17-25 ARALIK
YOLSUZLUK SÜRECİ ve CUMHURBAŞKANLIĞI SEÇİMİ

II

DEVLET BAHÇELİ

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

II 17-25 ARALIK YOLSUZLUK SÜRECİ ve CUMHURBAŞKANLIĞI SEÇİMİ

www.mhp.org.tr

İÇİNDEKİLER

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

22 Nisan 2014

Değerli Milletvekilleri,

Muhterem Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Haftalık olağan Meclis grup toplantımızda yapacağım değerlendirmelere geçmeden önce hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Üyesi olduğumuz, çatısı altında gururla görev yaptığımız ve millet iradesinin en yüksek temsil mekânı olan TBMM'nin 94'üncü kuruluş yıl dönümü yarın kutlayacağız.

23 Nisan 1920, varlığımıza, birliğimize, tarihsel sürekliliğimize diş bileyen kanlı hesaplara karşı Türk milletinin şeref ve namus mücadelesidir.

TBMM'nin açılmasıyla milletimiz inisiyatifi ele almış, kendi kaderine sahip çıkacak kararlılığı ve yüksek karakteri göstermiştir.

Bu tarihî hamle ve heyecanla, egemenlik şahısların, zümrelerin, sınıfların elinden çıkarak tümüyle millete geçmiş millete mal olmuştur.

Ve pek tabii olarak, TBMM'nin açılması Cumhuriyet'in ilanı ile sonuçlanacak zaferler halkasının habercisi, hazırlayıcısı, hızlandırıcısı olarak tarihe geçmiştir.

Milletimizin kurtuluşu için Samsun'da başlayıp Amasya'da Tamim'i dökülen, Erzurum'da yapılan Kongre'yle umutları canlandıran, Sivas'ta toplanan Kongre'yle anlam ve derinlik kazanan Millî Mücadele ruhu Ankara'da son düğümünü atmıştır.

Herkes bilmelidir ki;

İlk Meclis gönülleri ve güçleri birleştirmiştir.

İlk Meclis geçmişi ve geleceği buluşturmuştur.

İlk Meclis aklı ve duyguyu kavuşturmuştur.

İlk Meclis farklı farklı dünya görüşüne sahip muhterem azalarını aynı iradenin aynı mübarek amacın aynı kutsal yolun bir parçası olarak yoğurmuş ve teşvik etmiştir.

Milletimizin tertemiz sinesinden çıkıp gelen saygıdeğer mebuslar ayrımcılığa prim vermeden, yapay bölünmelere şans tanımadan ortak ülkülerde, ortak duygularda, ortak bir gelecekte söz kesmiş, ant içmiştir.

Devrin olumsuz ve ağır şartlarını düşündüğümüzde Büyük Millet Meclisinin tarihî bir görevi omuzladığını isabetle söyleyebiliriz.

Şu da bir gerçektir ki Meclisin açılması istiklal mücadelemizin haklılığına meşruiyet, anlam, boyut, kuvvet ve demokratik içerik kazandırmıştır.

O tarihlerde örneğine pek az rastlanan bu önemli nitelikler TBMM'nin asaletini göstermesi ve ispat etmesi bakımından gurur verici bir kazanımdır.

Millî Mücadele'yi yürüten kahramanlarımız topraklarımıza üşüşen düşman unsurlarına sadece topla, tüfekle karşı koymamışlardır.

Çete savaşlarından medet ummamışlar, küçük olsun benim olsun diyerek pazarlıklarla vatanın bir bölümünden vazgeçmemişlerdir.

Cephelerden arşa ulaşan bağımsızlık tutkusuna, ölüm kalım mücadelesine eş zamanlı olarak sürdürülen hukuk, demokrasi ve diplomasi alanındaki çabalar da eşlik etmiş, hatta yön vermiştir.

Düşman imha edilirken dünya kamuoyu haklı davamızda ikna edilmiş, dahası mazlum milletlere örnek olunmuştur.

Düşünebiliyor musunuz, düşman toplarının sesi Ulus'tan işitilmiştir.

Düşman Polatlı'ya kadar gelmiş, âdeta Ankara'yı muhasaraya almıştır.

Bu nedenle ilk Mecliste ateşli toplantılar yapılmıştır.

Hatta bazı mebuslar Meclisin taşınmasını dahi teklif etmişlerdir.

Dikkat ediniz, Büyük Millet Meclisi bu karanlık tabloya rağmen açık kalmış, umutsuzluğun koyu sisine teslim olmamıştır.

Müzakereler, görüşmeler, münakaşalar, fikir paylaşımları inançla, imanla ve şevkle devam ettirilmiştir.

Korku, Meclisin duvarlarından sızamamıştır.

Aman dilenmek, el etek öpmek, boyun bükmek, diz çökmek, buraya kadarmış diyerek tutsaklığa rıza göstermek ilk Meclisin muhteşem iradesinde hiç görülmemiştir.

Ya istiklal ya ölüm felsefesi 23 Nisan'dan itibaren milletimizin gücüne güç katmıştır.

Şehitlerimizin ve kutlu ceddimizin muazzez emaneti olan aziz vatanımız canla başla, coşkuyla savunulmuştur.

TBMM; milliyetçiliğin sembolü, demokrasinin simgesi, mertliğin karargâhı ve milliyetçi kahramanların yegâne güvencesi olarak emperyalistlerin oyununu bozmuştur.

Gerçek istiklalimizin ana merkezi burasıdır.

Hepsinden önemlisi TBMM, Türkiye Cumhuriyeti'nin müjdesidir.

Bu müjde geçmişle eklemlenerek eskinin içinden yeni bir devleti doğurmuştur.

Türk milleti yeniyi 94 yıl önce bulmuş, yenide 94 yıl önce mutabık kalmıştır.

Artık bizim yeniye değil, yeninin üzerini gölgeleyenlerden, yeniyle ezelden beri ihtilaf içinde bulunanlardan kurtuluşa ihtiyacımız vardır.

Dün kadim bir medeniyetten yeni bir doğruluş vardı, bugün ise olgunluk çağına gelmiş, rüştünü ispatlamış bir devletimiz bulunmaktadır.

Sorun ise bunu göremeyen, yeni diye geçmişi silip atma vefasızlığına tevessül eden yeni bir Mondrosçu ve Sevrci akım ve aktörlerin varlığıdır.

Değerli Milletvekilleri,

Şunu bilmek lazımdır ki yeni Türkiye hezeyanları ilk Meclisin aziz hatırlarını inkârdır.

Yeni Türkiye çekilen çileleri yok saymak, şehidin, şühedanın kemiklerini sızlatmak, ruhlarını incitmektir.

Yeni Türkiye, bir yanda Kuva-yı Milliye'yi hakir gören, diğer yanda Kuva-yı İnzibatiye'yi referans alan içimizdeki yabancı beslemelerinin icadıdır.

Yeni Türkiye lafları; Çanakkale'de, Sakarya'da, Dumlupınar'da başı ezilen, İzmir'de denize süpürülen düşman emellerinin son kez dirilişi, son şanslarını kullanışıdır.

Yeni Türkiye musibeti, numaralı Cumhuriyetçilerin içinde saklandığı ihanet projesidir.

Bir devleti yenilemek, reforma tabi tutmak, eksik ve gediğini gidermek bir şey, yeni bir devlet tantanasını ayarı bozuk düdük gibi öttürmek başka bir şeydir.

Başbakan'ın yeni Türkiye'si, 23 Nisan 1920'nin iflası, hiçe sayılmasıdır.

Başbakan'ın yeni Türkiye'si, 29 Ekim 1923'ü azgın ve alçaklardan kurulu idam mangasının önüne çıkarmaktır.

Ve Başbakan'ın Yeni Türkiye'si Türkiye Cumhuriyeti'ne ölüm fermanı hazırlama ahlaksızlığıdır.

Şimdi Başbakan kalkacak ve ilk Meclisten örnekler vererek bazı sözleri kullanarak bölücü niyetlerine kapak arayacak, yeni Türkiye masalına devam edecektir.

94 yıl önce açılan bu millet eserinden gayrimeşru ve gayrimillî politikaları için kendine uygun malzeme toplamaya çalışacaktır.

Bu şunu dedi, şu bunu dedi diyerek ilk Meclisimizin saygınlığıyla oynayacak, bazı ifadeleri, dönemin şartları gereği açıklanmış bazı düşünceleri çarpıtarak kendi sinsi planlarına paravan yapacaktır.

Başbakan Erdoğan ve zihniyeti TBMM'de görev yapsa da talihsiz bir şekilde hükûmet görevini ifa etse de ilk Meclise bakınca bambaşka şeyler görmekte, bambaşka sonuçlar çıkarmaktadır.

Hemen belirtmeliyim ki 23 Nisan 1920 Başbakan Erdoğan ve çevresinin anti tezidir.

İlk Mecliste elbette görüşler elbette fikirler farklıdır.

Fakat yine de fes takan, kalpak ve sarık giyen yanyanadır.

Milletimizin tüm güzellikleri ilk Meclisin sıralarındadır.

Şeyhi oradadır, tarikat ehli oradadır, sanatçısı oradadır, edebiyatçısı oradadır, askeri oradadır, âlimi oradadır, memuru, işçisi, çiftçisi, esnafı, eşrafı, hocası hepsi bir aradadır.

Liberali, toprak ağası, Bolşevik meraklısı, muhafazakârı, milliyetçisi hep birlikte Türkiye'nin bekası için çırpınmıştır.

İlk Mecliste hazır bulunan saygıdeğer mebusların sosyal, ekonomik, ideolojik ve sınıfsal özellikleri ne olursa olsun, hepsi vatanseverdir ve kurtuluşa inanmış faziletli isimlerdir.

Bunların vatan mevzuunda çıkardıkları ses tektir.

Milet konusundaki üslupları aynıdır.

Millî ve manevi değerlerle ilgili yaklaşımları hemen hemen örtüşmektedir.

Diyebiliriz ki ilk Meclis Türk milliyetçiliğinin Cumhuriyet'ten önceki en önemli başarısıdır.

İlk Meclisin saygın yapısında bölücülük için bahane arayan Başbakan önce millet nedir, milliyet ne anlama gelir, vatan, bayrak ve bağımsızlık neyi gerektirir sorularına cevap aramalıdır.

Devlet kuran, vatan kurtaran iradeye saygı duymadan Türkiye Cumhuriyeti'nin esaslarına ve ilkelerine nankörlük yapmak birinci dereceden suç ve ihanettir.

Başbakan Erdoğan yeni bir şey arıyorsa, yeni düşü kuruyorsa önce eskimiş, pörsümüş, tavsamış, kararmış, suyu çıkmış vicdanını ve anlayışını gözden geçirmelidir.

Bizim eski diyerek vazgeçeceğimiz bir şey yoktur.

Bizim yeni diye maceraya atılıp geçmişin üzerine sünger çekecek hâlimiz, düşüncemiz ve vaktimiz de yoktur.

Türkiye Cumhuriyeti hem yenidir hem de tarih kadar eskidir.

Türkiye Cumhuriyet'i hem körpedir hem de nesiller arasındaki en sağlam köprüdür.

Hunlardan Selçuklulara kadar bir cevher gibi asırları süsleyen, bir yıldız gibi insanlığa ışık saçan Türk-İslam devletleri bizim şanlı sayfalarımızın yüz aklarıdır.

Osmanlı'dan Cumhuriyet'e kadar tüm yaşanmışlıklar bize aittir ve bizi yansıtmaktadır.

Üç Hilal ve ay yıldızlı al bayrak tamir edilemez bir tezadın değil aynı kader yolculuğunun birbirini takip eden iki şeref ve bağımsızlık sembolüdür.

Erdoğan bilmelidir ki ne dünümüzden taviz veririz, ne bugünümüze yeni kavramının içine tuzaklanmış parçalanma ve yok oluş tezgahına aldanarak sırt döneriz.

Ne Ötüken'i bırakırız ne Ahlat'tan vazgeçeriz ne Malazgirt'i unuturuz ne Söğüt'ü kenara iteriz ne de Ankara'ya yüz çeviririz.

Biz insanlığa zafer nasıl kazanılır, hükümran nasıl olunur öğretmiş bir milletiz.

Biz yeryüzüne adalet ve iyi yönetim getirmiş bir kudretiz.

Biz yenilgilerin külünden Anka kuşu gibi doğan, Recep Tayyip Erdoğan gibilerini elinin tersiyle itmeyi başarmış, başarmaya azmetmiş büyük Türk milletiyiz.

Mazisini tersleyerek yeni sakızı çiğneyerek dileklerinden ve derinlere tutunmuş kültürünü kötüleyerek var olmuş bir milleti bize kimse gösteremeyecektir.

Yeni Türkiye diyenler önce kendi kirlerini temizlemelidir.

Türkiye Cumhuriyet'i, Osmanlıdan bir kopuş veya makas değişikliği değil, bilakis dünü tamamlayan, zorunluluktan mecra değiştirmiş, yeniliği asla geçmeyecek, hukukun üstünlüğüne göre teşkilatlanmış millî ve üniter bir devlet modelidir.

İstiklal mücadelesi veriyorum, yeni Türkiye'yi kuruyorum sözleri hem tarihe hem millete hem de geleceğimize en acımasız saldırı ve hazımsızlıktır.

Buna da bizim izin vermemiz mümkün değildir.

Milletin istiklali karşısında en vahim engel en ciddi duvar kendi ikballerinin peşi sıra gidenlerdir.

Türk milleti bunları görmektedir.

Milliyetçi Hareket Partisi bunları adım adım izlemekte ve emellerini boşa çıkarmak için sabırsızlık çekmektedir.

23 Nisan münasebetiyle şu hatırlatmayı da yapmak istiyorum ki yarınların sahibi sevgili çocuklarımızı mutlu etmek, vatanını ve milletini seven birer fert olarak yetiştirmek Gazi Meclisin sırrına erenlerin en önemli vazifeleri arasındadır.

Biz parti olarak bir başımıza kalsak da, yeni Türkiye gazeli okuyan ve harabeye dönmüş bir kafa yapısına sahip bedbahtlara fırsat vermeyeceğiz.

Milletimize, devletimize, tarihîmize, ecdadımıza, millî emanetlere ve TBMM'ye sonuna kadar sahip çıkacağız.

Her asırda karşımıza dikilen hıyanet teşebbüslerinin bir yenisini alt edecek, mağlubiyetin en kesiniyle tanıştıracak irademiz var olduğu sürece Türkiye selametle, çocuklarımız da emniyet içinde geleceğe yürüyecektir.

Bu ilk Meclisin muazzam seslenişine duyduğumuz saygının, asırlar içinde kemale eren milletimize beslediğimiz büyük aşkın neticesidir.

Bu düşüncelerle, TBMM'nin 94'üncü yıl dönümü kutluyor, bütün zorluklara, antidemokratik uygulamalara, despotik tavırlara karşı bu çatının baki kalacağına yürekten inanıyorum.

Başta Gazi Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere, ilk Meclisin tüm üyelerini şükranla anıyor, hepsine Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyorum.

23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı münasebetiyle aziz milletimizin ve sevgili çocuklarımızın bayramını kutluyor, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Muhterem Arkadaşlarım,

Ülkemiz yine tehlikeli tartışmalarla kilitlenmiştir.

Çok cepheli sürdürülen itiş kakışlar, artık bunaldığımız çekişmeler değer ve anlam kayıplarına yol açmaktadır.

Konuşmamın bu aşamasında diyebilirim ki Türkiye'miz iyi yolda, iyi durumda, velhasıl iyi hâlde değildir.

Sanki el birliği yapılmışçasına, sanki söz birliği sağlanmışçasına, sanki ittifak edilmişçesine dirliğimiz hedef alınmakta, birliğimiz yaralanmaktadır.

Akıl, izan, insaf ve sağduyudan yoksun kuru bir kalabalık milletimizin huzurundan çalmaktadır.

Hakikaten de istikrar mumla aranmaktadır.

Ne tarafa baksak sorun yumağıdır.

Ne yöne dönsek anlaşmazlıklar diz boyudur.

Türkiye samimiyet fukarası, ahlak yoksunu, millî mefkûre yabancısı bir iktidarın tahakkümü, tacizi ve taarruzu altındadır.

Bu gidişat hayra alamet değildir.

Bugünkü ülke manzarası iç açıcı olmadığı gibi, yakın vadede de birçok sıkıntı ve açmazın belireceğini göstermektedir.

Şu günlerde gündemi rekor düzeyde meşgul eden, tüm gelişmelerin istikametini çizen, herkesin fikir ileri sürdüğü hiç şüphesiz ki cumhurbaşkanı seçimidir.

Anlaşılan önümüzdeki yaz mevsimi gerek iklim şartlarından gerekse de siyasi olaylardan dolayı oldukça sıcak ve yoğun geçecektir.

Yüksek Seçim Kurulunun Kararı'na göre Cumhurbaşkanı Seçiminin ilk turu 10 Ağustos 2014 Pazar, ikincisi ise 24 Ağustos 2014 Pazar günü yapılacaktır.

Şu an itibarıyla Cumhurbaşkanlığı makamında oturan Sayın Abdullah Gül'ün görev süresi de 28 Ağustos 2014 günü dolacaktır.

Yurt dışında yaşayan vatandaşlarımızın bulundukları ülkede oy kullanma tarihleri ise ilki 31 Temmuz - 3 Ağustos 2014, seçimin ikinci oylayamaya kalması durumunda ise ikincisi 17 - 20 Ağustos 2014 tarihlerinde olması kararlaştırılmıştır.

Anayasa'nın 102'inci maddesinde ifade edilen amir hükme göre; Cumhurbaşkanı seçimi, Cumhurbaşkanı'nın görev süresinin dolmasından önceki altmış gün içinde tamamlanmış olması gerekmektedir.

Buna göre Cumhurbaşkanı seçim takvimi Haziran ayı sonundan itibaren işlemeye başlayacaktır.

Teessüfle takip ediyoruz ki Türkiye'de sanki Cumhurbaşkanı değil AKP'ye genel başkan seçilecektir.

Zannedersiniz ki önümüzdeki 10 Ağustos'ta AKP'nin kurultayı toplanacak, delegeler ismi önceden belli olan zatı seçecektir.

Şu işe bakınız ki Cumhurbaşkanı seçimine 110 gün kala sandıklar kurulmuş, oylar sayılmış, karar verilmiş, netice belli olmuştur.

Yani 110 gün sonra bir formalite yerine getirilecek, yasal bir zorunluluğun icabı istenmese de yapılacaktır.

Demokratik kültürün, demokratik kuralların, demokratik teamüllerin, demokratik usullerin hilafına ne varsa Türkiye'de dolaşıma girmiştir.

Yine görüyoruz ki AKP, Cumhurbaşkanlığını tekeline almış, üzerine kapaklanmış, mızmızlanarak neredeyse kimseye yar etmem demeye getirmiştir.

Önce şunu ifade etmek zorundayım ki demokrasilerde hiçbir seçimin sonucu baştan belli değildir.

Sandıktan kimin çıkıp çıkmayacağını kimin seçilip seçilmeyeceğini kestirmek, kesin yargıya varmak bir defa demokrasinin ruhuna aykırıdır.

Cumhurbaşkanı'na AKP'nin karanlık odaları değil, Türk milleti karar verecektir.

12'inci Cumhurbaşkanı'nın kim olduğuna dair son sözü; AKP'nin Başkanlık Divanı, MYK'si, milletvekilleri veya bir başka organı değil, aziz milletimiz söyleyecektir.

Siyasi kâhinlik, siyasi dalkavukluk ve saray soytarılığı yapanların millî iradeye saygısız davrandıklarını bilmeleri lazımdır.

Cumhurbaşkanlığını çantada keklik gören ahmakların mahcubiyetten insan içine çıkamayacakları günler de inşallah yakındır.

Değerli Milletvekilleri,

30 Mart'ı takip eden günden itibaren AKP kanadından paylaşılan ve kamuoyuna servis edilen fikir yığını aslında doğrudan doğruya Başbakan Erdoğan izinli ve icazetlidir.

Önce Gül mü, Erdoğan mı tartışmaları gündemi aşırı derecede oyalamıştır.

Kimi zaman bu ikili arasında becayiş öngörülmüş kimi zaman mevcut yerlerini muhafaza edecekleri ileri sürülmüş kimi zaman daha farklı formüller AKP'nin izbe odalarında kurgulanmış ve tedavüle sokulmuştur.

Yerel Seçimlerden sonra, Sayın Gül'ün Cumhurbaşkanlığı süreciyle ilgili belirsizlikleri, "Otururuz konuşuruz." sözüyle giderme gayesi Başbakan'da yankı bulmuş ve paylaşılmıştır.

Sayın Gül'ün bu ayın ilk günlerinde, "Başbakan'a sürpriz yapmam, o da bana yapmaz, gelişmeleri manşetlerden öğrenmem." sözleri ise tam olarak yerini bulmamıştır.

Zira şu sıralar Sayın Gül sürpriz üzerine sürpriz yaşamaktadır ve itiraf etmese de aldatılmışın sızısına katlanmaktadır.

Günlerdir "Görüşeceğiz, konuşacağız." diyen ikili, bir türlü buluşup da karara varamamıştır.

Anlaşıldığı kadarıyla Başbakan Erdoğan Cumhurbaşkanlığı adaylığına çok istekli ve heveslidir.

Bunun için parti içi mekanizmaları çalıştırarak adaylık sürecine sağlam gerekçeler üretmektedir.

Ne var ki kardeşim dediği, kader ortaklığı yaptığı, beraber parti kurduğu Sayın Gül'ü de havuz medyası, tetikçi sözcüleri ve yandaş kalemler marifetiyle alttan alta rencide etmeye ve karalamaya başlamıştır.

Sayın Gül'e AKP kaynaklı etkili bir blokaj yapıldığı görülmektedir.

Parti genel başkanlığına ve Başbakanlık görevine oturmasına istekli ve itiraz edenlerin değişik zeminlerde seslerini yükselttikleri de bir gerçektir.

Ayrıca "Borcumuzu ödedik, aradan çekilsin, Erdoğan isterse Cumhurbaşkanı olur, Gül de buna saygı duyar." beyanları açık bir şekilde Başbakan Erdoğan'ın lehine kulis faaliyeti yürütenlerin algı operasyonudur.

Görülüyor ki Başbakan Erdoğan kararını çoktan vermiştir.

Sadece prosedür gereği etrafına ve partisinin yetkili kurullarına danışmaktadır.

Sayın Gül'ün karşısına çıkmadan tüm taşların yerine oturmasını ve elinin güçlü olmasını arzulamaktadır.

Başbakan kardeşine oyun oynamakta, ayağına çelme takmakta, önüne takoz koymakta, kenara çekmek ve minderde tuş etmek için son kozlarını gözden geçirmektedir.

Hele ki Başbakan'ın; terleyen, koşan aktif bir Cumhurbaşkanı'ndan bahsetmesi, seçilmesi halînde ise yetkilerini tam olarak kullanacağını ve halkın Cumhurbaşkanı olacağını iddia etmesi Sayın Gül'ü rencide eden ve başarısızlığını rumuzlu sözlerle yüzüne vuran nezaketsiz bir tavırdır.

Demek ki son yedi yıldır Çankaya'da pasif duran, koşmayan ve terlemeyen bir Cumhurbaşkanı vardır.

Demek ki son yedi yıldır, yetkilerini tam olarak kullanmaktan bihaber ve halkın Cumhurbaşkanı olmak gibi bir kaygısı bulunmayan bir kişi Çankaya'da oturmaktadır.

Başbakan Erdoğan'ın maksatlı sözlerinden anlaşılan ve çıkan sonuç budur.

Başbakan kişiliğinin alametleri arasında fazlaca yer eden Brütüslüğü dört ayaklı koltuk uğruna kadim arkadaşına da reva görmüştür.

Sayın Abdullah Gül Cumhurbaşkanlığı için "Kimse cebimde demesin." diyerek ikazda bulunsa da, Başbakan Cumhurbaşkanlığı havasına çoktan girmiştir.

Başbakan kararını vermiştir vermesine ama, AKP'nin başına kimin geleceğini, üç dönem kuralının ne olacağını, dahası Başbakanlığa hangi ismin layık olduğunu henüz netleştirememiştir.

Başbakanlık için farklı farklı isimler geçmektedir.

Medyaya yansıdığı kadarıyla bu konuda parti içinde bir uyum ve görüş birliği henüz sağlanamamıştır.

Kuşku yok ki bunların hepsi, yapılan polemiklerin alayı şimdilik varsayımdan ibarettir.

Az evvel de vurguladığım gibi, Cumhurbaşkanı'nı aziz Türk milleti seçecektir.

AKP'nin ne olacağını, iktidar ibresinin hangi partiyi göstereceğini yine aynı şekilde milletimiz tayin edecektir.

Bunun dışındaki her söz ve mülahaza havanda su dövmek, boşa kürek çekmektir.

Başbakan çok erken davranmakta, planladığı yurt dışı seyahatleriyle Cumhurbaşkanlığına namzet olduğunun işaretlerini peşinen vermeye hazırlanmaktadır.

Sayın Gül'ün geçtiğimiz hafta Kütahya'dan yaptığı; "Bugünkü şartlar çerçevesinde gelecekle ilgili siyaset planım olmadığını paylaşmak isterim." sözleri ise bir yönüyle gönlünden Cumhurbaşkanlığı geçtiğini, siyasete dönme konusunda iştahlı olmadığını göstermektedir.

Fakat Başbakan'ın Cumhurbaşkanlığı adaylığına sımsıkı sarılması ve "Bu defa ben olacağım, kimseye yedirmem." imalı göndermeleri Sayın Gül'ün durumunu sancılı bir duruma sokmuştur.

Başbakan Erdoğan karşısındaki bütün engelleri, muhtemel yol kazalarını bertaraf etme telaşındadır.

Ancak Başbakan boş yere hayal kurmakta, kendisini boşu boşuna meşgul etmektedir.

Zira 12'inci Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan olmayacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Cumhurbaşkanı'nın görev ve yetkileri Anayasa'nın 104'üncü maddesinde yazılıdır.

Bu madde kapsamında; Cumhurbaşkanı devletin başıdır. Peki; devleti yıllardır zehirlemiş, kurum ve kurallarını örselemiş birisinden Cumhurbaşkanı nasıl olacaktır?

Cumhurbaşkanı Türkiye Cumhuriyeti'nin ve Türk milletinin birliğini temsil etmektedir. Peki; T.C.'ye ve Türk milletinin birliğine nefret duyan, tahammülsüzlük sergileyen hastalıklı bir ruhtan

Cumhurbaşkanı nasıl çıkacaktır?

Cumhurbaşkanı Anayasa'nın uygulanmasını, devlet organlarının düzenli ve uyumlu çalışmasını gözetmektedir. Peki; kanundan kaçan, 12 yıldır Anayasa suçu işleyen, devlet organlarını çatıştıran haset ve hakaret ehli birisinden Cumhurbaşkanı olması nasıl beklenecektir?

İktidarı kanunsuzluğun zirve yaptığı bir Başbakan'ın Cumhurbaşkanı olması halînde yargıyla ilgili yetki ve görevleri adaletli ve vicdanlara uygun şekilde yerine getirmesi nasıl mümkün olacaktır?

Demokrasiyi rafa kaldırmış, çoğulculuğu yanlış yorumlamış, Meclis grubunu el kaldır indir parantezine almış bir Başbakan'ın Cumhurbaşkanı olması halînde yasamayla ilgili yetki ve görevleri ifa etmesine hangi mantıkla inanılacaktır?

Kuvvetler ayrımı bağlamındaki yürütmede sınıfta kalmış bir Başbakan, farz edelim Cumhurbaşkanı oldu, o zaman bu alandaki yetki ve görevlerini layıkıyla yapması nasıl iddia edilecektir?

Başbakan Erdoğan Cumhurbaşkanı olursa ki bize göre imkânsızdır, sadece ve sadece bir yetkisini adam gibi kullanacaktır:

Bu da sürekli hastalık, sakatlık ve kocama sebebi ile belirli kişilerin cezalarını hafifletmek veya kaldırmaktır.

Burada gizli amaç PKK ve KCK'lıları teker teker serbest bırakmak ve hatta işi İmralı canisine kadar götürmektir.

Bizim üzerinde durduğumuz bir diğer mesele de Cumhurbaşkanı'nın görevine başlarken Türkiye Büyük Millet Meclisi önünde edeceği yemindir.

Bu yemin Anayasa'nın 103'üncü maddesinde düzenlenmiştir.

12'inci Cumhurbaşkanı özetle;

- Devletin varlığı ve bağımsızlığı üzerine,
- Vatanın ve milletin bölünmez bütünlüğü üzerine,
- Anayasa ve hukukun üstünlüğü üzerine,
- Atatürk ilke ve inkılaplarıyla, laik Cumhuriyet'e bağlı kalacağı üzerine,
- Herkesin insan haklarından ve temel hürriyetlerinden yararlanması ülküsünden ayrılmama üzerine,
- Türkiye Cumhuriyeti'nin şan ve şerefini korumak, yüceltmek üzerine,
- Görevini tarafsızlıkla yerine getirmek için bütün gücüyle çalışacağına büyük Türk milleti ve tarih huzurunda, namus ve şeref üzerine ant içecektir.

Şimdi herkes elini vicdanına koysun ve söylesin.

Objektif bir şekilde herkes kalbinin ve aklının sesini dinleyerek itiraf etsin.

Recep Tayyip Erdoğan'a bu yemin yakışmakta mıdır?

Hadi yakıştı diyelim hadi bu yemini de etti kabul edelim; pekâlâ bu yemine sadık kalacağını yandaş ve yağcılar dışında kim söyleyecek, kimler garanti edecektir?

Başbakan hangi yeminini tutmuştur da yenisine uyması beklenecektir?

Yalancının yemini, kilisede namaza durduğunu söyleyen akıl ve iman fukarası bir sahtekârın hezeyanlarından farksızdır.

Başbakan yeminleri bozarak, ilkelerini çiğneyerek 12 yılı adımlamıştır.

Cumhurbaşkanı olacak kişi önce Türk milletini zihnen ve ahlaken kabullenecektir.

Cumhurbaşkanı olacak kişi temsil etmekle mükellef olduğu Türkiye Cumhuriyeti'ne saygı duymalı ve riayet etmelidir.

Çankaya köşkünde milletin birliği konusunda herhangi bir muammalı fikri olmayan, geçmişinde akçeli işlere bulaşmamış tertemiz bir kişi bulunmalıdır.

Türk milleti topyekûn bakınca "İşte benim Cumhurbaşkanım." diyebilecek birisini bu yüksek göreve seçecektir.

Rüşvete elini kaptırmış birisi Çankaya'nın yollarını çıkamaz.

Fitne ve fesattan örümceklenmiş yüreklerle Çankaya yokuşu aşılamaz.

Mustafa Kemal'e ayyaş diyen, katliamcı yaftası vurma teşebbüsünde bulunan birisinden Gazi'nin emanetine liyakat istense de görülemez.

Cumhuriyet'e şaşı bakarak yeni Türkiye aylaklığına çivilenen bir aymazdan, eski diyerek değersizleştirdiği 29 Ekim 1923'ün 12'inci temsilciliğine talipkar olması bir anlam ifade etmez.

Ezcümle, Recep Tayyip Erdoğan'dan eş başkan olur ve olmuştur, belediye başkanı olur ve olmuştur, maalesef ki Başbakan da olur ve olmuştur; ne var ki Cumhurbaşkanı olmaz, olmamalıdır.

Türk milleti kendisini ancak Başbakanlığa kadar taşımış, ancak bu kadarına rıza göstermiştir.

Bundan sonrası kendisi adına karanlıktır.

Bundan sonra gideceği ve oturacağı tek yer ise Yüce Divandaki sanık sandalyesidir.

Gün gelecek, bugünlerde saygı duymadıklarının, kararlarını millî bulmadıklarının vereceği hükme boyun eğecektir.

Şunu da söylemeden geçmek istemiyorum ki Milliyetçi Hareket Partisi günü ve saati geldiğinde Cumhurbaşkanlığı'na yakışacak, bu makamın ağırlığını taşıyacak Türk milletinin güzide bir evladını mutlaka milletimize takdim edecektir.

Ve 12'inci Cumhurbaşkanlığına pırıl pırıl bir isim, vatan ve millet konularında en küçük şaibesi olmayan, herkesin "Aradığım buydu." diyebileceği değerli bir arkadaşımız aday olacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

Başbakan Erdoğan tüm hesaplarını başkan olmaya göre yapmıştır.

Geçtiğimiz günlerdeki bir konuşmasında Türk milletinin başkanını seçeceğini söyleyerek dilinin altındaki bildik baklayı çıkarmıştır.

Bunun için muhtemel bir Anayasa değişikliğiyle emeline ulaşmayı hedefine koymuştur.

Başbakan kafasında Cumhurbaşkanlığına giden yol haritasını çoktan belirlemiştir.

Bu kapsamda Sayın Abdullah Gül devre dışı bırakılmış, tufaya gelerek kardeş kazığı yemiş ve meşgule alınmıştır.

Başbakan Erdoğan kendisine mâni olacak her ihtimali ortadan kaldırmak için kavga ve iftira seferine koyulmuştur.

Aklınca, Anayasa engeline takılmamak amacıyla, en geç bu yılın Haziran ayının ilk haftasına kadar seçim sistemini değiştirerek önümüzdeki Genel Seçimlerde AKP'yi avantajlı bir duruma getirmeyi planlamaktadır.

Daha sonra partiyi emanetçi ve emin olacağı birisine teslim etmeyi, arkasından da BDP-PKK desteğiyle Çankaya'ya çıkmayı ümit etmektedir.

Başbakan'ın hâl ve tavırları bu yöndedir.

Nihayetinde AKP'nin 25'inci Dönem Milletvekilliği Genel Seçimlerinden alacağı sonuçlara göre ya Başkanlık vizesi alacak, ya partili Cumhurbaşkanlığı sistemini kuracak ya da avucunu yalayacaktır.

Başbakan Erdoğan'ın Dar Bölge Seçim Sistemini Meclis gündemine getireceklerini söylemesi aslında gelecekteki diktatörlük özlemini bugünden açık etmesine vesile olmuştur.

Hatırlanırsa Başbakan Erdoğan, 30 Eylül 2013 tarihînde ilan ettiği ve PKK'nın umutlarını yeşerten demokratikleşme paketinde seçim sistemleriyle ilgili seçenekleri de sıralamıştır.

Kendisi o tarihte aynen şunları söylemiştir:

"Mevcut sistemle, yani % 10 barajıyla devam edebiliriz. Barajı % 5'e çekip, 5'li gruplandırmayla Daraltılmış Bölge Seçim Sistemini uygulayabiliriz. Ülke barajını tamamen kaldırarak, Dar Bölge Seçim Sistemini getirebiliriz."

Başbakan'ın siyasal şartları dikkate almadan, temsilde adalet ve yönetimde istikrarı umursamandan her şeyi nalıncı keseri gibi kendine yontması kabul edilemez bir çapsızlıktır.

Biz henüz ham hâlde bulunan seçim sistemi tartışmasına ayrıntılı şekilde girmek istemiyor, bu konudaki değerlendirmelerimizi sonraya bırakıyoruz.

Ancak şunun bilinmesini isterim ki hangi seçim sistemi olursa olsun Milliyetçi Hareket Partisi mücadelesini inanmışlıkla sürdürecek, hiçbir ayak oyunundan çekinmeyecek ve iktidar yolundan hiçbir tertip çeviremeyecektir.

Değerli Arkadaşlarım,

Malumunuz 17 ve 25 Aralık 2013'te yakın zamanın en büyük Rüşvet ve Yolsuzluk Operasyonu yapılmıştır.

Bu çerçevede İranlı avantacının ve rüşvet simsarının pislikleri de bir bir dökülmüştür.

Bakanları rüşvet kümesine alan bu kişidir.

Başbakan ve hükûmetini kafesleyen ve şu ibretlik duruma bakınız ki kendisini hayırsever olarak kabullendiren bu sözde işadamıdır.

Hanedan mensuplarını menfaat karşılığında haram Dolar ve avroya boğan, bakan çocuklarını kara para esiri yapan bu kaçakçıdır.

Şu günlerde yandaş medya mezkûr hortumcuyu şişirme ve parlatma görevini üzerine almıştır.

İsmi Sabah olan gece gibi karanlık bir medya organı sabıkalı rüşvetçiyle mülakat yapmış, görüşlerini kamuoyuna hiç utanmadan, hiç mahcubiyet duymadan aktarmıştır.

Kimlerin namına çalıştığı belli olan ve yandaş sirkine dönen bir televizyon kanalı da Türk bayraklı bir ortamda ekranlarını söz konusu kara paracıya açmıştır.

Meğer bu İranlı anaforcu iyi bir yere dükkan açmış ve tam bir gayretle Türkiye'ye ne hizmetler yapmıştır da biz kadrini kıymetini bilememişiz.

Cari açığın % 15'ini tek başına kapattığını, ülkemize döviz kazandırdığını, hiçbir yanlış ve alengirli işinin olmadığını söyleyen bu kişi aynı zamanda 17 Aralık'ı darbe olarak yaftalamıştır.

Merak ediyoruz, İranlı şarlatan gazete ve ekrana çıkmadan önce Kısıklı'da Başbakan nezaretinde bir prova yapmış, sonra da birlikte selfie pozu vermişler midir?

Ya da önüne koyulan metni mahdumlardan kurulu kankaları yardımıyla sabah akşam ezberlemiş midir?

Bize göre cari açığın % 15'ini tek başına kapatan birisini Başbakan ya dışarından Ekonomi Bakanı olarak atamalı ya da Hazine Müsteşarlığına, değilse bile Merkez Bankasının başına getirmelidir.

Bunlar kesmiyorsa doğrudan doğruya maliyeyi bu rüşvet ustasına bağlamalı, hatta AKP'ye eş başkan olmasına yüreklice karar vermelidir.

Veya AKP'nin önüne anıtını dikmeli, paralara resmini koymalı, pullara ismini yazdırmalıdır.

Nasılsa Başbakan çuvallamış, yolsuzluğun turnikesine ve yolgeçen hanına dönmüştür.

Nasılsa her şeyin ayarı bozulmuş, hukukun tadı tuzu kaçmıştır.

AKP'nin kara düzenine tamı tamına uyan bu olacaktır.

Twitterin buzlanmasından sonra yolsuzluğun ve rüşvetin küllenmesi adına her şeyi mubah görenler için İranlı madrabazın cilalanıp gün yüzüne çıkarılması son derece doğaldır.

Ekonomik parametrelere göre konuşacak olursak baştan ayağa yanlış ve yalan bilgi veren bu İranlının milletimizin huzuruna çıkarılması tam anlamıyla felakettir.

74 günde cezaevinden çıkartılan, Başbakan ve hükûmetini "Yakarım sizi." diyerek tehdit ettiği anlaşılan bu fırıldak, neredeyse yunmuş Yusuf olmuştur.

Bir gün Türkiye'de hâkimlerin olduğunu herkes görecektir.

Bir gün adaletin kazanacağına herkes şahitlik edecektir.

Bir gün 17-25 rakamlarını kâbus gibi gören Başbakan ve şürekası yargı önüne Allah'ın izniyle çıkacaktır.

Ve Başbakan tarihe On Yedi Yirmi Beş Recep Tayyip Erdoğan olarak geçecek, hafızalara bu sıfatla kazınacaktır.

Bu duygu ve düşüncelerle konuşmama son verirken hepinizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

29 Nisan 2014

Muhterem Milletvekilleri,

Kıymetli Misafirler,

Değerli Basın Mensupları,

Konuşmamın başında sizleri sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Çalkantılı ve can sıkıcı olaylarla dolu bir haftayı geride bıraktık.

Her zamanki gibi yorucu ve yıpratıcı gelişmeler yaşadık.

Bize göre, Türkiye'nin önünde daha riskli daha gerilimli daha bunaltıcı bir gündem vardır ve bu adım adım yaklaşmaktadır.

Bunlardan birisi olan 1 Mayıs kutlamaları bu hafta yapılacaktır.

Türkiye günlerdir 1 Mayıs'ı konuşmaktadır.

Ve 1 Mayıs'ın nerede, nasıl, hangi sınırlarda kutlanacağı taraflar arasında hararetli bir biçimde tartışılmaktadır.

Hatırlanacağı gibi, TBMM'de yapılan bir kanun değişikliğiyle 1 Mayıs, "Emek ve Dayanışma Günü" olarak belirlenmiş, bu düzenleme 27 Nisan 2009 tarihînde Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

124 yıllık bir mazisi bulunan 1 Mayıs kutlamaları böylelikle ülkemizde de özel gün olarak resmen kabul ve ilan edilmiştir.

Fakat her 1 Mayıs sancılı geçmektedir.

Emek'ten, işçi haklarından, işçilerin yaşadığı problemlerden ve dayanışmanın öneminden başka her şey gündeme yansımakta, öne çıkmaktadır.

Şu çelişkiye dikkat ediniz ki 1 Mayıs kutlamalarının yapılacağı alan tartışması işçi kardeşlerimizin beklentilerinin, hak taleplerinin üzerindedir.

Bilhassa Taksim'de diretenlerle karşı çıkanların iki ayrı uçta toplanarak cepheleşmelere yol açması ülkemiz adına talihsizliktir.

Çalışma hayatının ağırlaşmış bunca sıkıntı ve açmazı varken, kutlamaların nerede yapılacağıyla ilgili mücadeleye girmek, Taksim'i sanki vazgeçilmez kutsal bir alan olarak sunmak ne emeğin ne de dayanışmanın ruhuyla bağdaşacaktır.

1 Mayıs'ın magazinleştirilip Taksim'le özdeşleştirilmesi, Taksim'e hapsedilmesi, Taksim'e bağlanması işçi kardeşlerimizin ve iş hayatının hiçbir yarasına merhem olmayacaktır.

Kaldı ki 1 Mayıs, Taksim Günü değildir.

Geçmişte yaşanan ve provokatörlerin sahneye çıkarak dehşet ve vahşet saçtığı 1 Mayıs Olayları toplumsal hafızada hâlâ kanayan bir yaradır.

Biz 1 Mayıs denilince dayanışmayı, yardımlaşmayı, birliği, ahlaki mücadeleyi görüyor ve iş hayatının ihtiyaçlarına samimiyetle eğilmenin değerli bir günü olarak addediyoruz.

1 Mayıs teröristlerin meydan okuduğu, zalimlerin yeşerdiği bir ortam değildir.

1 Mayıs insanlıktan nasibini almamış bölücü niyetlerin, maskeli canilerin, eli sapanlı militanların sözde geçit töreni değildir.

1 Mayıs taş, sopa, molotof, gaz, cop, toma, panzer, kavga, gürültü, eşkıyalıkla anılan bir gün olarak da değerlendirilmemelidir.

Bunun için gerek işçi temsilcileri gerekse de hükûmet 1 Mayıs-da sorumlu davranmalıdır.

Özellikle sendikalar yasa dışı marjinal örgütlere prim vermemeli, polis de kutlamalara katılanlara daha hoşgörülü ve toleranslı muamele etmelidir.

1 Mayıs bahanesiyle tutuşturulan bir kıvılcımın hangi badirelere yol açacağını, nerede duracağını, neye mal olacağını peşinen hiç kimse kestiremeyecektir.

Bu itibarla Başbakan ve hükûmeti ateşe benzinle gitmemeli, işçilerimiz ve sendikalar dikkatli ve uyanık olmalıdır.

Kendi siyasi hesaplarını, milletin huzur ve refahının üzerinde gören Başbakan, 1 Mayıs kutlamalarını söz ve mesajlarıyla tahrik etmemelidir.

Önümüzdeki Perşembe günü kutlanacak 1 Mayıs Emek ve Dayanışma Günü münasebetiyle tüm işçilerimizi şimdiden tebrik ediyor, hepsine aileleriyle birlikte sağlık, mutluluk ve başarı diliyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Türkiye'nin iç huzuru, iç barışı ve kardeşlik ortamı sürekli olarak irtifa kaybetmekte, zarar görmektedir.

Vatan ve millet üzerinde hesap yapan hain çevreler meydanı boş bulmuş ve artan oranda eylemlerine hız vermişlerdir.

Sürdürülen tahrik kampanyaları millî ve üniter devlet yapımızı hedef almıştır.

"Tabut gelmiyor, analar ağlamıyor, çatışma olmuyor, barış kazanıyor, çözüm ilerliyor." propagandasıyla kanlı terör örgütü PKK'nın toparlanmasına, militan açığını takviye etmesine göz yumulmuştur.

Başbakan dağ kadrosunun güçlenmesine açıkça çanak tutmuş, el altından destek vermiştir.

Yurdumuzun bir yöresi neredeyse teröristlerin eline, avucuna bırakılmış, böylelikle devlet zaafa düşürülmüştür.

PKK'lı militanlar tarafından yollar kesilmekte, vergi adı altında haraç toplanmakta, kimlik kontrolleri yapılmakta, insan kaçırılmakta, baskınlar düzenlenmekte, karakollar taciz ateşi altında tutulmaktadır.

Gelin görün ki Başbakan Erdoğan'a göre sözde çözüm ve barış süreci umut vaat etmektedir.

PKK'lılar uzun bir süredir öylesine cüret ve cesaret kazanmıştır ki Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin egemenlik haklarına bile kafa tutacak alçaklıkları peşpeşe sahnelemekten geri durmamışlardır.

Çoktandır, ülke güvenliği için zorunlu olan kalekol ve karakol inşaatları kan ve karışıklık müdavimi bölücü kalabalıklar tarafından ablukaya alınmaktadır.

Bunun en son örneği Tunceli'nin merkeze bağlı Kırmızı Dağ mevkiinde yapımı süren kalekola karşı gerçekleştirilmiştir.

Bir grup ayak takımı şiddet ve hiddetle devletin en doğal tasarrufuna karşı çıkmışlar, çok vahim taşkınlıklara neden olmuşlardır.

Bu kapsamdaki olaylarda birisi ağır olmak üzere üç kişi yaralanmıştır.

Diğer yandan Diyarbakır'ın Lice ilçesine bağlı Abalı köyündeki Jandarma Karakolu'na ek bina yapılmasını protesto etmek amacıyla bir haftaya yakındır süren bölücü grubun provokasyonları henüz durulmamıştır.

Burada çıkan olaylarda 9 Mehmetçik atılan maytap ve havai fişeklerden dolayı yaralanmıştır.

Diyarbakır-Bingöl kara yolunu kapatan PKK'lılar iki uzman çavuşumuzu namertçe, kalleşçe kaçırmışlardır.

PKK'lı militanlar, Abalı köyünde devam eden karakol inşaatının durdurulma sözü verilmeden kaçırdıkları uzman çavuşlarımızı serbest bırakmayacaklarını duyurmuşlardır.

Devletin düştüğü şu acınası duruma bakınız.

PKK'lılar vatanımızın bir bölümünde alan hâkimiyeti kurmak için her çirkefliği yapmaktadır fakat buna karşı koyacak ve engelleyecek hükûmet iradesinden ortalıkta iz dahi yoktur.

Başbakan Erdoğan nerededir, niçin suspus hâldedir?

Ona buna laf yetiştiren, paralel ezberiyle siyasi silahşorluğa soyunarak Başbakan'ın gözüne girmeye çalışan İçişleri Bakanı ve diğer hükûmet üyeleri neyle meşguldür?

Başbakan Erdoğan daha birkaç gün önce Kayseri'de, "Ulusal güvenliğimizi tehdit eden kim olursa olsun, babamız dahi olsa acımayız." demiştir.

Bu sözler tamam da Doğu ve Güneydoğu'da millî güvenliğimiz en acımasız şekilde en vahşi ölçüde tehdit edilmesine karşılık Başbakan ne yapmış, ne tepki göstermiştir?

Millî güvenlik denilince aklına dinî cemaatler mi gelmektedir?

Başbakan Erdoğan gerçek paralel yapılanmayı, gerçek hainleri, gerçek bölücü odakları gündemine ve ağzına ne zaman alacaktır?

Epey zamandır bölücü mihraklar zevkten dört köşedir.

Çünkü Başbakan Erdoğan'ı ne isterlerse alacakları ne buyururlarsa yaptıracakları bir kıvama getirmişlerdir.

Başbakan PKK'nın gizli hayranı gizli mensubu gizli militanı gibi hareket etmektedir.

Şu kadarını ifade etmeliyim ki Türkiye'nin bir bölgesinde yaşanan bölücü kalkışmalar, terör faaliyetleri hükûmet eliyle saklanmaya uğraşılmaktadır.

Başbakan Erdoğan meydanlardaki hamasi sözleriyle terör ve bölücülük sorununu kapatmaya, değilse bile ötelemeye çalışmaktadır.

Muhtemeldir ki Başbakan Erdoğan'ın müzakereler sonucunda PKK'ya verilmiş bir sözü vardır.

Terörle mücadelenin tavsaması, yavaşlaması ve hatta durması için sunduğu teminatları olsa gerektir.

Başbakan'ın önceliğinde millî güvenliğimizi sağlama almak heves ve hedefi yoktur.

Başbakan'ın gündeminde Türk devletinin hak ve hukukunu savunmak bulunmamaktadır.

Bu zihniyet için amaç PKK'nın tatmin edilip ödüllendirilmesidir.

Bu siyasi patolojik vaka için maksat İmralı canisini yattığı hücrede sevince boğmak ve özgürlüğü için kılıf bulmaktır.

Ve asıl gaye Türkiye'nin bölünüp parçalanarak dört parçalı Kürdistan'ın kaşla göz arasında kurulmasıdır.

Cumhurbaşkanı Sayın Gül'ün MİT Yasası'nda yapılan değişikliği onaylamasıyla ihanet pazarlıkları yasal güvenceye kavuşturulmuştur.

Şayet bu sakıncalı kanun düzenlemesi Anayasa Mahkemesinden dönmezse, İmralı canisiyle yürütülen müzakereler ahlaki olmasa da meşruiyet kazanacaktır.

Bu, Türkiye'nin millî güvenliğine en açık darbedir.

Bu, Türk milletinin varlığına benzeri görülmemiş yasa makyajlı operasyondur.

Şimdi de sırayı başka talepler almıştır.

İmralı canisi PKK'nın Meclis uzantıları kanalıyla, "Her an derinlikli çözüm imkânları da, çatışma olasılıkları da var." diyerek Başbakan'a yeni bir ayar vermiş, bazı yasal değişiklikler için elini çabuk tutması mesajı göndermiştir.

Bebek katili, Başbakan'dan sözde "Yerel Yönetimler Özerklik Yasası ile Demokratik Sivil Toplum Yasası"nın çıkarılmasını istemiştir.

Anlaşılan İmralı, Başbakan'ın müşavirlik hizmeti aldığı ve meşveret ettiği bir adaya dönmüştür.

Şu rezilliğe bakınız ki canibaşı, TBMM'de neyin görüşülüp görüşülmeyeceğine akıl ve tavsiye vermeyi kendisinde hak görecek kadar şımarmış ve şımartılmıştır.

Bu hadsizliğin bu edepsizliğin bu kendini bilmezliğin şeref yoksunluğuyla malul payesi ise kesinlikle Recep Tayyip Erdoğan'ın üzerinedir.

Değerli Arkadaşlarım,

AKP hükûmeti milletimizin aleyhine olacak ne varsa özgürleşme, demokratikleşme, sivilleşme bahanesiyle benimsemekte ve kutsamaktadır.

Türkiye aşama aşama parçalanmaya götürülmektedir.

Türk milleti etap etap bölünmenin dipsiz kuyusuna çekilmektedir.

Başbakan görevli bir yıkım memuru gibi uğraşmakta, emrivakilere boyun eğmektedir.

AKP'nin yıkım ortağı BDP bölünme ihalesinin üzerine kalan kısmını harfiyen yerine getirmek için her yolu denemekte, her çirkinliği rehber olarak kullanmaktadır.

Kılıktan kılığa giren, isimden isime devamlı surette değişen, bir gün öyle bir gün böyle görünen, İmralı ve Kandil'in boğazına geçirdiği halatla sürüklenen ve silahların gölgesine sığınan BDP, şimdilerde yeniden deri değiştirmiş, Meclis grubu birkaç eksik dışında olduğu gibi HDP'ye katılmıştır.

BDP'nin ismi ise Haziran ayında yapılacak bir kongreyle Demokratik Bölgeler Partisi olacak, bu yeni bölücü yapılanma sadece Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesinde faaliyet gösterecektir.

Açıklamalardan çıkan sonuç budur.

Başbakan, İmralı canisi, Kandil, Barzani, küresel güç merkezleri ve siyasi bölücüler tüm planlarını bölünmüş bir Türkiye üzerine yapmaktadır.

Sevr'in bu çağdaki karanlık temsilcileri süratle Kürdistan'ın kurulmasına hizmet etmektedir.

Kanlı emperyalizm ve küresel komplo bölgemizde dört parçalı Kürdistan'ı dayatmaktadır.

Başbakan Erdoğan bu uğurda her şeyi göze almış, milleti hazmettirmek ve ihaneti olağan göstermek için canını dişine takmıştır.

Türk siyasi tarihînde ilk defa Kürdistan ismini kullanan bölücü ve fitne yuvası bir parti kurulmuştur.

Ne acıdır ki Türk milleti her tarafından kuşatılmıştır.

Dikkat ediniz, Türkiye Kürdistan Demokrat Partisi kuruluş işlemlerini tamamlanmış ve İçişleri Bakanlığı tarafından da onay görmüştür.

Barzani'nin liderliğini üstlendiği Irak Kürdistan Demokrat Partisi'nin hangi amaçların peşinden koştuğu herkesin malumudur.

İran Kürdistan Demokrat Partisi'nin daha dün Kandil'deki teröristlerle temas kurup sözde ulusal çıkarlar ve ulusal birlik konularında görüşmeler yaptığı basına yansımıştır.

Bu ayın ilk haftasında Suriye Kürdistan Demokrat Partisinin yönetimi ise yenilenmiştir.

Şu manidar zamanlamaya bakınız ki Türkiye hem içte hem de dışta bağımsız Kürdistan amacı güden bölücü partiler tarafından sarılmıştır.

AKP hükûmeti bunların hepsine karşı son derece uysal ve dostane yaklaşmaktadır.

Hatırlarsanız, geçtiğimiz yılın Kasım ayında Başbakan Erdoğan peşmerge reisi Barzani'yi Diyarbakır'da bağrına basmış, Kürdistan sözünü ilk kez patavatsızca, fütursuzca sarfetmiştir.

Gizli kapaklı süren ihanet görüşmeleri, Başbakan'ın tavizkâr politikaları Türkiye'yi önce özerkliğe, sonra federasyona, ardından da çok kanlı bir dağılma girdabına sürüklemektedir.

AKP'nin, BDP-HDP veya bir başka PKK artığı yetmezmiş gibi, Kürdistan adını kullanan Barzani temsilciliğine onay vermesi tek kelimeyle kepazelik tek kelimeyle hıyanettir.

Sayın Erdoğan, bu gelişmeler millî güvenliğimize tehdit değil midir?

Kürdistan'la ilgili emellerinin, bu konuda uyumlu ve uygun adım yürümenin bedelini çok ağır şekilde ödeyeceğini hiç mi aklına getirmiyorsun?

Sen ve yandaşların üniter bir devletten başka bir devlet çıkarma teşebbüssünün kolay olacağını mı zannediyorsunuz?

Şehitlerimizin aziz mirası olan Türkiye Cumhuriyeti'nin, bin yıllık kardeşlik hukukunun kutlu bir eseri olan Türk milletinin sömürgeciliğin kanlı dişlerine teslim edilmesine Türk milliyetçilerinin bir şey olmamış gibi duyarsız kalacağını mı düşünüyorsunuz?

Diyorlar ki İtalya'nın 21, İspanya'nın 17, İngiltere'nin 4 özerk bölgesi varmış.

Diyorlar ki Almanya'nın 16 federe bölgesi, ABD'nin 51 özerk eyaleti, Rusya'nın de 81 özel birliği varmış.

Varsa var ne yapalım, ne diyelim?

Türkiye'nin toprak bütünlüğünü, millî devlet yapısını millî kimliğini ve millet bünyesini bozmak ve imha etmek için gerekçe üretenlerin alayı bilsin ki biz bu ülkeyi pazardan almadık, sokakta bulmadık.

Kürdistan rüyası gören gafiller, özerklik sofrası kurma telaşında olan sevimsizler, unutmayın, Milliyetçi Hareket Partisi hepinizi bozguna uğratmaya ve hesaplarınızı boşa çıkarmaya muktedirdir.

Türk milletinin içinden yeni bir millet çıkmaz.

Türk devleti yeni bir devlete taşıyıcılık yapmaz.

Türk vatanından hiçbir kanlı niyete bir tek çakıl tanesi bile verilemez.

Herkes teslim olsa da biz varız.

Başbakan Erdoğan zokayı yutup zalimlerin, küresel ayak oyunlarının ve teröristlerin havarisi kesilse de, Milliyetçi-Vatanseverler Türkiye'yi ve bin yıllık kardeşlik hukukunu yeminlidir korumaya, can pahasına sahiplenmeye hazırdır.

Değerli Milletvekilleri,

Mısır'da hukuku katleden, adaleti hiçe sayan idam kararları insanım diyen herkesi hayal kırıklığına uğratmıştır.

Dün, Minye Ceza Mahkemesi 529 kişiyle ilgili vermiş olduğu idam kararını 37'ye düşürmüş, geri kalan 492 kişinin cezasını da müebbet hapse çevirmiştir.

İlave olarak 683 kişi hakkında da yeni bir idam cezası vermiştir.

Bize göre Mısır ve Mısır halkı böylesi bir zalimliği, böylesi bir adaletsizliği hak etmemektedir.

Bu idam kararlarının, hukuk ve vicdan tanımaz bu mahkeme hükümlerinin Mısır'ın bütünlüğüne tahminlerin ötesinde hasar vereceği bir gerçektir.

Dileğim Kahire'nin yattığı kâbustan bir an önce uyanarak beşeriyetin ortak değerlerine saygı duyması, insan hak ve hürriyetine sadakat göstermesidir.

Mısır'daki bu kahredici gelişmeler İslam âleminde karşılıksız bırakılmamalı, uluslararası toplum suya sabuna dokunmayan açıklamalarla konuyu geçiştirmemelidir.

Eğer ki Başbakan Erdoğan ve hükûmeti Mısır'la diyalogları askıya almamış olsaydı bu ülkenin içişlerine karışarak taraf olmayı tercih etmeseydi Kahire yönetimi nezdinde girişimde bulanabilir ve sonuç alabilirdi.

Şimdi yalnızca uzaktan uzağa konuşmakla ve eleştiri yapmakla yetinen AKP hükûmeti yaptırım ve caydırıcılık vasfını çoktan kaybettiğinden hiçbir konuya doğrudan doğruya müdahil olamamaktadır.

Bu ülkemiz ve bölgemiz adına hakikaten de bir kayıptır.

Başbakan'ın sivri dili, kontrolsüz üslubu Türkiye'yi bölgesinde etkisizleştirmiş, yalnızlığa, ama değersiz bir yalnızlığa geriletmiştir.

Şu an hiçbir komşu ülke sözümüzü dinlemeyecek ve nazımızı çekmeyecek durumdadır.

Irak'ta seçimler vardır, Başbakan ve hükûmetinin ne yaptığı, Türkmenlere nasıl bir yardım eli uzattığı muammadır.

Irak Türkmenlerinin kaderini etkileyecek, Türkmeneli'nin geleceğini şekillendirecek bu seçimler hem ülkemiz hem de milletimiz adına çok mühimdir.

Ne var ki Başbakan'ın kulağı kardeşi, kader ortağı Barzani'den alacağı müjdeli haberlere çevrilmiştir.

Türkmen'miş, Kerkük'müş, Musul'muş, Erbil'miş Türklükmüş Başbakan'ın umurunda değildir.

Başbakan'ı tanımak için bazı şifreli sözlerin söylenmesi yeterlidir ve hemen kendisini ele verecektir:

Buna göre; İmralı derseniz yüzü gülecek, Kandil derseniz ağzı kulaklarına varacak, BOP derseniz sevinç taklaları atacak, müzakere derseniz gözlerini fal taşı gibi açacak, Türk düşmanları derseniz müstehzi ifadelerle sırıtacak, 36 derseniz saymaya başlayacak, papaz derseniz cübbe nerede diyecek, çiftçi, memur, esnaf, işçi derseniz kaşlarını çatacak, Washington derseniz Kırmızı Oda anılarını anlatacak, 17-25 derseniz arkasına bakmadan kaçacaktır.

Bunları denemesi bedavadır.

Bu şahsiyet için önemli olan başkalarını memnun etmek, tarihîmizi yargılatmak, Türk milletini mahcup edecek ve zora sokacak ilişki ve irtibatlar içine girmektir.

On yıllardır sözde soykırım masalını seslendirenlere 23 Nisan günü altın tepsi üzerinde verdiği açık çek bunun en bariz delilidir.

Değerli Milletvekilleri,

Tarihî yaşanmış ve bitmiş hadiseler yekûnu olarak görmek eksik ve mahzurlu bir bakıştır.

Çünkü tarih sonuçları itibarıyla her zaman etkisini hissettirmekte, geleceğe ışık tutmaktadır.

Dünden ders almamış, sonuç çıkarmamış, dahası geçmişine yabancı kalmış milletlerin tarih merdivenlerini tırmanmaları, varlıklarını heyecanla sürdürmeleri, kimliklerini canlı tutmaları olmayacak bir şeydir.

Tarih her önüne gelenin baştan savma, keyfî ve ideolojik meşrebine dayalı olarak eğip bükeceği, zorlama yorumlarla yalancı şahitlik yaptıracağı omurgası olmayan bir serüven yığını da değildir.

Objektif tarihçilik ve tarih yorumu her şeyden önce namuslu olmayı gerektirmektedir.

Adı üzerinde, bizim bir millî tarihîmiz vardır ve sahip olduğumuz tarih şuuru bizi köklerimize, aslımıza ve ecdadımıza bağlamaktadır.

Tarihe şaşı bakmak, katliam izi sürmek, soykırım çetelesi tutmak, art niyetle arşivlerin tozlu raflarını kurcalamak esas itibarıyla hakikati değiştirmeyecektir.

Çünkü yaşananları kâğıt üzerinde, ısmarlama kürsülerde, uydurma kalabalıklar önünde çarpıtmak mümkünse de, esasta ve tarihîn asırlara uzayan vicdanında gizleme ve örtbas etme çabası katiyen tutmayacaktır.

Tarih hükmünü vermiş, fermanını yazmış, iradeiseniyyesini göstermiştir.

İster beğenelim ister beğenmeyelim ister katılalım isterse de katılmayalım; tarihî silmek, tarihsizliğin tuzağına düşmek normal şartlarda bir toplumun yok oluşu demektir.

Milletler mücadelesinde, medeniyetler boğuşmasında en büyük koz en büyük güç kaynağı geçmişten bugüne süzülen değer ve millî cevherleridir.

Tarihsiz insan, tarihsiz toplum, tarihsiz millet esir olmaya, zaman içinde de öğütülüp insanlık âleminden sürülmeye mahkûmdur.

Türkiye'yi 12 yıldır yöneten Başbakan ve hükûmetinin en dikkat çeken problemi tarihe karşı ön yargılı bakmaları ve tarih cahili olmalarıdır.

Başbakan Erdoğan'ın 23 Nisan günü 1915 Olaylarına ilişkin mesajı buna dair en son misaldir.

Bildiğiniz gibi, Başbakan mesajını yayınlar yayınlamaz aynı anda tepkimizi gösterdik ve düşüncelerimizi kamuoyuyla paylaştık.

Başbakan Erdoğan baştan sona gayrimillî bir bakışla yazılan mesajında; adil ve vicdani duruştan, din ve etnik köken gözetmeden o dönemde yaşanmış acıları anlamaktan bahsetmiştir.

Sayın Başbakan, biz kendi acılarımızın yasını hâlâ tutarken, oluk oluk akan Müslüman Türk kanının sorumlularına ne yüzle ne hakla, hangi yetkiyle karşılıksız tavizler veriyor, taziyede bulunuyorsun?

Başbakan acılar hiyerarşisi kurulmasının, acıların birbiriyle mukayese edilmesinin ve yarıştırılmasının acının öznesi için bir anlam ifade etmeyeceğine atıf yapmıştır.

Doğrudur, acıları yarıştırmak, acılar arasında kategorik ayrımlar yapmak bir aşamaya kadar insani ve İslami değildir.

Fakat Ermeni çetelerinin katlettiği 518 bin 105 Müslüman Türk'ü ne yapacağız, nereye koyacağız, oldu bir kere, ne yapalım, ölenle ölünmez diyerek şehadetlere sırt mı çevireceğiz?

Başbakan Erdoğan, Ermenilerin o dönemde yaşadıkları acıların hatıralarını anmalarını anlamanın ve paylaşmanın bir insanlık vazifesi olduğunu ileri sürmektedir.

Haksız yere, suçsuz yere ölen her kim olursa olsun üzülmek doğal olarak insanlık gereğidir.

Ancak sözde soykırım tezlerini silah gibi kullanan, uluslararası camiada aleyhimize yıllardır lobi çalışması yapan hangi Ermeni'nin hangi Ermenistan devlet yöneticisinin Müslüman Türk milletinin yaşadığı acıları paylaştıkları duyulmuştur?

İstanbul'da hepimiz Ermeni'yiz demek haktır da, Erivan'da hepimiz Türk'üz demek niçin imkânsız ve hayal ötesidir?

Sözde soykırım savunucusu Ermeni diasporasına gelince çağdaş, PKK'ya gelince özgürlük sevdalısı, Kıbrıs davamıza suikast düzenleyen Türk hasımlarına gelince anlayışlı olan Başbakan, konu Türk milletinin tarihî hakları olunca niçin araziye uymakta niçin ayak parmaklarına basarak yürümektedir?

Bu ne menem bir iştir?

Başbakan'a bakarsak kırgınlıkları yeniden dostluğa dönüştürmek mümkün olacaksa farklı söylemlerin empati ve hoşgörüyle karşılanması ve bütün taraflardan benzer bir anlayışın beklenmesi tabiidir.

Tabiidir tabii olmasına fakat anlayamadığımız husus şudur:

Empatiyi sadece Türk milleti mi yapacak, hoşgörüyü sadece Türkiye mi göstermek zorunda olacaktır?

Başbakan Erdoğan Birinci Dünya Savaşı esnasında yaşanan hadiselerin hepimizin ortak acısı, buna adil hafıza perspektifinden bakılmasının insani ve ilmî bir sorumluluk olduğuna değinmiştir.

Allah için söyleyiniz, Anadolu'yu işgal etme hedefiyle Çanakkale kıyılarına kadar gelip de yüz binlerce vatan evladını şehit edenlerin torunlarına yıllardır düzenledikleri Şafak Ayinleri münasebetiyle ses çıkaran var mıdır?

Sizin dedeleriniz ne arıyordu topraklarımızda, pikniğe mi yoksa ölüm yağdırmaya mı gelmişlerdi diye hiç sorgulayıcı baktık mı?

Türk milleti acılara daha nasıl ortak olsun, ne yapsın, haremine göz dikenlere nasıl müsamaha göstersin?

Bilen varsa söylesin, Başbakan ve allameleri açıklasın.

Birinci Dünya Savaşı esnasında düşmanla iş birliği yapıp da arkamızdan hançerleyen çetelere, katillere, küçücük bebekleri süngüleyen canavarlara, kızlarımıza, kadınlarımıza Akadamar'da tecavüz eden yezit torunlarına 99 yıl sonra ne iyi yaptınız dememiz bekleniyorsa Başbakan ve yandaşları daha çok bekleyecektir.

Milletimiz cepheden cepheye koşarken Ermeni mezaliminin tarafları 23 ayrı yerde isyan ve ihanet etmişlerdir.

Nitekim Millet-i Sıdika unvanının alınmasından tehcire kadar uzanan kanlı hadiseleri tek taraflı olarak Türk milletine yüklemek en hafif deyimle kansızlık olup yok hükmündedir.

Başbakan mesajında ayrıca, zamanın ruhu, anlaşmazlıklara rağmen konuşabilmeyi, karşıdakini dinleyerek anlamayı, uzlaşı yolları arayışlarını değerlendirmeyi, nefreti ayıplayıp saygı ve hoşgörüyü yüceltmeyi gerektirir demektir.

Şaşırmayınız, bu sözler Başbakan'a aittir.

Sayın Başbakan sen bu sözlerine inanıyor ve tatbik ediyor musun ki bize ahkâm kesmeye kalkıyorsun?

Hayrete kapılmamak elde değildir, Recep Tayyip Erdoğan konuşmaktan, karşıdakini dinleyerek anlamaktan, uzlaşma yolları aramaktan bahsetmektedir.

Sayın Başbakan sen git önce önüne konulan metni iyice oku ve anlamaya çalış, hatta yetmezse yanında gezdir ve boş zamanlarında tekrar tekrar gözden geçir.

Başbakan Erdoğan, Türk milletinin üzerinden taziye kurbanı keserek kendisini aklama ve temize çıkarma sinsiliğine soyunmuştur.

Başbakan'ın taziyesi bir nevi sözde soykırım özrüdür.

Ankara'da özür mesajı yayımlayan Başbakan, Erivan'da Türk bayrağı yakan şerefsizler tarafından şiddetle selamlanmıştır.

Ne üzücüdür ki AKP'nin hazır kıta bekleyen ve paralel mıntıkada temizlik yapmakla meşgul olan hücum birliği sözcülerinden hiçbir tepki işitilmemiştir.

AKP'nin mantığı aynısıyla şudur: Yanan nasılsa bez parçasıdır ve önemsizdir yanan nasılsa Türk milletinin bağımsızlık sembolüdür, üzerinde durmaya değmeyecektir.

Değerli Arkadaşlarım,

Türk milleti haklı olduğu bir konuda 99 yıldır suçlanmaktadır.

1973'ten 1985'e kadar Asala terör örgütü tarafından 16 ayrı ülkede şehit edilen 42 diplomatımızdan bahseden ve adlarını anan kimseler kalmamıştır.

PKK'ya jest yapan Başbakan şimdi de sözde soykırım şebekesine zeytin dalı uzatmıştır.

Açıkça söylüyorum, bir insanın cahil olması anlaşılır bir şeydir fakat hain olması asla bağışlanacak bir konu değildir.

Başbakan tarihle yüzleşeceğine yolsuzluk ve rüşvet siciliyle yüzleşmelidir.

Başbakan ezber bozuyorum diye caka satacağına, bozduğu ve yıktığı demokratik teamülleri ve hukuk düzenini tamir etmelidir.

Başbakan, "Tarihî açıklama, sembolik kopuş, geç kalmış hamle, resmî görüşü iptal etti, tarihî belge, insani davranış, cesur çıkış, anlamlı mesaj, kutluyorum, alkışlıyorum, demokratikleşme refleksi, Türkiye'nin ufku açıldı." diyerek yazılar yazdırdığı, beyanlar verdirdiği kendi muhitinin tetikçilerine adap, izan ve terbiye öğretmelidir.

Başbakan'ın mesajını hazırlamakla görevli heyetin başında olan Dışişleri Bakanı ise tarihîn normalleştiğini, Türkiye'nin büyük mesafe aldığını, mesajların konjonktürel olmadığını hiç utanmadan hiç yüksünmeden iddia etmiştir.

Tarihîn normalleştiğini söyleyen bu bakan, kesinlikle klinik ve akademik bir vaka olarak tarihîn kayıtlarına geçecektir.

Başbakan'a tavsiye ediyorum; Petrosyan, Koçaryan ve Sarkisyan üçlüsünü saygıyla yâd et, arkasından şimdiki Ermenistan Cumhurbaşkanı'nı Van'da kardeşim diyerek kucakla, sonra da Batı Ermenistan sözleriyle herkesin huzurunda geçmişteki Taşnak, Hınçak ve Asala militanlarına protokoldekilerle birlikte iki göz iki çeşme ağla.

Nasılsa benzerini Diyarbakır'da yapmıştın nasılsa böylesi bir rezalette oldukça mahir ve ustasın.

Başbakan Erdoğan'ın mesajını, ABD Başkanı'nın "büyük felaket" tanımlamasıyla yayımladığı mesajını, İmralı canisinin 30 Ocak 2014 tarihînde Ermeni halkına hitaben yazdığı mektubunu yan yana koyunuz, inanın bana arada ufak tefek ayrıntı dışında hiçbir fark göremeyeceksiniz.

İmralı canisi, 1915 Olaylarıyla yüzleşmeyi, bunun büyük bir felaket olduğunu, Ermeni halkının acısını paylaşmayı istemektedir, gerek Başbakan gerekse de Obama aynı eğilimdedir.

İmralı canisi, Anadolu'nun kadim halkları demekte, Başbakan Anadolu insanları tabirini kullanmaktadır.

İmralı canisi Türkiye Cumhuriyeti meseleye olgunlukla yaklaşmalı derken Başbakan tıpkı teröristbaşı gibi, kadim ve eşsiz bir coğrafyanın benzer gelenek ve göreneklerine sahip halklarının, geçmişlerini olgunlukla konuşabileceklerini ifade etmektedir.

İki kafadar iki kafa dengi iki kadim dost aynı elden çıkan mesajı farklı farklı tarihlerde yayımlayarak ABD Başkanı'nın kahrından kurtulmuşlar, 24 Nisan'a fitne yatırımı yapmışlardır.

Şunu herkesin bilmesi lazımdır ki;

1915'de zorunluluktan dolayı alınan tehcir kararı bir soykırım olmayıp milletimizin nefsi müdafaasıdır, meşru ve haklı bir tedbirdir.

Arşivler herkese açıktır, dürüst ve tarafsız bilim insanları 1915'in içyüzünü görebileceklerdir.

Kaldı ki bugüne kadar yapılan sayısız çalışmanın, yazılan tez ve makalenin ispat ettiği en yalın gerçek soykırımın yalan, iftira ve aldatmadan ibaret olduğudur.

1915'teki saygı duyulması gereken millî duruşu soykırım diye yaftalamaya kalkanlar önce, o tarihlerde Balkanlar'dan göçe zorlanan 5 milyonu aşkın Evlad-ı Fatiha'nın derin ızdırap ve kayıpları hakkında konuşmalıdır.

Yine o tarihlerde savaş şartları içinde, dünyanın değişik yerlerinde yaşanan kitlesel kıyım ve katliamlarla ilgili bir şey söylemelidir.

Tehcir esnasında hayatını kaybedenlerin vebalini milletimizin üzerine yıkmaya çalışanlar, düşmanla dirsek teması kurup döktükleri nehir gibi kanın, Talat Paşa'nın bedenine sıktıkları kurşunun, Dağlık Karabağ'daki vahşi cinayetlerin hesabını vermelidir.

Türk milletinin vereceği yoktur ama alacağı çok fazladır.

Tehcire konu olanların torunlarına vatandaşlık verilmesi yıllardır dillendirilen tazminat ve toprak talebinin karşılanması demek olacaktır ki buna Türk milleti müsaade etmeyecek, bu oyun mutlaka bozulacaktır.

Başbakan Türk tarihîni lekelemekten uzak durmalıdır.

Türk milletine hafıza nakli yapma teşebbüsünden vazgeçmelidir.

Türk milletini suçlu ve soykırımcı gösterme densizliği dikiş tutmayacak, şehit yadigarı vatan topraklarına sözde soykırım flamalı taziye çadırı kuran Başbakan da Cumhurbaşkanı olamayacaktır.

Karabağ'dan Van'a, Çukurova'dan dünyanın değişik yerlerine kadar Ermeni silahlı terör örgütlerinin saldırılarında hayatlarını kaybeden milletimizin asil evlatlarına Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyorum.

Hepsi rahat uyusun, bedenleri kurban gitse de bu vatan bu millet hiçbir melun emele kurban verilmeyecektir.

Muhterem Arkadaşlarım,

Anayasa Mahkemesinin 52'inci kuruluş yıl dönümü devlet ve siyaset hayatının temsilcilerini buluşturmuş ve 25 Nisan 2014 tarihînde kutlanmıştır.

Bu vesileyle Anayasa Mahkemesi Başkanı Sayın Haşim Kılıç, yankıları hâlen süren bir konuşma yapmıştır.

Mahkeme Başkanı'nın kayda değer gönderme ve tespitleri içeren sözleri Başbakan ve partisini aşırı derecede rahatsız etmiş ve kızdırmıştır.

Anayasa Mahkemesi Başkanı'nın ifadeleri adresini ve muhatabını anında bulmuş, yarası olan fail gocunarak sarsıla sarsıla harekete geçmiştir.

Nitekim Başbakan Erdoğan hemen karalama düğmesine basmış ve Mahkeme Başkanına karşı çok yoğun bir saldırı kampanyasına refakat etmiştir.

Anayasa Mahkemesi Başkanı Sayın Kılıç, hukukun üstünlüğüne temas etmiş, kendisine ve temsil ettiği kuruma yönelik suçlayıcı değerlendirmelere de herkesin gözünün içine baka baka cevap vermiştir.

Aslında Sayın Kılıç'ın konuşması, Başbakan'ın daha önceki mesnetsiz ve temelsiz sözlerini çürüten ve aynen iade eden cümlelerle doludur.

Başbakan, "Mahalle baskısını kaldıralım." demiş, Anayasa Mahkemesi Başkanı "yargıya mahalle baskısı" olduğunu söylemiştir.

Başbakan, Mahkeme kararlarını "gayrimillî" diyerek kötülemiş, Anayasa Mahkemesi Başkanı bunu "sığ bir eleştiri" olarak yorumlamıştır.

Başbakan, mahkeme "İç hukuk yolları tükenmeden karar veriyor" demiş, Anayasa Mahkemesi Başkanı "Bu mutlak değildir." diyerek karşılamıştır.

Başbakan, "Türkiye'deki son çete paralel yapıdır." demiş ve yargıdaki yuvalanmaya dikkat çekmiş, Anayasa Mahkemesi Başkanı "bu suçlama yapışık kaldığı sürece yargının ayakta kalamayacağı" uyarısında bulunmuştur.

Başbakan, “Yargıda yanlış yapanlar elbette yer değiştirecek.” demiş, Anayasa Mahkemesi Başkanı “Bu işler tayinle çözülmez.” diyerek itiraz etmiştir.

Başbakan, “Yargı kanalıyla tuzak kuruluyor.” demiş, Anayasa Mahkemesi Başkanı “Yargı tuzak kurulacak yer değil.” diyerek bu iddiayı reddetmiştir.

Başbakan, “yargı darbesi” sözleriyle adaleti zan altında bırakmış, Anayasa Mahkemesi Başkanı “vicdan yolsuzluğu” yapılıyor diyerek buna cevap yetiştirmiştir.

Başbakan, “İninize gireceğiz.” diyerek tehditler savurmuş, Anayasa Mahkemesi Başkanı “Demokratik hukuk devletlerinde, tehdit ederek, korkutarak sorunlar çözülemez.” iddiasında bulunmuştur.

Başbakan “Biz yaptık, biz ettik, biz sağladık.” demiş; Anayasa Mahkemesi Başkanı “Kamu gücüne sahip olanların topluma sunduğu hak ve özgürlükler lütuf ya da bağış değildir.” tespitinde bulunmuştur.

Başbakan, “Cübbenizi çıkarın gelin.” demiş, Anayasa Mahkemesi Başkanı “Güç ve şartların etkisiyle gömlek değiştirmeyiz.“ diyerek karşılık vermiştir.

Başbakan şunu iyice anlamalıdır ki istediğini söyleyen istemediğini duymaya mecburdur.

Anayasa Mahkemesi Başkanının konuşması elbette haklı, doğru ve yerindedir.

Fakat bizim tuhafımıza giden taraf, Sayın Başkanının doğru bildiklerini, hukuk devleti üzerinde oynanan oyunları, adaleti

yok sayan endişe verici uygulamaları niçin bu kadar gecikmeyle gündemine aldığıdır.

Ne olmuştur da Anayasa Mahkemesi Başkanı'yla Başbakan ters düşmüştür?

Başbakan Erdoğan eski dostuna niçin yüz çevirmiştir?

Acaba dostların sözde savaşıyla ülke gündemi farklı bir mecraya çekilmek mi istenmekte, siyasi mühendislik mi yapılmaktadır?

AKP'li bakan ve yöneticilerin hakaret ve suçlama nöbetine girerek Anayasa Mahkemesi Başkanına veryansın etmeleri doğrusunu isterseniz garip bir çelişkidir.

Eğer bugün Recep Tayyip Erdoğan Başbakan sıfatıyla siyaset yapıyorsa AKP iktidardaysa bu bir bakıma Sayın Haşim Kılıç'ın sayesindedir.

Sayın Kılıç'ın 30 Temmuz 2008'deki tavrı AKP'yi ve Başbakan'ı uçurumdan çekip çıkarmıştır.

Dün demokrasi kahramanı olduğu, tek başına vesayet odaklarına direndiği övülerek söylenen Sayın Kılıç birdenbire nasıl paralel yapının avukatı olarak suçlanmış, nasıl karşı mahalleye atılmış, ne olmuştur da sömürge valisi edasıyla konuştuğu dile getirilmiştir?

Şurası tartışmasızdır ki siyaseti siyasetçiler yapmalıdır.

Yüksek yargı başkan veya üyelerinin siyasi yorumda bulunmaları bize göre isabetli ve kabul edilebilir değildir.

Bizi kaygılandıran husus Anayasa Mahkemesinin direkt siyasi tartışma ve polemiklerin içine çekilmesidir.

Başbakan'ın değirmenine su taşıyan ve yeni bir öteki yaratan bu yeni kamplaşmanın hukuktaki tahribata yeni halka eklemesi bir başka düşündürücü sorun kaynağıdır.

Adaleti savunmakla görevli ve yetkili olanların şahsi ve hissî davranmamaları asıl olmalıdır.

Başbakan Erdoğan ile Anayasa Mahkemesi Başkanı arasındaki anlaşmazlığın gerçek nedenini elbette bilemeyiz.

Ama bildiğimiz bir husus varsa bu da süren çekişme ve rekabetin Cumhurbaşkanı seçimiyle ilgili hesap ve beklentileri kapsadığıdır.

Başbakan Erdoğan "sağımız solumuz belli olmaz, yine ters köşe yapabiliriz." dese de gerçekte terse yatan ve yanlış yere kapaklanan kendisi olacaktır.

Başbakan paralel butonuna bastıktan sonra Anayasa Mahkemesi'nin dinlendiğini, geçen hafta sonunda gündeme taşımıştır.

Cumhurbaşkanı ve Genelkurmay Başkanı'ndan sonra dinleme ve kayda alma işinin yüksek mahkemeye kadar sıçradığı Başbakan tarafından seslendirilmiştir.

Yani Başbakan dinlenenlerin tehdit edildiğini ima etmektedir.

Yani Başbakan devletin baştan ayağa dinlendiğini haykırmaktadır.

Sayın Erdoğan sen iktidarda değil misin, sen Başbakan değil misin, sen millî güvenliği sağlamakla görevli değil misin?

Başbakan bu vahim duruma açıklık getirmelidir.

Kimler niçin Cumhurbaşkanı'ndan Anayasa Mahkemesine kadar dinlemiştir?

Cumhurbaşkanı Sayın Gül'ün üzerinde durma gereği duymadığı bu konu Başbakan tarafından niçin sıklıkla gündemde tutulmaktadır?

Başbakan Erdoğan, kaset yoluyla devletin en tepesine şantaj yapılmasına ortam mı açmakta, Cumhurbaşkanı seçiminde malzeme olarak kullanmayı mı düşünmektedir?

Ne olursa olsun, Başbakan Erdoğan'dan cumhura baş olmaz, Çankaya Köşkü yolsuzluktan dolayı yüzü simsiyah kesilmiş bu şahsı barındıramaz, kaldıramaz.

Değerli Milletvekilleri,

Konuşmama son vermeden önce, Spor Toto Süper Ligi 2013-2014 sezonunda şampiyon olan Fenerbahçe Futbol Kulübünün değerli başkanını, yöneticilerini, teknik ekibini, futbolcularını ve taraftarlarını ayrı ayrı kutluyorum.

İnanıyorum ki şampiyonluk adalete yeni bir fener yakacak, haksızlıklarla ve hukuksuzluklarla mücadelede yeni bir heyecan uyandıracaktır.

Bu duygu ve düşüncelerle hepinizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

07 Mayıs 2014

Muhterem Milletvekilleri,

Değerli Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Geçtiğimiz Pazartesi günü TBMM'de AKP'li eski dört bakanla ilgili Meclis Soruşturması açılmasına ve Soruşturma Komisyonu kurulmasına yönelik önergelerin görüşülmesi sebebiyle grup toplantımızı bugüne ertelemiştik.

Bir günlük gecikmeyle yapacağımız grup toplantımıza başlarken hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Sözlerimin başında, 5 Mayıs 2014 tarihînde, Hakkâri'nin Şemdinli ilçesinde meydana gelen kazada 3 askerimizin şehit olmasından, 8 askerimizin de yaralanmasından duyduğum derin üzüntüyü ifade etmek istiyorum.

Şehitlerimize Allah'tan rahmet, acılı ailelerine, silah arkadaşlarına ve milletimize başsağlığı diliyor, yaralı Mehmetçiklerimize şifalar temenni ediyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Bizim milliyetçilik anlayışımıza göre bir ülkenin huzur, güvenlik ve asayiş içinde bulunması, ancak millet fertleri arasında refah, adalet, ahlak ve eğitimin yükselmesi ile mümkündür.

Başka bir ifade ile suçun ve suçluların artıyor olması, yoksulluğun, adaletsizliğin, çaresizliğin ve yolsuzluğun arttığının, ahlâkın zayıfladığının, sosyal dokunun bozulduğunun bir işareti sayılmalıdır.

AKP'nin ülkeyi getirdiği bugünkü manzarada, siyasi ve ekonomik güven ve istikrar ortamından, iç huzur ve güvenlikten bahsedilemeyeceği de gün gibi ortadadır.

AKP hükûmeti ile milletimizin açlıkla yoksulluk arasındaki ince çizgide gidip gelerek çok zor ve sıkıntılı bir hayat sürdürmeye çalıştığı hepimizin bildiği ve yaşadığı bir gerçektir.

Kaygılanarak takip ediyoruz ki can ve mal güvenliği azalmakta, toplumsal ahlâk hızla aşınmaktadır.

Özellikle büyük kentlerimizdeki ahlaki çöküşün, asayişsizliğin, şiddetin, toplumsal güvensizliğin ve kuşkunun egemen olduğu bir bunalım AKP iktidarı ile zirveye çıkmıştır.

Toplumsal denge ve hassasiyeti dikkate almayan AKP'nin çıkardığı yasalar, suçun ve suçlunun önünü açmış ve sokaklar cinayet şebekelerine teslim edilmiştir.

"Özgürlük ve güvenlik arasında denge kuruyorum." denilerek suçlulara özgürlük sağlanmış, kamu otoritesi laçkalaştırılmıştır.

AKP iktidarının umursamaz tavırları sonucunda vatandaşlarımız tehdide, vandallığa maruz kalmış, asayişsizlik halkın günlük hayatını çok olumsuz etkileyecek boyutlara ulaşmıştır.

Yüreğim burkularak söylüyorum ki her gün ama her gün bir kadın cinayete kurban gitmekte ya da şiddet görmektedir.

Masum yavrular, mazlum sabiler insanlıktan çıkmış canavarların hedefi olmaktadır.

Dile getirirken bile içimizin titrediği, tüm bedenimizin ürperdiği vahşet ve dehşet dolu ölüm haberleri hepimizin ortak acısıdır.

Ülkemiz baştan ayağa barbarlığın eline düşmüştür.

Vicdan rafa kalkmıştır.

İnsanlık değerleri kenara itilmiştir.

Başbakan'ın cepheleşme üzerine bina ettiği siyaseti, sürekli husumeti özendiren tutumu misliyle toplumsal zemine yansımaktadır.

Artık tahammülsüzlük, hazımsızlık ve hoşgörüsüzlük kol gezmektedir.

Çocukların, gelinlik çağdaki kızların, kadınların, savunmasız yaşlıların alenen saldırıya uğraması ve suçluların toplum vicdanını teskin edecek şekilde cezalandırılmaması büyük bir sorunun, büyük bir tehlikenin en somut hâlîdir.

Toplumsal hayat kahredici bir şiddet diline hapsolmuştur.

Gazetelerin üçüncü sayfası facia ve felaket neşriyatına dönmüştür.

Stadyumlardan öfke taşmaktadır.

Sokakları nefret dalgası kaplamaktadır.

Arazi anlaşmazlıkları can almaktadır.

Trafikteki en ufak anlaşmazlık anında çatışmaya dönüşmektedir

Gözünü kan bürümüş yaratıklar etrafta kudurmuş gibi gezmektedir.

Maalesef ki adalete güven kalmamıştır.

Hukukun caydırıcılık vasfı, yaptırım kabiliyeti inişe geçmiştir.

Başbakan ve hükûmetinin emniyet ve yargıya hasmane operasyonu şiddeti alttan alta tahkim ve tahrik etmektedir.

Buradan herkesi uyarıyorum, sosyal cinnet, ekonomik afet, siyasi hezimet, ahlaktaki mağlubiyet, yönetimdeki garabet Türkiye'yi içten içe tüketmektedir.

Önlem alınmazsa felaket kapıdadır.

Milletçe huzurumuzu gölgeleyenlerin hakkından gelemezsek birbirimize düşmemiz kaçınılmazdır.

Çocukları katledilen, tecavüze uğrayan, mağdur edilen bir ülkenin ekonomik büyümesi, iktidarındaki partinin oy seviyesi şöyle dursun; medeni olmasından, insani gelişmişlik düzeyinden, gücünden bahsedilemeyecektir.

İç dengesini kuramamış, adaleti fiyaskoya dönmüş, kardeşliği sorgulanır hâle gelmiş bir ülkenin başarılı olma şansı, düzlüğe çıkma ihtimali eşyanın tabiatına aykırıdır.

Bugün ağlayan her çocuğun, katledilen her körpenin vebali bozguncu iktidarın omuzlarındadır.

Mazlum kadınların ahı, gözü yaşlı anaların, yavaş yavaş iflas eden toplumsal dirliğimizin sorumluluğu Başbakan'ın sırtındadır.

Çocuklarımız güvencede değilse, canları garantiye alınmamışsa, azılı bir katil her an minicik umutları söndürmek için hazırlık yapıyorsa artık söz bitmiş, sabır tükenmiş demektir.

Kadına, kıza, çocuğa ve herhangi bir insana kasteden canilere en ağır müeyyideler uygulanmalıdır ve bu hemen yapılmalıdır.

Son günlerde ciğerimizi dağlayarak yaygınlaşan çocuk ve kadın katliamlarına karşı hükûmeti derhal kalıcı ve tesiri yüksek tedbirler almaya çağırıyorum.

Başbakan Erdoğan'ın; "Bu olaylar âdeta idamlık olaylar ama idam gelmese dahi bu cezaların çok çok ağırlaştırılması noktasında arkadaşlara talimatım var." sözünün sürüncemede kalmamasını bekliyorum.

Bize göre her neviden şiddetin artmasına yol açan başlıca 6 neden vardır ve bunlar üzerinde durulmadan şiddet kesilmeyecektir:

1– Millî ve manevi değerlerdeki yozlaşma ve buhran hâlî,

2– Gittikçe genişleyen ahlaki çöküntü ve çözülme gerçeği,

3– Aile bağlarındaki gevşeklik ve yıpranma olgusu,

4– Allah korkusundaki zayıflama ve adaletin hiçe sayılma sorunu,

5- Eğitim ve öğretim hayatındaki bunalım döngüsü,

6- Alarm veren siyasal kutuplaşma sonucu olarak suç ve suçlu sayısında dehşet verici ölçüde artış görülmektedir.

Şiddetin sebepleri isabetle teşhis edilmeden, kaynağı kurutulmadan ve yalnızca yasal düzenleme yaparak herhangi bir neticeye varmak söz konusu değildir.

Bugünkü şartlarda huzursuzluğun mihrak noktası, mevcut yönetim anlayışı ile AKP'dir ve Başbakan Erdoğan'dır.

Türkiye'nin manevi havasını temizlemek, iktidarın sebebiyet verdiği sisli ortamı gidermek millî bir sorumluluktur.

Milletçe şiddet zehrinin kötü kokusunu daha fazla solumadan, insanlığı yok sayan, vicdanları yaralayan, hepimizi hüzne boğan olayları kökten bitirmek zorundayız.

Bu kapsamda, vakit geç olmadan, daha fazla kayıp ve acı yaşamadan idari, kültürel, sosyolojik, psikolojik ve yasal adımlar atmasını hükûmetten bekliyor ve konuyla ilgili Meclis zemininde üzerimize düşen ne varsa yapacağımızı bu vesileyle ifade etmek istiyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Jeopolitik görüş açımızda bulunan, komşuluk hukukuyla ilişkilerimizi temellendirdiğimiz ülkelerin hemen hemen tamamı diken üstündedir.

Orta Doğu'da kronikleşen istikrarsızlık tablosu, radikal kopuşlara ve kanlı etnik ve mezhep çekişmelerine kapı aralamaktadır.

Sınırların emniyeti kalmamıştır.

Bu kadar yoğun bir kaosun yaşandığı mücavir bölgelerimizde harita değişiklikleri, sınır oynamaları, bölünmeler, parçalanmalar

ve oldubittiler yaşanması ciddiyetle ele alınması gereken ihtimaller arasındadır.

İçimizde ve dışımızda merkezkaç güçlerin, kontrol dışı unsurların, gayrimeşru oluşumların etkinliği bir hayli fazlalaşmıştır.

Bu durum ülkemiz özelinde başlı başına bir güvenlik ve beka sorununa işaret etmektedir.

Orta Doğu'dan Karadeniz kıyılarına kadar uzanan hat boyunca şekillenen, uluslararası hukuk ve ilkelerle bağdaşmayan olaylar dizisi yaşadığımız coğrafya adına ilave riskler doğurmaktadır.

Bunu görmek bunu bilmek ve ihtiyatlı davranmak geleceğimiz açısından çok önemlidir.

Türkiye kendi içindeki sorunlarını çözmeden ithal edeceği ve bir yolla bulaşacak yepyeni krizlerle çok büyük badirelerin içine yuvarlanacaktır.

Başbakan ve hükûmetinin bir defa bu olası tehlikeyi iyi okuması gerekmektedir.

Türkiye'nin çevresini perdeleyen, önünü kapatan, belirsizliği kamçılayan her ihtimal ve vakanın millî politikalarla karşılanması, aktif, ön alan ve hazırlıklı tedbirlerle hafifletilmesi acil bir ihtiyaçtır.

Ülkemiz üzerinde hesap ve hedefi olan yerli ve yabancı güç merkezlerinin terör kartını tekrar ve etkili bir şekilde devreye sokacağı gelişmelerden anlaşılmaktadır.

Sevr Anlaşması'nın ağırlık merkezi ve ana fikri olan Kürdistan nifakının kurulması için gerek AKP hükûmeti gerek bölücü çevreler, gerekse de küresel odaklar iştahla devrededir.

PKK terör örgütü cumhurbaşkanı seçimi öncesi ve sonrasında tetiğe basmak için sahiplerinden son talimatları almakta, son gözden geçirmeleri yapmaktadır.

Allah muhafaza ama her an şehadet haberleri alma ihtimalimiz artmaktadır.

Geçtiğimiz günlerde Tunceli'nin merkez Sütlüce köyündeki Jandarma Karakolu'nu denetlemeye giden İl Jandarma Alay Komutanı'nın bulunduğu askeri konvoyun geçiş güzergâhına uzaktan kumandalı bombalı saldırı buna en açık kanıttır.

Kara yoluna döşenen ve 70 kilo olduğu anlaşılan patlayıcının saniyelerle geç infilak etmesi büyük bir acıyı önlemiştir.

PKK, meydanı boş bulmuş, bombaları sağa sola yerleştirmeye başlamıştır.

Teröristler Başbakan'dan aldıkları güç ve takviye destekle Türk devletine ve Türk milletine saldırı pozisyonuna geçmiştir.

Kaçırılan askerlerin, siyasi bölücülerin müdahalesi ve yapılan pazarlıklarla serbest bırakılma mizansenleri, bir yönüyle PKK'nın hükûmetle danışıklı dövüş halînde ilerlettiği çok rezil pazarlık sürecinin sonucudur.

PKK Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesinde fiilen özerkliğin temellerini kazarken, Başbakan Ankara'da başka telden çalmaktadır.

Başbakan Erdoğan artık ölüm haberlerinin gelmediğini, şehadetlerin yaşanmadığını, çözüm sürecinin başarıyla ilerlediğini her fırsatta tekrarlamaktadır.

Üstelik 17 ve 25 Aralık'taki "Rüşvet ve Yolsuzluk Operasyonları"nın bunu akamete uğratmak istediğini milletimizi enayi yerine koyarak açık açık aldatarak ileri sürmektedir.

PKK'nın yan örgütü HDP'nin bir Eş başkanı, "Biz özerk Kürdistan'ı talep eden değil, inşa edeceğiz." derken Başbakan hâlâ sözde çözüm şarkısına, bitmeyen ihanet koşusuna devam etmektedir.

Terör örgütünün Suriye uzantısı PYD, El-Kaide'nin türevi Nusra Cephesi ile iş birliği yapıp emel ve ittifak birliği sağlarken Başbakan bulanık suda balık avlamakla meşguldür.

Irak Şam İslam Devleti (IŞİD), sınırlarımızın hemen dibinde, yakaladığı hasımlarını çarmığa gererek infaz edip alanını süratle genişletirken Başbakan paralel örgütün ulusal güvenliğe verdiği ne idüğü belirsiz zararlardan bahsetmektedir.

Başbakan Erdoğan kendi beslediği kendi büyüttüğü, bizatihi devlete yerleştirerek mevkii ve unvan verdiği gruplarla ağrılı ve sancılı bir ayrılık sürecinin makûs vebaline katlanmaktadır.

Eğer ortada gerçekten de paralel bir yapılanma varsa bunun hazırlayıcısı ve mucidi kesinlikle Recep Tayyip Erdoğan olduğu aşikardır.

Çelişkiye dikkat ediniz, Başbakan'ın Kürdistan'a yeşil ışık yakması millî güvenlik sorunu değildir.

Başbakan'ın İmralı canisinin dayatmalarını pas geçmesi, tehditlerine kulak tıkaması millî güvenlik sorunu değildir.

Başbakan'ın PKK'yla masa başında taviz senedi imzalaması, Türk devletini ele ayağa düşürmesi millî güvenlik sorunu değildir.

Başbakan'ın sınırlarımızda mevzilenen terörist gruplara yardım ve yataklık yapması, tırlarla silah ve mühimmat taşıması da millî güvenlik sorunu değildir.

Fakat Başbakan'a göre, rüşvet ve yolsuzlukların ortaya çıkarılması millî güvenlik sorunudur.

Savcı ve polislerin görevini yapması, İranlı şarlatanın içeri tıkılması, AKP'li bakanların rüşvet alırken kaydedilmesi darbedir, millî güvenlik sorunudur.

Bize göre bu ülkenin millî güvenlik sorununa ek olarak çok büyük bir sorunu daha vardır ki o da Recep Tayyip Erdoğan sorunudur.

Şayet bu sorun bitmez, bu sorun giderilmezse millî varlığımız millî kimliğimiz, üniter yapımız, millî devletimiz, son yurdumuz, şanlı bayrağımız yerle yeksan olacaktır.

Tehlike bu kadar yakın ve tanıdıktır.

Başbakan sorudur, sorundur, sorumsuzdur, bölücülüğün Başbakanlıktaki serumu, bölücü koronun iktidardaki başsoluğudur.

Ne tuhaftır ki 30 Nisan 2014 tarihînde toplanan Millî Güvenlik Kurulundan sonra yapılan açıklamada, "ulusal güvenliğimizi tehdit eden yapılanmalar ve bunlara yönelik alınan tedbirler değerlendirildi" denilmiştir.

Merak ediyorum, 15 üyeli millî Güvenlik Kurulunda; rüşvetin ve yolsuzluğun millî güvenliğin millî ruhun ve millî bekanın en büyük düşmanlarından birisi olduğunu haykıracak bir babayiğit ne zaman çıkacaktır?

Bu MGK yapısıyla güvenliğin millî boyutunu kavramak ve samimiyetle savunmak nasıl mümkün olacaktır?

Bir tek terör kelimesinin geçmediği, bölücülük tehdidine bir tek atıf yapılmadığı, PKK'nın ise hiç hatırlanmadığı MGK açıklamalarına kim inanacak kim güvenecektir?

MGK'ye bakarsak Türkiye sanki güllük gülistanlıktır.

Ufak tefek sıkıntılar dışında ve paralel hayalet haricinde hiçbir sorun da yoktur.

Bildiğimiz ve inandığımız bir şey var; devletin millî güvenlik siyasetinin tayini, tespiti ve uygulanması ile ilgili konularda tavsiye kararlar almak Recep Tayyip Erdoğan'ın çakma dombırasına alkış tutmak değildir.

Millî güvenliğin siyasetini oluşturmak ve olgunlaştırmak, ayakkabı kutularına para yığan banka müdürüyle iş birliği yapanların, ihale kesintileriyle havuz medyası kuranların, Zarrap denilen rüşvet simsarının kuklası olanların harcı da değildir.

Millî güvenliği hakikaten de dert etmek için önce millî olmak lazımdır.

Başbakan Erdoğan ve hükûmeti, milletimizin değil, PKK'nın, El-Kaide'nin, Türklük düşmanlarının, teröristbaşının, hırsızın ve kaçakçının güvenliğini sağlaya sağlaya bugüne kadar gelmişlerdir.

Biliniz ki MGK sıralarında oturan siyasi kadronun yerine HDP'den veya Kandil'den temsilciler otursaydı ancak bu kadar ülkemize zarar verirler ancak bu kadar Türkiye'nin altını oyarlardı.

Değerli Milletvekilleri,

Temiz yönetim, temiz siyaset temiz toplum hepimizin ortak özlem ve arzusuzudur.

Parti olarak da her alanda her seviyede ve her ölçüde tertemiz ve pırıl pırıl bir iradeyi tesis etmek başlıca amaçlarımızdan birisidir.

Demokrasinin sağlıklı işleyebilmesi için düzgün, dengeli ve şaibesiz yönetimlerin varlığı kaçınılmaz bir gerekliliktir.

Takdir edersiniz ki dürüst ve ahlaklı olmak hem hukuken hem de dinen hepimizin taşıması gereken nitelikler arasındadır.

Helal kazanç kapılarına kilit vuran, hak ve hukuka leke süren, yasa dışı ilişkiler yoluyla menfaat temin eden iktidarların neden olduğu yıkım ve tahribatlar zannedilenden kat be kat fazladır.

Yolsuzluk ve rüşvet bir ülkeyi bir yönetimi bir toplumu içten içe çürüten en ciddi hastalıktır.

Hatta diyebiliriz ki bir devletin çöküşüne yol açan amillerin başında rüşvet ve yolsuzluk virüsü gelmektedir.

Rüşvet devlet iradesinin iğfalidir.

Aynı zamanda rüşvet; devletin itibarını, kamunun ali çıkarlarını üst düzeyde zedeler.

Rüşvet alan ve rüşvet veren millî iradeye karşı taarruza geçmiştir.

Şu kadar ki rüşvet devletin ve milletin selametine karşı işlenmiş en ağır cürümdür.

Ne zaman ki sosyal düzen bozulmuş ne zaman ki hukukun temel ilkeleri çiğnenmiştir, işte o zaman rüşvet ve rüşvetçiler birdenbire saltanat kurmuşlardır.

Malumlarınız, Türkiye 141 gündür rüşveti konuşmaktadır.

Türk milleti 141 gündür iktidarı gölgeleyen yolsuzluk tartışmalarıyla kilitlenmiştir.

AKP hükûmeti rüşvetçilerin limanı, haram yiyenlerin konağı, soygun ve yağma işine soyunanların sığınağı halîne gelmiştir.

17-25 Aralık hadisesi Başbakan'ın maskesini düşürmüş, keyfini kaçırmış, ayarını bozmuştur.

17-25 Aralık vakası hükûmette deprem etkisine neden olmuştur.

Rüşvetçi bakanlar, yolsuzluğa bulaşan evlatlar, yandaş iş adamları, altın kaçakçıları, kara para organizatörleri, hayalî ihracatçılar, arazi vurguncuları açığa ve ortaya çıkmıştır.

Mahkeme kararları doğrultusunda yapılan teknik ve fiziki takip neticesinde elde edilen belge, bilgi ve bulgular Başbakan'ın karşı saldırısıyla buruşturularak değersizleştirilmeye çalışılmıştır.

Başbakan "Rüşvet ve Yolsuzluk Soruşturması"nı karalamak için çırpınmıştır.

Ek olarak, komplo sözleriyle, tuzak ifadeleriyle, tezgâh uydurmasıyla, oyun ve senaryo ithamlarıyla yaftalamıştır.

Başbakan her defasında, "Bizim A'den Z'ye abdestimizden şüphemiz yok ki namazımızdan şüphemiz olsun." diyerek küçücük aklınca vicdan istismarına girişmiştir.

Başbakan; 700 bin liralık saati koluna takan, hava sahamızda kaçak altınların fırıl fırıl dolaşmasına rüşvet karşılığı müsaade eden Eski Ekonomi Bakanı'nın hesabını hâlâ verememiştir.

İranlı hayırsever dostunun önüne yatmaktan dolayı rüşvete boğulan, bir trilyonu üç beş kuruş gören evladıyla birlikte parayla vatandaşlık dağıtan Eski İçişleri Eski Bakanı'na gerekli müdahaleyi yapamamıştır.

Yüzsüzce, arsızca, namertçe 30 Mart'ta balkona çıkarıp selamlattığı çikolata kutularında, elbise kılıflarında, çantalarda rüşvet alan, akara makara karakterli Eski AB Bakanı'na 'bu ne iştir, ne yaptın sen?" diyememiş, aksine sahiplenmiştir.

Çünkü Başbakan bunların kıdemli üstadı ve yolsuzluğun ustabaşıdır.

Başbakan önce oğluyla birlikte villasındaki para sıfırlama trafiğini, milyarları eritme telaşını dublaja bağlamadan, başörtüsüyle ilişkilendirmeden, lafı imam hatibe getirmeden mertçe izah ve itiraf etmelidir.

Başbakan önce iş adamlarından aldığı haracın, medyaya koyduğu ambargoyla, alo hattında soytarıya çevirdiği sözde gazeteci ve kalem sahipleriyle ilgili günah çıkartmalıdır.

Ve Başbakan önce cari açığın % 15'ini kapattığını Türk bayraklı arka plan sahnesiyle açıklayacak kadar aklını yiyen İranlı rüşvet tellalının bedelini ödemelidir.

Cari açığın % 15'ini telafi eden şarlatanın, şu işe bakınız ki vergi rekortmenleri listesinde esamisi dahi okunmamaktadır.

Başbakan'ın zenginleştirdiği ve servet sahipliğinde ilk onda bulunan yeni yetme iş adamları vergi veren ilk yüz arasında yer almamaktadır.

Bunlar rüşvetçilikte marka olmanın yanında, vergi kaçırmada da zirveye tutunmuşlardır.

Ne demişler, "Bana arkadaşını söyle, sana kim olduğunu söyleyeyim."

Başbakan'ın kim olduğunu İmralı canisinden İranlı kaçakçıya kadar bütün karanlık yüzlere bakarak herkes net olarak görecek ve anlayacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

5 Mayıs günü Meclis Genel Kurulu'nda 4 eski dört bakan hakkında Meclis Soruşturması açılmasına ve Soruşturma Komisyonu kurulmasına ilişkin önerge görüşülmüştür.

Sonuçta verilen önergeler kabul edilmiştir.

Şimdi sırayı Meclis Soruşturma Komisyonunun teşkili almıştır.

TBMMnde yapılan görüşmeler ne yazık ki milletimizden kaçırılmış, bakanlarla ilgili fezlekeler milletin vekillerinden saklanmıştır.

Millî iradeyi temsil etmekle görevli değerli milletvekillerinden bu 4 eski dört bakanının dosyası gizlenmiştir.

Bu keyfî, antidemokratik ve şeffaf olmayan uygulama Başbakan ve partisinin eseridir ki açıkça da kınanması lazımdır.

AKP millî egemenliğin ruhuna aykırı davranmıştır.

TBMM Başkanı'nın, bürokratların ve AKP'lilerin bildiği ve altını çize çize okudukları fezlekelerin el çabukluğuyla Meclisten uzak tutulması bir defa Türk milletine nankörlüktür.

Elbette bunu doğru görmemiz düşünülemeyecektir.

Bugünden bellidir ki AKP, 4 eski dört bakanını, sayısal üstünlüğe sahip olduğu Soruşturma Komisyonunda aklamaya girişecektir.

Ancak şunu herkes bilmelidir ki bu rüşvetçilerin Yüce Divana gitmesi ve üzerlerine atılı suçlamalardan dolayı yargılanmaları ahlaki ve hukuki bir zorunluluktur.

Bununla da yetinilmemelidir.

Recep Tayyip Erdoğan da en kısa zamanda yargı huzuruna oğluyla beraber çıkmalı ve hesap vermelidir.

Başbakan eğer hakkındaki iddialardan aklanır ve temize çıkarsa biz de kendisine bir iyilik yapacak, bir kıyak geçecek ve 17-25 Erdoğan sıfatını geri alacağız.

Sayın Erdoğan haberin olsun, böylesi bir mükâfatı böylesi bir taltifi, böylesi bir fedakârlığı kimselerden göremezsin, hiçbir yerde bulamazsın.

Bildiğiniz gibi, TBMM Genel Kurulunda fezlekeli bakanlar birer konuşma yapmışlardır.

Eski bakanlar iddiaları pişkince reddetmişlerdir.

Üstelik bir de ahlak, adalet ve insanlık dersi vermeye kalkışmışlardır.

Suçlamalara iftira demişlerdir.

Ve darbe diyerek reddetmişlerdir.

Anlaşılan Başbakan Erdoğan bakanların konuşma metinleri üzerinde tahsis ve ilaveler yapmıştır.

Rüşvet alıp verdikleri güçlü kanıt ve emarelerle belli olan bu bakanların kendilerini savunmak adına düştükleri hâller hakikaten de çok acıklıdır.

Eski AB Bakanı'nın konuşmasında, başörtüsünden irticaya kadar aklına ne geliyorsa girip çıkması ahlaksızca bir saptırmadan başka bir şey değildir.

Eski Ekonomi Bakanı'nın Haçtan umre'ye kadar dinî duyguları sömürme teşebbüsü tıpkı Başbakan'a has bir alışkanlık olarak hafızalarda kalmıştır.

Şu kepazeliğe bakınız, Başbakan ve çevresi;

Çalıyorlar, çok şükür diyorlar.

Soyuyorlar, elhamdülillah diyorlar.

Kul hakkını gasbediyorlar, inşallah, maşallahla avunuyorlar.

Hortumluyorlar, Allah bes, baki heves, Allah bize yeter, diyorlar.

Hazineyi yağmalıyorlar, devletin kasasını boşaltıyorlar, hamdolsun diyorlar.

İhanet ediyorlar, başörtüsüne bürünüyorlar.

İftira atıyorlar, hukuku siyasallaştırıyorlar, kurban olduğum Allah verdikçe veriyor diyorlar.

Milleti 36'ya ayırıyorlar, Kevser suresi'yle ahkâm kesiyorlar.

Zulmediyorlar, imandan, ihlaslı olmaktan dem vuruyorlar.

Sorarım sizlere, günahla sevap ne zaman yer değiştirdi?

Şeytani emellerle rahmani duruş ne zamandan beri birbirine karıştı?

Beytümala el uzatanların, devlet malına göz koyanların "Gulul Suçu" işlediklerini söyleyip bunların cenaze namazını dahi kılmayan Efendimizi siyasete malzeme yapmak nasıl bir cürettir?

Buradan Başbakan'a, 4 eski dört bakana ve yandaş taifeye büyük şair Ömer Hayyam'ın şu ibretlik dizeleriyle seslenmek istiyor, sonuç çıkarmalarını ısrarla tavsiye ediyorum:

İçin temiz olmadıktan sonra,

Hacı hoca olmuşsun, kaç para!

Hırka, tespih, seccade güzel,

Ama Allah kanar mı bunlara?

Şimdi ben de soruyorum sizlere, milleti kandırandan, vicdanları kanatandan, Allah'la aldatandan, dinî mesajları, manevi duyguları sinsi niyetlerine alet edenden Cumhurbaşkanı olur mu?

Damarlarında rüşvetin haram lokması gezen günahın başaktörüne cumhura başlık yakışır mı?

İranlı Zarrapla yüzgöz olana, günah denizinde gemicik yüzdürenlere devletin zirvesi helal midir?

Muhterem Milletvekilleri,

Türk milleti ilk defa doğrudan doğruya Cumhurbaşkanını seçecektir.

Başbakan Erdoğan ise Cumhurbaşkanı olma hayaliyle sözüm ona parti içi istişareleri harekete geçirerek adaylığını onaylatmanın derdindedir.

Bu arada hükûmetin, özgül ağırlığı keten tohumuna dönmüş gözleri nemli, dili nefritli, ruhu nevrozlu, beyni narkozlu üyesi Başbakan'ın % yüz aday olduğunu açıklamıştır.

Gelişmelerden çıkardığımız kadarıyla Başbakan kardeşim dediği Sayın Gül'le yollarını çatallaştırmıştır.

Bu defa "Çankaya'ya ben çıkacağım." diyerek dostluğu koltuğa üstün tutmuş, kardeşine dirsek çevirmiştir.

Geçtiğimiz günlerde bir televizyon programına katılan yıkımdan sorumlu olmakla Türk tarihînin kara sayfalarına geçecek Başbakan Yardımcısı Cumhurbaşkanı seçim sürecini ve sonrasını etkileyecek sözler sarfetmiştir.

Nitekim, "Bizde Cumhurbaşkanlığından sonra tekrar Başbakanlığa gelme falan olmaz." diyerek Sayın Gül'e karşı AKP'nin kapılarını sürgülemiştir.

Fakat sıkıyı görünce, bu sözlerden bir süre sonra anında çark etmiştir.

Bir beş yıl daha Sayın Gül'le devam edelim diyemeyenlerin, siyasi imkânlarıyla faullü davranmaları, mutemetçi ve emanetçi Başbakan arayışına girmeleri çok şık ve edepli bir tavır değildir.

Başbakan'ın bu iki yardımcısının sözlerini tekzip etmemesi de AKP'deki hâkim kanaatin bu kapsamda olgunlaştığını göstermektedir.

Bize öyle geliyor ki Başbakan Erdoğan sadece uzatmaları oynamaktadır.

Sayın Gül'e de Çankaya'da son günlerini geçirmek düşmektedir.

AKP'den gelen beyanatlar Başbakan'ın adaylığa iştahla ısındığını, ciddiyetle asıldığını, bir bakıma da karar verdiğini kanıtlamaktadır.

Yine yandaş ve işporta mantığıyla çalışan kamuoyu araştırma kuruluşları algılar üzerinde oynamalar yapmak için neredeyse gün aşırı anket yayımlamaktadır.

Başbakan Erdoğan'ı sivriltmeye, parlatmaya ve Çankaya podyumuna çıkarmaya ortaklaşa gayret edenler bildik taktiklerini devreye sokmaktadır.

Medyaya bakarsak Başbakan Erdoğan açık ara şekilde Cumhurbaşkanlığı makamına çoktan oturmuştur.

Yani seçim yapılmış, Çankaya 12'inci sahibini bulmuştur.

Uzmanım diye yaygara koparan, gazeteciyim, akademisyenim, yazarım diyerek böbürlenen kim varsa ekranlarda Cumhurbaşkanı müşahitliği yapmaktadır.

Bu zevat sonucu erkenden belli olmuş bir seçimi nasıl ve hangi yüzle demokratik bir süreç olarak görmektedir?

Henüz takvimi dahi işlemeye başlamamış bir seçimle ilgili bugünden şöyle olacak, böyle olacak demenin millî egemenliği inkârla eş değer olduğu hiç mi fark edilmez?

Cumhurbaşkanı seçim sürecinde muhalefetin etkisiz, yetersiz ve görevini yapmadığı isnadında bulunanlar acaba bize neyi kabullendirmeye neyi benimsetmeye çalışmaktadır?

Bizim önerimiz, Başbakan Erdoğan'ın % 51 ile Cumhurbaşkanı olacağı kehanetinde bulunanlara YSK'nin duyarsız kalmaması, bugünden yeni Cumhurbaşkanını ilan etmesidir.

Muhalefeti eleştirerek iktidarın açık ve eksiklerini kapatmaya atılan bu zavallılar meşgale arıyorlarsa, uğraşacak ve didişecek konu istiyorlarsa Recep Tayyip Erdoğan'dan yeni bir randevu almaları yeterlidir.

Bize görev hatırlatması yapanların çok yakın zamanda mahcubiyetten başları öne eğilecektir.

Ve muhalefetin adayını merak edenler gerçekte bizim Cumhurbaşkanı seçiminden zaferle çıkacağımızdan ürken ve korkan ısmarlama aydınlardan başkası da değildir.

Milliyetçi Hareket Partisi Cumhurbaşkanlığı görevine layık, herkesi kucaklayacak, milletimizin tüm değerlerini taşıyan, kimseyi ayırmayan kimseyi dışlamayan, iyi yetişmiş ve nitelikleri itibarıyla göz dolduracak çok değerli bir ismi Allah'ın izniyle aziz milletimizle buluşturacaktır.

Hatırlatıyorum ki biz de kendi mekanizmalarımızı ve istişare kanallarımızı çalıştırarak en uygun en doğru ve en akla yatkın adayı tespitle uğraşıyoruz.

Bu çerçevede sona yaklaştığımızı da belirtmek istiyorum.

Milliyetçi Hareket Partisinin gündeminde kendi adayını çıkarmak ve büyük Türk milletine önermek vardır.

Başbakan Erdoğan şayet aday olacaksa şayet bu konuda karar vermişse Cumhurbaşkanı Seçim Takvimi başlar başlamaz derhâl istifa etmelidir.

Başbakanlık makamıyla Cumhurbaşkanı adaylığı ahlaken birlikte yürütülemeyecektir.

Devletin imkânlarını kullanmak adil bir demokratik rekabetle uyuşmayacaktır.

Bize göre, Cumhurbaşkanlığı, siyasi inat meselesi halîne getirilmemelidir.

Bilhassa Başbakan Erdoğan Çankaya'ya çıkma hesaplarını revize etmeli ve bu hevesinden vazgeçmelidir.

Başbakan, üç dönem engeline takılarak saf dışı olacak 71 arkadaşını harcamak yerine, kendisini bir süreliğine dinlendirmeli ve o esnada da yolsuzluklar konusunda hâkim karşısına çıkmalıdır.

Sayın Erdoğan, bu 71 yol arkadaşın siyasete ara veriyor da sen niye ayak sürüyor ve niçin onları satıyorsun da aniden dümenini Çankaya'ya kırıyorsun?

Dün gömlek değiştirmiştin, peki bugün neyini takas ediyorsun?

Âlemin akıllısı, AKP'nin kurnazı sen misin?

Başbakan Erdoğan boşuna dolduruşa gelmesin, boşu boşuna heyecanlanmasın, çünkü Cumhurbaşkanı olamayacaktır.

Çankaya yolları kendisine tıkalıdır.

Türk milleti rüşvet ve yolsuzluktan sabıkalı birisine Cumhurbaşkanı olma ruhsatı vermeyecektir.

Ayrıca partimize gönül veren aziz dava arkadaşlarımın iradesine ipotek koymak kimsenin yapacağı bir şey değildir.

Başbakan Erdoğan'ı bir kere daha uyarmak ve şu gerçekleri kendisine hatırlatmak istiyorum:

Cumhurbaşkanı, devletin başı olarak Türkiye Cumhuriyeti'nin ve Türk milletinin birliğini temsil etmektedir.

Bu bakımdan, bu yüce makama seçilecek şahsiyetin geçmişi, siyasi hüviyeti ve temsil ettiği zihniyeti hayati önem taşımaktadır.

Cumhurbaşkanı olacak kişinin her türlü şaibeden uzak temiz bir sicile sahip olması vazgeçilmez bir ön şarttır.

Hakkında çok ciddi iddia ve dosyalar bulunanların, geçmişlerinin hesabını vermeden ve aklanmadan bu göreve talip olmaları söz konusu değildir.

Cumhurbaşkanlığı makamı, Yüce Divanlık suçlardan kaçma ve kurtulma vasıtası olamayacaktır.

Cumhurbaşkanlığı Türk milletinin içteki ve dıştaki yüzüdür.

Cumhurbaşkanlığı; Çanakkale kıyılarından Dumlupınar Meydanı'na kadar adım adım büyüyen, acı acı güçlenen, yenilgileri yırtarak zaferleri doğuran kutlu ve yüksek millet iradesinin eşsiz bir hatırasıdır.

Ancak bu mirası bilen ve hak eden Cumhurbaşkanı olacaktır.

Çankaya Köşkü Türk milletinin varlık ve birlik yolundaki sembolüdür.

Tarihte kurulmuş 16 Türk devletinin manevi ve tarihî haklarının temsilcisidir.

Türk'e yabancı, Türk'e hasım olandan ve millete etnik mercekten bakandan siz söyleyiniz, Cumhurbaşkanı olur mu?

Cumhurbaşkanlığı; Gazi Mustafa Kemal'in 1923'de Çankaya'ya millet iradesiyle diktiği ve istiklalimizin en haklı gururunu yansıtan şeref payesidir.

Yeni istiklal savaşı diyerek PKK'nın, devlet içinde yuvalanmış yolsuzluk çetelerinin istikbalini düşünenden Cumhurbaşkanı olur mu?

Hasılı diyeceğim odur ki Sayın Başbakan fazla sulanma, fazla şartlanma, fazla havaya girme, hem vallahi hem billahi senden Cumhurbaşkanı olmaz, bu makam sana uymaz.

Hiç kimse merak etmesin, 10 Ağustos, 29 Ekim'den intikam almak için kuyruğa girenlerin hayal kırıklığı yaşayacağı gündür

10 Ağustos'ta, değilse bile 24 Ağustos'ta kazanan Türk milleti olacak ve Çankaya'da fitne sofrası kurulamayacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi bu süreçte Türkiye'nin yüzünü kara çıkarmamak, milletimizin desteğini heba etmemek amacıyla her mücadeleyi verecek, devletin tepesini ona buna peşkeş çektirmeyecektir.

Bu duygu ve düşüncelerle konuşmama son verirken hepinizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, sizleri Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

13 Mayıs 2014

Değerli Milletvekilleri,

Saygıdeğer Misafirler,

Kıymetli Basın Mensupları,

Konuşmama başlarken muhterem heyetinizi en iyi dileklerimle selamlıyorum.

Yarın 14 Mayıs Dünya Çiftçiler Gününü kutlayacağız.

Buna bağlı olarak çiftçilerimiz bu anlamlı günde ağırlaşan sorunlarını, ihtiyaç ve beklentilerini seslendireceklerdir.

Türkiye esasta bir tarım ülkesidir.

Fakat tarım sektörünün potansiyel gücü bir türlü arzulanan seviyelere gelmemiş, bir türlü istenilen düzeye tutunamamıştır.

Bunun gerisinde birçok neden ve faktörün olduğu aklı başında herkesin malumudur.

Biliyoruz ki çiftçilerimiz nice külfete, nice zorluğa katlanmaktır.

AKP hükûmeti 12 yıldır Türk çiftçisine yüz çevirmiştir.

Darlık ve kıtlık tüm çiftçilerimizi vurmuştur.

Girdi fiyatlarındaki fahiş zam ve vergiler çiftçilerimizi mağdur etmiştir.

KDV ve ÖTV nedeniyle dünyanın en pahalı mazotunu kullanmak çiftçilerimiz için eziyete dönmüştür.

AKP iktidarları döneminde mazottaki fiyat artışı % 300'ü bulmuştur.

Bunun yanında gübre ateş pahası, elektrik bedelleri, tohum ve ilaç faturaları dayanılmaz noktadadır.

Çiftçilerimiz sürekli kan kaybetmektedir.

Köylerimize hüzün çökmüştür.

Tarlasına bir yanda ümit eken, diğer yanda çile kaldıran çiftçilerimizin feryat ve şikâyetleri hiç duyulmamaktadır.

Şu üzücü tabloya bakınız ki çiftçilerimizin Tarım Kredi Kooperatifleri ve Ziraat Bankasına birikmiş borçları 25 milyar lirayı bulmuş, hatta geçmiştir.

Son 12 yılda çiftçi borçları yaklaşık 80 kat artırmıştır.

Özel bankaların üretici kredisi altında verdiği borçlar ocak söndürmekte, çiftçilerimize kâbus yaşatmaktadır.

Neticede tarlalar haraç mezat elden çıkmaktadır.

Çiftçilerimiz ödeyemedikleri borçlarından dolayı haciz ve hapis kıskacındadır.

Hakikaten de çiftçilerimiz A'dan Z'ye borç içinde, baştan ayağa mağduriyetle boğuşmaktadır.

77 milyonu doyuranlar açlıkla mücadele etmekte, yoklukla, yoksullukla cebelleşmektedir.

Bu adaletsizliği çiftçilerimize reva görenler, bu zulmü çiftçilerimize layık bulanlar elbette hesap vereceklerdir.

Ürünler para etmezken girdi maliyetlerinin otomatiğe bağlanması tarımla uğraşan kardeşlerimizi resmen perişan etmektedir.

Gübre ve mazota verilen destekler yetersiz olduğu kadar geç ödenmektedir.

Çiftçi kayıt sistemindeki aksaklık ve plansızlıklar küçük çiftçilerimizi sıkıntıya düşürmektedir.

Ayrıca tarımsal sulamada elektrik borcu bulunan çiftçilerimize, borçlarını ödeyinceye kadar tarımsal destekleme ödemesi yapılmayacağına dair Bakanlar Kurulu Kararı AKP'nin tarıma bakışını apaçık şekilde göstermektedir.

Bu olacak şey değildir.

Türk çiftçisi nasıl geçineceğim nasıl yaşayacağım nasıl doyacağım diyerek kara kara düşünürken, Başbakan yandaşlara omuz vermekte, el uzatmaktadır.

Başbakan çiftçiyi anasına hakaret edeceği zaman hatırlamakta, seçim zamanlarında istismar maksadıyla gündemine almaktadır.

Artık Türk çiftçisi bu kara düzene dur demeli, aldatma ve kandırmaya gerekli dersi misliyle vermelidir.

Maalesef başta İç Anadolu ve Akdeniz bölgeleri olmak üzere, yaşanan şiddetli kuraklık arpa buğday eken çiftçilerimizi çok vahim şekilde etkilemiştir.

Mart ayının son günlerinde görülen don afeti fındık, erik, şeftali, kiraz, badem, üzüm, çay, kayısı, elma ve ceviz üreticilerimizi doğrudan doğruya mağdur etmiştir.

Bilhassa Düzce'de 6 bin ton, Giresun'da 64 bin ton, Ordu'da 105 bin ton, Samsun'da 15 bin ton, Trabzon'da ise 25 bin ton fındık zarar tespiti yapılmıştır.

Hükûmet, mevsimsel şartlardan dolayı kayıp ve zarar eden çiftçilerimizin yardımına koşmalı, rahatlamaları için gerekli zararlarını telafi etmelidir.

Mağduriyet yaşayan üreticilerin tarım sigortası primleri devlet tarafından karşılanmalı, banka ve diğer borçları yeniden yapılandırılmalıdır.

Tanzaya'daki Albinolara ve Suriye'den gelen sığınmacılara oluk oluk para akıtan Başbakan Erdoğan ve hükûmeti öncelikle bu milletin asil evlatları olan çiftçilerimizin sesini duymalı, ihtiyaçlarını gidermelidir.

Bize göre çiftçisi mutlu olmayan bir milletin huzur bulması imkânsızdır.

Altını çizerek ifade etmek isterim ki çiftçilerimiz helal kazancının peşindedir.

Bu kardeşlerimizin traktörleri ipotekli olsa da yürekleri vatan aşkıyla doludur.

Pullukları paslansa da gönülleri ışıl ışıl parlamaktadır.

Bilinsin ki parti olarak çiftçilerimizin her zaman yanındayız.

Onların tercümanı olmaya, sorunlarına çözüm bulmaya ısrarla, iştahla ve hevesle devam edeceğiz.

Buradan, doğudan batıya, kuzeyden güneye milleti için çalışan, ülkesi için üreten, geleceğin büyük Türkiye'si için sorumluluk alarak toprağa özlemlerini serpen tüm çiftçilerimizin 14 Mayıs Dünya Çiftçiler Gününü kutluyorum.

Hepsine şükranlarımı sunuyor; borçsuz, harçsız, dertsiz yıllar temenni ediyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Demokrasi, birçok tanım ve tasvirinin yanında tahammül sistemidir.

Tahammülün, saygının ve sabrın olmadığı bir yönetimin demokrasiyle yolları kesişmeyecektir.

Tek tip insan arayışı tek tip ses özlemi demokrasinin ruh ve mesajına terstir.

Otoriter rejimlerle demokratik yönetimleri ayıran başlıca unsur görüşlerin, fikirlerin çoğulculuğu ve çeşitliliğidir.

Tahammülsüz idarecilerde demokratik kültürden eser görülmez.

Kalp kıran, umut yıkan, uzlaşmazlık ve hoşgörüsüzlüğün pençesine düşen zihniyetlerin demokrasiden bahsetmesi ise sadece laf cambazlığıdır.

Türkiye çoktandır antidemokrat bir iktidar anlayışının tekelindedir.

Başbakan Erdoğan'ın kaba üslubu, ötekileştiren, dışlayan ve anında kutuplaştıran tavrı demokrasiyi tehdit etmekte ve yıpratmaktadır.

Başbakan muhalif duruşlara bıçkındır.

Başbakan, yandaşlardan müteşekkil karanlık çemberin haricinde kim varsa kavgalı ve hasımdır.

Başbakan'ın zehirli dili, nezaket ve zarafet tanımayan siyasi kişiliği oldukça rahatsız edicidir.

Danıştayın 146. kuruluş yıl dönümü törenlerinde yaşanan ve devlet adabının devlet ahlakının devlet protokol kurallarının yerlere serildiği sahneler bunun en son örneğidir.

Başbakan'la Türkiye Barolar Birliği Başkanı arasında yaşanan söz düellosu, edep ve hayâ sınırlarını ihlal eden dalaşma kesinlikle tasvip edilemez çirkinliktedir.

Bu yüzden siyasi seviye ve medeni tutum Danıştay Salonu'nda iflas etmiştir.

Burada hukuk yutkunmuş, adalet bir kez daha yara almıştır.

Bize göre meseleye tek taraflı ve tek yönlü yorum getirmek doğru olmadığı gibi, objektif kriterlere de uymayacaktır.

Üstelik Başbakan'la Türkiye Barolar Birliği Başkanı arasında geçen tartışma zinciri birçok açıdan sorgulanmaya açıktır.

Başbakan Erdoğan, Danıştay'a geldiği esnada Baro Başkanıyla sıcak, samimi ve dostane bir şekilde tokalaşmıştır.

Bu ikili gülücükler eşliğinde hasret gidermiştir.

Hatırlanırsa Başbakan'la Baro Başkanı 4 Ocak 2014 günü Dolmabahçe'de sürpriz bir şekilde buluşmuş ve yeniden yargılama konusunu görüşmüşlerdir.

Arkasından, Başbakan Dolmabahçe trafiğinin olumlu olduğunu, Baro Başkanı da yapıcı bulduğunu açıklamıştır.

Hatta Baro Başkanı bazı ricalarını da Başbakan'a iletmiş ve çok ilgilendiğini sevinç içerisinde duyurmuştur.

Çok değil, yaklaşık 4 ay evvel böylesine yakınlaşan böylesine birbirine muhabbet besleyen ikilinin şimdilerde tam aksi istikamete savrulması bizim açımızdan kuşku vericidir.

Türkiye Barolar Birliği Başkanı'nın Danıştayın kuruluş yıl dönümünde yaptığı konuşma; ilk izlenimlere bakılırsa, Başbakan'ın damarına basmış, aralarının açılmasına sebebiyet vermiştir.

Yıllardan beri yargı organlarının açılış veya kuruluş yıl dönümlerinde Türkiye Barolar Birliği Başkanı kendisine ayrılan süre kapsamında konuşma yapmaktadır.

Bu işin doğası gereğidir.

Ancak Baro Başkanı Danıştaydaki konuşmasını hem süre hem sınır hem de kapsam açısından uzun tutmuş, kendisine verilen demokratik imkânı istismar etmiştir.

Şüphe yok ki Baro Başkanı Danıştayın kuruluş yıl dönümünün anlam ve önemine uygun hareket etmemiş, bir saate varan konuşmasıyla sabırları zorlamıştır.

Bu çok açık bir gerçektir.

Yüksek yargı organlarının özel ve kutlama günleri siyasete ayar verilecek ucuz yerler değildir ve böyle de görülmemelidir.

Her önüne gelen siyasi terziliğe soyunamaz, işgal ettiği kürsüyü fırsat bilerek polemik yapamaz, yapmamalıdır.

Bu itibarla Baro Başkanı'nın ucu açık, her konuya girip çıkan konuşması alenen kışkırtıcıdır.

Anayasa Mahkemesinin 52. kuruluş yıl dönümünde eleştiri yağmuruna tutulan ve bundan dolayı zorda kalan Başbakan, yeni bir yarma harekâtına sessiz kalamamış, Barolar Birliği Başkanının gollük pasını kendince iyi değerlendirmiştir.

Baro Başkanının konuşmasında sıra Cumhurbaşkanlığına gelince Başbakan Erdoğan birdenbire parlamış ve oturduğu yerden kürsüdeki konuşmacıya müdahale etmiştir.

Başbakan Erdoğan öfke patlaması yaşamış, neredeyse Barolar Birliği Başkanı'nın üzerine yürümek için yerinde kalkmaya bile teşebbüs etmiştir.

Pek tabii olarak Anayasa Mahkemesi Başkanlığında zedelenen itibarını, yara alan prestijini tekrar kazanmak için sözüm ona kavga moduna geçmiştir.

Barolar Birliği Başkanı'nın kendini beğenmiş tarzı, provakatif ve her satırı siyaset kokan açıklamaları Başbakan'ı tahrik etmiş ve kızdırmıştır.

Kısaca söylemek gerekirse, Baro Başkanı çalmış, Başbakan oynamıştır.

Danıştayda herkes rolünün icabını yapmış, mayasının ve mizacının gereğini yerine getirmiştir.

Başbakan'ın Baro Başkanı'nın konuşmasının son anlarında müdahil olarak ortalığı velveleye vermesi, önceden ayarlanmış, önceden çalışılmış ve önceden ana hatları çizilmiş kof ve bayat bir oyunun sahnelenmesinden başka bir şey değildir.

Ne var ki Başbakan'ı siyaseten tahkim eden karşılıklı laf yarışı devletin saygınlığına gölge düşürmüştür.

Gerçi biz Başbakan'ın ne kadar tahammülsüz birisi olduğunu çok iyi biliyoruz.

Başkalarına edep uyarısı yaparken kendisinin edeple yollarını nasıl ayırdığını da değişik bahanelerle gördük, görüyoruz.

Danıştaydaki dramatik tören, ister mizansen ister kurgu ister proje isterse de anlık gelişen bir olay olsun, kesinlikle skandaldır, kesinlikle sokak jargonuyla söz kesenlerin ayıbıdır.

Normal şartlarda, Başbakan konuşmacıyı sağduyu ve olgunlukla dinlemesi gerekirdi.

Katılmadığı, onaylamadığı, doğru bulmadığı, ağrına giden herhangi bir taraf varsa ya bunu konuşmacı kürsüden indikten sonra direkt kendisine söylemeli ya da yalaka medya vasıtasıyla iletmeliydi.

Ne var ki Başbakan oturduğu yerden şeklen öfkelenmiş ve yüzü kıpkırmızı kesilerek gündemi lehine çevirmek istemiştir.

Şayet Başbakan katıldığı toplantılardaki konuşmacılara artık doğrudan müdahale edecek bir psikolojiye sahipse tavsiyemiz, sinirlerini kontrol ettirmesi, mümkünse de istirahate çekilmesidir.

Başbakan yakında Meclis Grup salonlarını basmaya kadar işi götürürse kimse şaşırmamalıdır.

Alo Fatih, Alo Mustafa, Alo Nermin hatlarıyla ile bunu zaten bir nebze yapmıştır.

Başbakan etrafına sataşmayı alışkanlık hâlîne getirmesi kendisine zarar verecektir.

Başbakan'ın neye ve kime hizmet ettiği muamma olan Baro Başkanı'nın sözlerini bu kadar ciddiye alması, danışıklı dövüş şeklinde hazırlandığı belli olan kavga sahnelerinin foyasını açığa çıkarmıştır.

Bizi daha da düşündüren Başbakan'ın Danıştay Salonu'nda devlet erkanını oyuncağa çevirmesidir.

Cumhurbaşkanı'nın bulunduğu bir salon ve ortamda, protokol kurallarının uygulanış şekli bellidir.

Herhangi bir toplantı veya törenin evsahibi kim ya da hangi kurum olursa olsun, eğer Cumhurbaşkanı orada hazırsa herkes buna uygun hareket ve riayet etmekle mükelleftir.

Cumhurbaşkanı, bulunduğu salonu terk etmeden devlet ve siyaset adamlarının kalkıp gitmeleri terbiyesiz eksikliğidir.

Başbakan'ın düzmece kavga sahnesinde, ayağa kalkarak başta Sayın Gül'e el hareketleriyle dışarıya davet etmesi büyük bir nezaketsizliktir.

Sayın Cumhurbaşkanı'nın bu duruma düşmesi de ayrıca talihsizliktir.

Başbakan Erdoğan herkesi "Patron benim, benim dediğim olur." ima ve dayatmasıyla hizaya sokmuştur.

Bu Türk devlet geleneğinin inkârıdır.

Sayın Gül'ün ve Sayın Genelkurmay Başkanı'nın, Başbakan'ın ardı sıra çıkıp gitmeleri kendileri adına hüsran ve utanç vericidir.

Başbakan Erdoğan'ın arkasına bakmadan, hiçbir saygı kuralı gözetmeden tepkisini dışa vurarak yürüyüp gitmesi bir defa Sayın Gül'e ve salondaki muhterem dinleyicilere aşırı ölçüde kabalıktır.

Danıştaydaki kör dövüş devlet ciddiyetini, devlet adamlığını buharlaştırmıştır.

Başbakan'ın, devleti Hababam Sınıfına çevirmeye ne hakkı vardır?

Başbakan madem Barolar Birliği Başkanı'yla lafta sürtüşmüş, madem konu Cumhurbaşkanlığına gelince nevri dönmüştür, o hâlde Sayın Gül niçin böylesi bir maskaralığa ortak olmuştur?

Böylesi bir traji komik bir tiyatroda Sayın Cumhurbaşkanı'nın ne işi vardır?

Cumhurbaşkanlığı her rüzgâra yelken açacak her akıntıya kapılacak her maskaralığa göz yumacak bir görev midir?

Cumhurbaşkanlığı; onun bunun arkasından sürüklenecek kadar işlevsiz, etkisiz ve edilgen bir makam mıdır?

Başbakan Erdoğan ali kıran baş kesen, onu takip edenler de seve seve baş vermeye hazır iradeleri tutsak edilmiş zavallı bir güruh mudur?

Başbakan Erdoğan ve yandaş zümre Danıştaydaki hadiseyi fırsat bilmiş ve her yönüyle siyasete malzeme yapmıştır.

Havuz medyası hep bir ağızdan manşetlerini Danıştay vakasıyla süslemiştir.

Başbakan'la Baro Başkanı arasındaki mizansenin bir gün sonrasında, AKP borazanlığı görevini hevesle sürdüren bazı gazetelerin şu başlıklarına çok dikkat ediniz:

- Sabah gazetesi; "Van Minute."
- Posta gazetesi; "Van Minute."
- Vatan gazetesi; "Van Minute."
- Haber Türk gazetesi; "Danıştay'da Van Minute."
- Akşam gazetesi; "Cüppeli Siyasete Van Minute."
- Türkiye gazetesi; "Her Darbede Yargı Başrolde."
- Star gazetesi; "Paralelle İş Tutan Milletle Buluşamaz."
- Takvim gazetesi; "Cübbeli Vaiz."
- Yeni Şafak gazetesi; "Edepsizlik."
- Güneş gazetesi; "Edepsizlik."
- Yeni Akit gazetesi; "Hem Edepsiz, Hem Yalancı."

Değerli Arkadaşlarım,

Danıştay'daki rezilliğe van minute diyebilmek için insanın zihinsel özrü olması yeterlidir.

Görüyorsunuz, 30 Ocak 2009'da Davos'taki sahtekârlığın bir benzeri 10 Mayıs 2014 tarihînde tekrarlanmak istenmiştir.

Çünkü Başbakan'ın buna ihtiyacı vardır.

Yıllardan beri Davos'taki mizahı kullanmış, bundan geçinmiştir.

Fakat ortada bir sorun vardır.

O da şudur: Barolar Birliği Başkanı Şimon Peres, Barolar Birliği de İsrail değildir.

Küstah ve köhnemiş yandaşlar yeni bir van minute serüveni için emir alsalar da buna inanacak kimseler kalmamıştır.

Başbakan'ın işi gücü yalan ve riyadır.

Cumhurbaşkanı olmak için her düzeneğin her kumpasın mimarı olmaya taliptir.

Sanki Türk milleti Başbakan'ın tebaasıdır.

Sanki Türkiye Cumhuriyeti Başbakan'ın babasından kalma çiftliğidir.

Sanki Türk vatanı Başbakanı'nın kupon arazisidir.

Güya Başbakan haksızlıklara itiraz ediyormuş.

Güya Başbakan edepsizliklere dayanamıyormuş.

Aşırı tepkisinin altında da bu özellikleri yatıyormuş.

Bunların hepsi boş laf, bunların tamamı palavradır.

Başbakan Erdoğan haksızlık yapan birisini arıyorsa içtiği sudan yansıyan simaya bakmalıdır.

Cumhurbaşkanı olamayacağını şimdiden gören bu şahıs gittikçe çirkefleştiğinin farkına varmalıdır.

Çok cepheli sürdürdüğü husumet mücadelesini her geçen gün derinleştirmekte ve genişletmektedir.

Başbakan ister Anayasa Mahkemesinde bardak gibi dolsun, ister Danıştayda eften püften şekilde boşalsın; isterse de Dolmabahçe'de avucuna aldıklarıyla orta oyununda figüran olsun, Cumhurbaşkanlığı kendisine on gömlek bol gelecektir.

Sayın Başbakan artık çırpınma, uğraşma, tezgâhlarınla bu milleti yorma.

Yalvarsan da yakarsan da kızsan da köpürsen de değil ikincisini yüz kere van minute parodisi yazsan da senden bir yol olmaz, Cumhurbaşkanlığı görevi sana düşmez.

Muhterem Arkadaşlarım,

29 Ekim 1923'ten bu tarafa 19 kez Cumhurbaşkanı seçimi yapılmıştır.

1923-1961 yılları arasında yapılan 12 Cumhurbaşkanı seçiminde tek aday çıkmış, bu seçimler ilk turda tamamlanmıştır.

1966'dan itibaren yapılan ve 2007'ye kadarki seçim dönemlerinde ise birden fazla aday çıkmıştır.

Halkoylamasıyla seçilen 7. Cumhurbaşkanı dışında, tüm Cumhurbaşkanları TBMM tarafından belirlenmiştir.

Cumhurbaşkanı Seçimleri her zaman tartışmalı, hararetli ve gerilimli geçmiştir.

Özellikle 12 Eylül 1980 öncesi bu konuda en uç ve marjinal örneklerin yaşandığı bir dönemdir.

23 Mart 1980'den 11 Eylül 1980'e kadar geçen 5 ay 17 günlük sürede 114 tura rağmen Cumhurbaşkanı seçilememiş, sonuçta Meclisin meşruiyeti sorgulanır hâle gelmiştir.

Cumhurbaşkanlığı kimsenin tapulu malı değildir.

Cumhurbaşkanlığı hiçbir ideolojinin hiçbir zümrenin hiçbir çıkar grubunun emanet ve emrinde de olamaz, olmamalıdır.

Bu yüksek makam milletimizin tertemiz sinesinin en canlı timsali en hayati temsil merciidir.

Aynı zamanda Türk milletinin asırlar süren varlık mücadelesinin süzülmüş, damıtılmış ve belirli kurallara dökülmüş halîdir.

Çankaya; ümitlerimizi boğan felaketlerden sonra aziz Atatürk'ün millet iradesiyle açtığı zafer sayfalarının sonuç kısmıdır.

Birlik ve beraberliğimizin simgesi, milletçe sahip olduğumuz ülkülerin taşıyıcısıdır.

Bugüne kadar Çankaya'ya çıkan 11 Cumhurbaşkanı'nın görevlerini layıkıyla yapıp yapmadığı konusunu tahlil ve tefekkür etmek şu an için yapacağımız bir şey değildir.

Kaldı ki bu başka bir tartışma ve gündem konusudur.

Tarih ve tarihçilerimiz bu çerçevede gerekli ve doyurucu cevabı mutlaka verecektir.

Önemli olan dünden çıkardığımız sonuçlarla geleceğe bakmaktır.

Cumhurbaşkanı Türk milletinin vicdanı, Türk devletinin ana karargâhıdır.

Cumhurbaşkanı herkesin, yani Cumhurun başıdır.

Doğal olarak bu kutlu mevkii, bütün Türk vatandaşlarının aynası ve çatısıdır.

Çankaya'da ayrımcılık, ön yargı, subjektif bakış, siyasi tarafgirlik, etnik ve mezhep yandaşlığı olamayacaktır.

Türkiye'nin tüm güzellikleri, milletimizin tüm değerleri, geçmişten geleceğe tüm arzularımız Cumhurbaşkanı'nın şahsında toplanmalı ve kaynaşmalıdır.

Kökeni, yöresi, anasının dili ne olursa olsun, Türk milletine mensubiyetten onur duyan, şanlı bayrağımızın altında yaşamaktan iftihar eden, aynı vatanda nefes almaktan gururlanan herkesin, her kardeşimin sözcüsü Cumhurbaşkanı'dır.

Cumhurbaşkanı azaltan değil çoğaltandır.

Cumhurbaşkanı bölen değil bütünleştirendir.

Cumhurbaşkanı ayıran değil kucaklayandır ve böyle olmalıdır.

Cumhurbaşkanı bir bölgenin bir kesimin bir yüzdenin bir kitlenin değil, ezcümle Türk milletinin tamamının hak ve hukukuyla anlam bulandır, bulmaya zorunlu olandır.

Hakkâri Yüksekova'da yaşayan Kürt kökenli kardeşlerimizle İstanbul Bayrampaşa'da yaşayan Boşnak kökenli vatandaşlarımızın ortak paydası ortak çatısı ortak gayesi Cumhurbaşkanı'dır.

Cumhurbaşkanlığı Diyarbakır'ın Lice ilçesindeki Mehmet'in hayalleriyle İzmir'in Karşıyaka ilçesinde ikamet eden Ahmet'in hedeflerini buluşturan, birlik ve dirliği sağlamlaştıran tarihî bir vazifedir.

Cumhurbaşkanı Türk vatanı üzerindeki manevi el manevi güvencedir.

Türk milletinin en saf en temiz en doğal en halîsane hasletlerinin billurlaşması gereken şahıstır.

Gazi Mustafa Kemal'in, 1 Kasım 1927'de ikinci kez Cumhurbaşkanı seçildikten sonra yaptığı konuşmasında; "Cumhurbaşkanlığı; Türk milletinin fazilet, doğruluk ve isabet niteliklerini gösterir." sözleri de buna atıftır.

Biz bu duygu ve düşüncelerle Cumhurbaşkanı millî iradenin ortak çatısı ortak yüzü ortak refleksi olsun dedik.

Milletimize bu öneriyi getirdik.

Milliyetçi olsun, muhafazakâr olsun, manevi değerlere sahip olsun, laik olsun, demokrat olsun diyerek ortak çatı adayının hangi kriterlere haiz olacağını söyledik.

Herkesin benimseyeceği, 'İşte aradığım bu." diyebileceği bir Cumhurbaşkanı modelinin tercümanı olduk ve bunu da ortak çatı ifadesiyle kavramsallaştırdık.

Hamdolsun bu teklifimiz büyük ölçüde makul bulunmuş ve ilgi görmüştür.

Milletimiz ortak çatıdan düşüncesinden fazlasıyla umutlanmıştır.

Ortak çatı adayı, toplumun her kesimine hitap edendir.

Ortak çatı adayı, milletimizi tümüyle kavrayandır.

Ortak çatı adayı, herkesi bağrına basan ve ruhunda eritendir.

Bizim ortak çatı önermemiz; "herkes eşittir Türkiye" inanç ve kararlılığına dayanmaktadır.

Fakat hâlâ ortak çatı teklifimizi anlamlandırma zorlukları çekenler vardır.

Şunları açık açık söylemeliyim ki;

Bizim çağrımız Kandil'le iş tutanlara değildir.

Bizim çağrımız İmralı'da nöbet bekleyenlere değildir.

Bizim çağrımız BOP'a kulluk yapan meymenetsizlere değildir.

Bizim çağrımız PKK'ya teslim olan buruşmuş zihinlere değildir.

Bizim çağrımız bölücülüğe demir atan hainlere değildir.

Bizim çağrımız millet aleyhine sefil ve fena emellere sahip olan kötülere değildir.

Bizim çağrımız rüşvete ve yolsuzluğa peştamal bağlayan mükerrere bağlamış hırsızlara değildir.

Bizim çağrımız büyük Türk milletinin bizatihi kendisine, bizatihi ruhunadır.

Teklifimizin kaynağı tarihtir.

Teklifimizin sütunları kardeşliktir.

Teklifimizin özü millî ve manevi değerlerdir.

Ortak çatının ana ve vazgeçilmez ilkesi Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığında anlam bulmuş topyekûn herkesin birlik ve dayanışma duygusudur.

Kuruluş ilkelerinin devamlılığı için ortak çatı şarttır.

Türkiye'nin yeniden ayağa kalkması için ortak çatı cankurtarandır.

Kimin hangi partiye oy verdiği önemli değildir.

Kimin hangi siyasi aidiyete sahip olduğu mesele değildir.

Önemli olan millet için, devlet için, vatan için, bayrak için, gelecek için bir araya gelebilmek, Türkiye'nin kurtuluşunda pay sahibi olabilmektir.

Allah'ın izni ve rızasıyla, Türk milleti asgari müştereklerinden ödün vermediği müddetçe belirlenecek ortak çatı adayı Çankaya'nın 12. değerli ismi olacaktır.

İşte bizim hedefimiz bunu tesis etmeye yöneliktir.

Bu, partilerüstü bir amaçtır.

Bu, siyasi angajmanlar dışı bir çabanın mahsulü olacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak buna canıgönülden inanıyor ve aziz milletimize samimiyetle güveniyoruz.

Değerli Arkadaşlarım,

Ortak çatı adayı, partiler arasında bir ittifakın değil, milletin kabul ve iradesiyle oluşacaktır.

Blok siyaseti yapanlar, cepheleşme üzerine geleceklerini feda edenler kuşkusuz bizim önerimizi çarpıtmakla meşguldür.

Ortak çatı formülü toplumsal ve siyasal tüm aktörlerden mülhemdir.

Teklifimiz AKP'ye oy veren kardeşlerimizedir.

Teklifimiz CHP'ye oy vermiş kardeşlerimizedir.

Teklifimiz Demokrat Partisinden Saadet Partisine, Büyük Birlik Partisinden diğer siyasi partilere oy ve gönül vermiş kardeşlerimizi kapsamaktadır.

Biz, tavanda değil, tabanda mutabakat sağlamayı öneriyoruz.

Biz, partilerin değil, Türk milletinin güç birliği sağlamasını umuyoruz.

Ortak çatı adayı fikrimiz kamuoyunda konuşulmaya başlandığı andan itibaren Başbakan Erdoğan ve ısmarlama kalem sahibi uyduları panik içinde karalama kampanyası başlattılar.

Dört bir koldan çamur attılar, alaya aldılar, akıllarınca sulandırmaya çalıştılar.

Özetle tam bir haftadır;

"Recep Tayyip Erdoğan karşıtlığı ortak paydası dışında hiçbir karşılığı yok." dediler.

"Siyasi anlam taşımıyor, sığ ve siyasetsizliğin eseri." dediler.

“Çatı aday girişimini yadırgadım” dediler.

“Çatı adaya dokuz maddelik itiraz getirdiler.”

“Üçgen pazarı” diyerek manşet attılar.

“Siyasi mühendislik ve yeni blok inşası paradokstur.” diye yorumladılar.

“MHP ile CHP'yi yakınlaştırma sürecinde yeni bir merhale” dediler.

“Teoride doğru, pratikte zor.” dediler.

“Fantastik ve siyasi fantezi ürünü” diyerek yaftaladılar.

“Geometrik hesap” dediler.

“Çankaya'nın çatısını çökertecek aday” dediler.

“Siyasetin geometriyle ilişkisini kurmak fantastik bir fikir, üçgen devlet iktidarını temsil ediyor.” dediler.

Elbette yazılan ve söylenenler bunlarla sınırlı değildir.

Ağzı olan konuşmuş, karanlıktan aydınlığı taşa tutmuştur.

Teklifimiz ABD menşeli olmadığı için aradıklarını bulamayanlar kendilerini hemen ele vermişler, yabancı hayranlığından kurumuş koruluğa dönenler deşifre olmuştur.

Türkiye'nin seçmen profilini baz alarak bütünleyici, kucaklayıcı ve siyasi krizlerden medet ummayan bir aday düşüncemiz birilerini kıvrandırmıştır.

Bunların yüreklerine âdeta ateş düşmüş, sakinleşmeleri için de saldırmaları gerekmiştir.

Yandaş kalemler harıl harıl fitne taşları döşerken Başbakan ve tetikçi sözcüleri hemen durumdan vazife çıkarmışlardır.

Çizdiğimiz üçgenleri anlamayan taş kafalar bizi Pisagor'a benzetmiş, cebirden geometriye geçtiğimizi iddia etmişlerdir.

Allah korusun, fiziken Ankara'da, aklen ve kalben Kandil'deki inlerde yaşayan siyasi mevtaların bizim önerilerimize katılmaları yanlışa düştüğümüzün en bariz kanıtı olacaktır.

Ayrıca Başbakan Erdoğan, geçtiğimiz hafta sonunda, partisinin Afyonkarahisar'daki 22. İstişare ve Değerlendirme Toplantısının açılış ve kapanış konuşmalarında bizim ortak çatı değerlendirmemizi diline dolamış, aklınca sulandırmaya kalkışmıştır.

İlk olarak, açılış konuşmasında şunları söylemiştir:

"Şimdi cebirden ümidi kestiler, kendilerini geometriye vermişler. Üçgenler çiziyorlar, iç açılarını, dış açılarını topluyorlar, cetvel, pergel, gönye, sanki cumhurbaşkanlığı seçimine değil de LYS imtihanına hazırlanıyorlar."

İkinci olarak kapanış konuşmasında aynen şöyle demiştir:

"Şimdi birileri de çıkmış 'Çatı aday bulacağız.' diyorlar. 30 Mart'ta milletin estirdiği rüzgâr bunların çatılarını uçurdu. Bunların üstlerinde çatı falan yok. Şimdi yeni çatı kurmaya çalışıyorlar."

Doğrudur, biz Başbakan'a cebiri zor da olsa öğretmiş ve bu konuda ufkunu açmıştık.

Öyle ki Başbakan fazla havaya girmiş, 61 hesabını güç bela bulmuş ve bundan da siyasi kerametler çıkarmıştı.

Fakat Başbakan geometri konusunda bize haksızlık yapmaktadır.

Biraz düşünürse geometrik şekillerde kimin usta ve önde olduğunu fazla ipucuna gerek kalmadan çıkaracaktır.

Başbakan Erdoğan cetvelden, gönyeden, pergelden yardım almadan şaheser çizimlere imza atmıştır.

Mesela yamuk çizmiş, kendisini ve yanındaki hırsızların alayını yamultarak içine tıkıştırmıştır.

Dikdörtgen görünümlü ayakkabı kutularına para yığmıştır.

Paralel çizgiden paralel örgüt çıkarmıştır.

Kare şeklindeki odalara soygundan elde ettiği paraları koymuştur.

Daire çizmiş, karakterindeki köşeleri yuvarlaklaştırmıştır.

Evet, doğrudur, biz üçgen çizdik ortak çatı adayı teklif ettik; fakat Başbakan yıllardan beri küp üstüne küp çizmiş ve içlerini haram parayla tıka basa doldurmuştur.

Götürmenin, yürütmenin, aşırmanın geometrik şekillerinde ekol ve okul olmuş, ünü sınırlardan taşmıştır.

Başbakan Erdoğan çatı adayını merakla beklediğini, taşıma suyla çatı kurulamayacağını da söylemektedir.

Sayın Başbakan merakını yakında gidereceğiz ve gün gelecek saklandığın, sıkıştığın 17-25 şifreli küplerden seni çıkartarak inşallah adalete teslim edeceğiz.

Muhterem Arkadaşlarım,

10-11 Mayıs 2014 tarihlerinde Diyarbakır'da İslam adına, millet adına kapkara günler yaşanmıştır.

İmralı canisinin direktifleriyle, ülke içinden ve dışından yaklaşık 350 bölücünün iştirakiyle sözde Kürdistan Demokratik İslam Kongresi toplanmıştır.

Başbakan Erdoğan ve hükûmeti, PKK'ların dinimizi istismar konusu yapmasına zemin açmış, bebek katilinin arkasında durmuştur.

Artık ihanet sistematik hâl almış, tur üstüne tur bindirmiştir.

İmralı canisinin Diyarbakır'daki kongreye gönderdiği mesajı hükûmet tarafından yerine ulaştırılmış ve siyasi bölücüler tarafından okunmuştur.

Bu konu çok mühimdir. En az teröristlerin silahlı eylemi kadar vahimdir.

Zannederseniz ki İmralı'daki cani hidayete ermiş ve "mümin kardeşlerim" diyerek mesajlarını kaleme almıştır.

Başbakan, Nijerya'da 200'ü aşkın kız çocuğunu din adına kaçıran Boko Haram örgütünün neredeyse Türkiye şubesini açmak için kolları sıvamıştır.

Yine Başbakan, yüce dinimizi siyasi çıkarları uğruna bozguncuların eline rehin verecek kadar ve çarçur edilmesine göz yumacak kadar alçalmıştır.

Başbakan Erdoğan fiilen başkan olabilmek için her değerimizi pazara çıkarmış, manevi duyguları hiç gocunmadan siyasileştirmiş ve bölücülüğe rehin bırakmıştır.

Özerkliğe sıcak bakması, İmralı canisiyle örgütü arasında kuryelik yapmaya soyunması başka türlü izah edilemeyecektir.

İmralı canisi mesajında, "İslam diyarların genelinde olduğu

gibi, Kürdistan'da sürekli yeni bir İslami kurumlaşmaya şiddetle ihtiyaç var." demiştir.

Canibaşı, "İngiliz İmparatorluğu İslam ümmetini parçalamak için ulus devletçiliği onun başat ideolojisi milliyetçiliği çok bilinçli olarak İslam ümmetinin bağrına, beynine ve rahmine yerleştirmiştir." diyerek milliyetçiliği şerefsizce mikroba benzetmiştir.

1919'lu yıllarda yabancı ajanların vatan topraklarında, sahte âlim ve sömürgeciliğin kuklası olmuş şeyhlerle kurduğu taviz ve ihanet denkleminin bir yenisi, Başbakan ve İmralı canisi arasındaki yakınlıkla tesis edilmiştir.

Başbakan Erdoğan kendisinin siyasi dengelerden dolayı bir türlü söyleyemediği aşağılık sözleri İmralı canisi kanalıyla Kürt kökenli kardeşlerimize duyurmaktadır.

Böylelikle içi ferahlamakta, bir taşla iki kuş vurduğunu sanmaktadır.

Nifak yuvası Kongrenin 15 maddelik Sonuç Bildirgesi başlı başına hıyanet başlı başına melanettir.

Başbakan'ın Zerdüşt diyerek mimlediği İmralı canisi ve çetesiyle el birliği yapması ve kutlu dinimizi bölücülüğün hedefleri için kullanması Türk milleti tarafından asla bağışlanmayacaktır.

Biz de bunu unutmayacağız.

Başbakan'ın önce Cumhurbaşkanı, arkasından da fiilen başkan olabilmek adına PKK'nın kanlı namlusundan medet ummasına ve münafıkça yaptığı manevralarına milletimiz kanmayacaktır.

İnanıyorum ki Türk milleti İmralı canisiyle beraber sözde Kürdistan Demokratik İslam Kongresinin düzenlenmesine katkı

veren 17-25 Recep Tayyip Erdoğan Erdoğan'ı Cumhurbaşkanı yapmayacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 1974'teki Kıbrıs Harekâtı için Türkiye'yi 90 milyon avroluk tazminatı üç ay içinde Rum yönetimine ödemeye mahkûm etmiştir.

Bu şekilde 40 yıl önceki Kıbrıs çıkarmasının intikamı alınmak istenmiştir.

Bu kararı kınıyor, Başbakan ve hükûmetinden Kıbrıs Türklüğünün varlık ve birlik mücadelesine tereddütlü ve gevşek durmamasını bekliyorum.

Başbakan'dan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin kararını reddederek aynen iade etmesini millet nam ve hesabına istiyor ve bunun da takipçisi olacağımızı tüm taraflara bildiriyorum.

Kıbrıs Türklüğü'nün haklı davası için gerekirse 1974 ruhunun tekrar dirileceğini herkese ikazen ilan ediyorum.

Konuşmama son verirken, dünyanın en köklü ve en zengin dillerinden birisi olan Türkçemizin, Karamanoğlu Mehmet Bey tarafından tam 737 yıl önce bugün, ilk kez resmî dil olarak kabul edilişinin yıl dönümünü hayırla yad ediyorum.

Ayrıca Özürlüler Haftası münasebetiyle, tüm özürlü kardeşlerimizi sevgi ve hürmetle selamlıyor, her daim destekçileri olduğumuzu ifade etmek istiyorum.

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

20 Mayıs 2014

Muhterem Milletvekilleri,

Kıymetli Misafirler,

Değerli Basın Mensupları,

Haftalık olağan Meclis grup toplantımıza başlarken hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün doğumunun 133 ve milletimiz adına tarihî bir karar olan Samsun'a çıkışının 95. yıl dönümünü dün buruk bir şekilde kutladık.

Burukluğumuzun sebebi ise tam bir hafta önce Soma'da meydana gelen ve milletimizi mateme boğan maden faciasında kaybettiğimiz kardeşlerimizin hâlâ çok taze olan acısıdır.

Elbette Türkiye'nin şu ana kadar yaşadığı en vahim felaketiyle ilgili değerlendirmelerde bulunacağım.

Fakat konuşmamın başında, 19 Mayıs'ın anlam ve önemi hakkında bir kez daha durmak ve düşüncelerimi sizlerle ve aziz milletimizle paylaşmak istiyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Teessürle hatırlıyoruz ki 19 Mayıs 1919'dan önceki on yıllar boyunca, ardı arkası kesilmeyen insan ve toprak kayıpları milletimizi hüsran ve umutsuzluğa sevk etmişti.

Atalet ve acziyetle perçinlenmiş moral bozukluğu tüm vatan sathına yayılmış, milletimizi çepçevre kuşatmıştı.

Sanki Türk milletinin üzerine ölü toprağı serpilmişti.

Sanki Türk vatanı tedavisi ve telafisi mümkün olmayan musibetlere teslim olmuş gibiydi.

Uzun süreli savaşlar, sürekli kayıp ve yenilgiler milletimizi yorgun ve bitkin düşürmüştü.

Koskoca bir imparatorluk yavaş yavaş eriyor, hâkimiyet havzalarımız günbegün kuruyordu.

O yıllardaki ülke ve millet tablosu hakikaten de içler acısıdır.

- Vatanımızı paylaşmak için haritalar üzerinde pazarlıkların yapıldığı,
- Topraklarımızın sömürgeci güçlerce birbirine ikram edildiği,
- Tersanelerimizin ve ordularımızın dağıtıldığı,
- İstanbul hükûmetinin yabancı emellere boyun büktüğü,
- Aydınlarımızın dağınık ve bulanık kurtuluş reçeteleri peşinde koştuğu karanlık bir devrin gerçekleri henüz akıllardan çıkmamıştır.

1919'lu yıllarda, horlanmaya, hakir görülmeye, işgale ve mütecaviz niyetlere tahammülü olmayan yüksek erdemin dağınıklıktan kurtarılması ve teşkilatlandırılması lazımdı.

Millî ve manevi değerlerle bina edilen, tam bağımsızlıktan başka seçenek tanımayan ortak çatı ve ortak fikriyat etrafında aziz millet fertlerinin buluşturulması gerekiyordu.

Bunun için bir ismin bir ülkünün bir şuurun ve bir ruhun doğması arzulanıyordu.

Karamsarlığı aşacak, umutsuzluğu kıracak, emperyalist düzeneği yaracak milliyetçi bir iradenin harabeler içinden doğrulması için tüm şartlar oluşmuş ve olgunlaşmıştı.

İşte 19 Mayıs 1919, bu olgunluğun gururla andığımız ve anacağımız kutlu bir sonucu ve semeresidir.

16 Mayıs 1919'da Galata Rıhtımı'ndan demir alarak bağımsızlığın ummanına açılan Bandırma Vapurunun 23 inanmış konuğu, Anadolu'nun fırtınalı havasına baharı üflemiş, karanlık geceyi hilalin aydınlığıyla kovmayı hedeflemiştir.

Onlar işgalcilerin maddi imkânlarına aldırış etmemişlerdir.

Onlar ellerinde silah değil, aynen Mustafa Kemal'in dediği gibi, kafalarıyla imanlarını götürmüşlerdir.

9'ncu Ordu Müfettişliği Türkiye'nin kurtuluşuna kılavuzluk ve öncülük yapmıştır.

Mustafa Kemal Paşa'nın 22 Mayıs 1919'da hazırladığı raporu Samsun'a çıkıştaki maksat ve niyeti tartışmasız şekilde gözler önüne sermiştir:

Bu raporda özet olarak;

- Türklüğün yabancı manda ve kontrolüne tahammülü olmadığı vurgulanmış.

- Yunanların İzmir'de hakları olmadığı açıklanmış ve işgalin geçici olduğuna değinilmiş.
- Milletin, millî hâkimiyet esasını ve Türk milliyetçiliğini kabul ettiği çok net ifade edilmiştir.

Yani Samsun'a Türk milletinin kurtuluş hayalleri ayak basmıştır.

Türk milliyetçiliği; Samsun kıyılarından Ankara'nın bereketli vadisine kadar aşama aşama büyüyen, öbek öbek yayılan istiklal ve istikbal mücadelesinin ana dinamiği, ana fikridir.

Türk milliyetçiliği Sakarya'dan Dumlupınar'a kadar yaşanan şehadettir.

Bu hâlîyle milliyetçilik milletimizi uyaran yürekli iradenin ölüm kalım sürecindeki güvencesidir.

Milliyetçilik milletimizi uyandıran yüksek hasletin unvanı ve millî dokunuşudur.

Milliyetçilik; meydanlardaki kahramanlık, millî egemenliği sağlayan inanmışlık, Cumhuriyet'i kuran kararlılık ve herkesi kucaklayan birlikte yaşama projesinin tarih, kimlik ve kültürle harcı karılmış tarifidir.

19 Mayıs 1919'u anlamak milliyetçiliği anlamaktır.

Türk milleti 19 Mayıs'tan itibaren kaçınılmaz hâle gelen kurtuluşunu tüm varlığıyla istemiş, bunun için gücünü tek bir noktaya odaklandırmıştır.

19 Mayıs 1919 bağımsızlık süreci, umutsuzluk, yoksulluk, yılgınlık içinde hareketsiz kalmış millet varlığına inancın en somut en canlı kanıtıdır.

Samsun'dan başlayan bu mücadele süreci, Erzurum ve Sivas Kongreleriyle anlam ve güç kazanmıştır.

Bu itibarla, 19 Mayıs tarihî ile gelişen olaylar zinciri, atıl duran ve bir ivme bekleyen millet varlığından, nasıl bir mücadele yöntemi çıkabileceğinin de eşi bulunmaz bir örneği olmuştur.

Hayranlıkla yâd ettiğimiz bu yöntemin ayrıntıları ve esası,

- Millî güçlere ve kanaat önderlerine dayalı bir meşruiyet,
- Ortak duygu ve aklın bir araya getirildiği toplantı kültürü,
- Milliyetçi fikriyatın ortaya çıkardığı tam bağımsızlık kararı,
- Dönemin küresel güçlerini defetmek için lazım olan yiğitlik
- Ve kimliği zayıflamış toplumda Türklüğü yeniden yükseltmek için duyulan heyecanda aranmalıdır.

Bugünkü şartlarda Başbakan ve hükûmetinin milletimizin kazanımlarını sekteye uğratmak, 19 Mayıs'ın emanetlerini anlamsızlaştırmak için pervasız ve ölçüsüzce gayret ettiğini görüyor ve izliyoruz.

Türk milletinin bin yıllık kaynaşmasını ve kucaklaşmasını tehlikeye atacak her türlü yozlaşmış uygulama ve teklifin patent sahibinin Başbakan Erdoğan olduğunu yıllardır acı deneyimlerle biliyoruz.

Başbakan Erdoğan ve hükûmeti için 19 Mayıs zaman kaybı, maceraperestlerin sığınağıdır.

Gazi Mustafa Kemal'in Samsun'a hareketinden evvel İstanbul'da bulunan ve yabancı komiserlerin şamar oğlanına dönmüş teslimiyetçi güruhun 95 yıl sonra, bugünkü iktidarda tıpatıp vücut bulması tarihîn cilvesi değilse çok vahim bir trajedidir.

Altını çizerek diyorum ki

- 19 Mayıs, zedelenen, aşağılanan, küçümsenen millî ruhun millî kimliğin millî ahlakın dirilişidir.
- 19 Mayıs, teslimiyetçi, tavizkâr ve kişiliksiz yönetimlere karşı millî devletin habercisidir.

Bu düşüncelerle, 19 Mayıs 1919'un 95'inci yıl dönümünde, Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ü, kurucu kahramanları ve aziz şehitlerimizi şükranla, minnetle ve rahmetle bir kez daha anıyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

19 Mayıs münasebetiyle Türk gençliğinin sorunları, beklentileri ve özlemleri üzerinde bir kez daha düşünmeliyiz.

Gençlik, en genel anlamıyla yeni fikirler, aydınlık düşünceler, taptaze güç ve canlı bir dimağ demektir.

Gençlik devamlı güncellenen zindelik, bitmeyen enerji, azalmayan heyecan ve yorulmayan çalışkanlıktır.

Beşeri potansiyelin ve sosyal sermayenin önemine vâkıf olmuş ülkeler için gençlik büyük bir fırsattır.

Ekonomik gelişmesini istikralı şekilde sürdüren, kişi hak ve hürriyetlerine önem ve öncelik veren, demokrasiyi kural ve teamülleriyle benimseyen ülkelerin ortak özelliği gençliğe ayrıcalıklı yer vermesinde yatmaktadır.

Gençliğin sustuğu veya susturulduğu bir ülkenin demokrasi sicili şüphesiz ki kapkaradır.

Gençlere şiddet, zulüm ve baskının reva görüldüğü bir ülkenin sürdürülebilir bir kalkınma ve dengeli büyüme güzergâhına girmesi de imkânsızdır.

Yaşlanan nüfus yapısı içinde gençlik gelecek ülküsünü, gelecek ümitlerini temsil etmektedir.

Biliyor ve savunuyoruz ki gelişmenin en önemli unsuru insandır.

İnsanı temel almayan hiçbir ekonomi hiçbir sistem hiçbir rejim hiçbir siyaset ve yönetim anlayışı devamlılığını koruyamayacağı gibi, varlığından da bahsedilemeyecektir.

Bir milletin en büyük kozu; iyi yetişmiş iyi eğitim almış, millî kimliğinden kopmamış, maneviyatından uzaklaşmamış, dünyanın ve insanlığın istikametini özüne ve kültürüne uygun olarak yorumlama kabiliyetini ve kapasitesini gösterebilmiş genç kuşağıdır.

Bu nedenle gençlerimiz söylenecek sözümüz, gerçekleşmesini umduğumuz hedeflerimizdir.

Türkiye'nin genç nüfusu birçok ülkeye nazaran fazladır.

Ne yazıktır ki stratejik üstünlük ve millî servet olarak değerlendirdiğimiz bu gerçek hak ettiği ilgi ve yakınlığı görememektedir.

Ekonomideki istikrarsızlık döngüsü gençlerimizi olumsuz etkilemektedir.

İşsizlik, gelir dağılımındaki adaletsizlik, yoksulluk, eğitim ve öğretim hayatındaki çarpıklıklar gençlerimizin önüne engel çıkarmaktadır.

Bugün ülkemizde 15 ila 24 yaş arasındaki genç nüfus 13 milyona yaklaşmaktadır.

Bu sayı, birçok ülkenin toplam nüfusundan daha çoktur.

Ancak, sağlanan eğitimin, iş imkânlarının ve hayat standardının, geleceğimizin teminatı olduğunu sürekli tekrarladığınız gençlerimiz açısından yeterli olduğunu söylemek mümkün değildir.

Milyonlarca gencimiz iş aramakta, yuva kurmayı istemekte, kimseye muhtaç olmadan insanca bir iş ve gelir imkânına sahip olmayı talep etmektedir.

Bu onların en tabii hakkıdır.

Türk gençliği çaresiz, atıl ve bezgindir.

Bu ülkemiz için çok büyük bir açmaz ve sorundur.

Unutulmasın ki işi ve aşı olmayan gençler fitili ateşlenmiş sosyal dinamittir.

Eşitsizlikler, haksızlıklar, hukuksuzluklar, adaletsizlikler ilk önce gençleri harekete geçirecek ve onları etkileyecektir.

Genç nüfusun işsizliği beraberinde sosyal ve kriminal sorunları da getirmektedir.

Değişik zamanlarda yapılan anketlerde, gençliğin önem verdiği, örnek aldığı şahısların arasında, dizi film kahramanlarının olması bu açıdan hepimizi endişelendirmelidir.

Feodal kalıntı, töre, mafya türündeki dizi filmlerin özellikle gençler arasında rağbet görmesi, okul önlerinde giderek artan şiddet olayları, ilkokullara kadar inen suçlu yaşı insafı varsa Başbakan'ı düşündürmelidir.

Tekraren diyorum ki bugünün gençleri, yarının yetişkinleridir.

Partimiz, gençliğe yapılacak yatırımı, Türkiye'nin geleceğine yapılacak en önemli yatırım olarak görmektedir.

Bu itibarla hükûmeti, Türkiye'nin acil çözüm bekleyen birikmiş ağır sorunlarının yanı sıra ve onlardan da önce olmak üzere, gençliğin sorunlarına eğilmesini bekliyoruz.

Başbakan gençlerden korkmamalıdır.

Onların haklı eleştirilerine kulak tıkamamalıdır.

Gezi Parkı'ndan beri kâbus görmeyi bırakmalı, her gösteriyi kendisine komplo olarak kabullenmemelidir.

Başbakan vehimle bir yere gidemeyecektir.

Türk gençliğini azarlayıp hakaret etmek, dışlayıp kenara itmek hiçbir iktidarın yanına kalmamış, bundan sonra da kalmayacaktır.

Türk gençliği kendisine güvendiği müddetçe, provokatörlerin oyunlarına alet olmadığı sürece demokratik yollardan iktidar değiştirecek ehliyet ve imkâna sahiptir.

Gençlerimiz iradelerini birilerine rehin vermemeli, duygularını ipotek ettirmemelidir.

Sokaklarda tomayla cebelleşmek yerine, sandıkta demokratik tepkiyle nasıl bir ülkede yaşamak, hangi haklara sahip olmak istediklerini topluca ispat etmelidirler.

Türk gençliği isterse Recep Tayyip Erdoğan'dan iz ve eser kalmayacaktır.

Türk gençliği isterse villalarda soygun parası eritmekle meşgul, vakıflar yoluyla kamu arazilerini üzerine tapulamakla meşhur, çıkar

karşılığı milyon dolarlarca bağış alma meraklısı Başbakan ve bakan çocuklarının saltanatına son verilecektir.

Haksızlık karşısında ahlaklı Türk gençliği kayıtsız kalmamalıdır.

Ayakkabı kutuları karşında Türk gençliği ihmalkâr davranmamalıdır.

Şarlatanı hayırsever yapan, katili ödüllendiren, hırsızı aklayan, caniyi dost gören, gençlerin hakkını yandaşlara bölüştüren bugünkü günahkârlara Türk gençliği haddini bildirmelidir.

Başbakan Erdoğan'ın otoriter mizacına, demokrasi ve özgürlükle bağdaşmayan ilkel tavırlarına Türk gençliği duyarsız durmamalı, sandıkta ve özellikle Cumhurbaşkanı seçiminde tarihî vazifesini ifa etmelidir.

Türk gençliği doğrunun yanında, hoşgörünün, mizahın, tebessümün, çağa yön verme iddiasının tarafındadır.

Türk gençliği teknolojinin nimetlerini, sosyal medyanın imkânlarını, haiz olduğu edep ve millî terbiyeyi mutlaka geleceğine tahvil etmelidir.

Buradan çok açık şekilde gençlerimize sesleniyorum; Türkiye'nin kurtuluşuna katkı vermek sizlerin elindedir.

Gölgesinden korkan, çevresine duvar ören, milleti tehdit gören ceberrut Başbakan'ın 12 yıllık karanlık serüvenini mahkeme koridorlarıyla sonlandırmak ve hesap gününe dönüştürmek sizlerle mümkün olacaktır.

Türk gençliğine güveniyor, tüm gençlerimizi ayırt etmeksizin sevgiyle ve muhabbetle selamlıyor, her daim yanlarında olacağımızın sözünü bu vesileyle yinelemek istiyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

13 Mayıs 2014 Salı günü yalnızca Soma değil, yalnızca Somalı kardeşlerim değil 77 milyonun tamamı ağlamış ve maden faciasına manen de olsa maruz kalmıştır.

Türkiye tarihînin en büyük iş kazasını yaşamıştır.

Türk milleti 301 madencisine yanmıştır.

Soma'ya hüzün çöreklenmiştir.

Ekmeğini kömürden çıkaran, yerin yüzlerce metre altında ailelerinin nafakasını kazanmak için ter döken kardeşlerimiz ebediyete göçmüştür.

Hakikaten de acımızı tarif etmek için kelimeler kifayetsizdir

Bir kez daha aramızdan ayrılan maden işçilerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyorum.

Babasını kaybeden, eşini yitiren, evladından olan, arkadaşını, dostunu, sevdiğini ve tanıdığını gözyaşı seliyle Rahmet-i Rahman'a uğurlayan aziz vatandaşlarıma, büyük milletimize, Somalı kardeşlerime başsağlığı ve sabır niyaz ediyorum.

Soma'nın iç çekişini, hıçkırığını, matemini paylaşıyorum.

Maden faciasından yaralı olarak kurtulanlara şifa ve geçmiş olsun dileklerimi tekrarlıyorum.

Yüce Allah bu ve benzeri acıları bir daha bizlere, insanlığa yaşatmasın diyerek dua ediyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Soma'da yaşanan menhus ve menfur maden kazası uzun yıllar hafızalardan çıkmayacaktır.

Daha az üşüyelim, daha çok ısınalım daha fazla aydınlanalım diyerek fedakârca ve zor şartlara göğüs gererek çalışan maden işçilerimizin hakkını ödeyebilmemiz gerçekten de kolay değildir.

Soma'daki elem verici olay madenlerde emek veren kardeşlerimizin ne kadar büyük tehlike ve ihmallerle karşı karşıya olduklarını göstermesi bakımından ibretliktir.

Saklamaya, gizlemeye, örtbas etmeye kimse kalkışmasın; maden işçilerinin hayatı çilelidir.

Akşam eve döneceklerinin teminat ve güvencesi yok denecek kadar azdır.

İş garantileri, yevmiyeleri, ücretleri ve daha da önemlisi can güvenlikleri hepimizi isyan ettirecek kadar sorunlu ve yetersizdir.

Soma faciası artık her şeyi gün yüzüne çıkarmıştır.

Bundan sonra madencilik sektörü kapsamında, hem yer altı hem de yer üstünde emek yoğun şekilde çalışan kardeşlerimizin çağrı ve feryatlarına tepkisiz kalmak olmayacak bir şeydir.

Bu çağda madenlerdeki iptidai şartlara göz yummak, muhtemel ölümlü kazalara azmettirmek ve sebebiyet vermek anlamına gelecektir.

Artık, kara taş bularak dönemin padişahı tarafından 5 kese altınla ödüllendirilmiş Gemici Hacı İsmail'in yaşadığı devirler çok geride kalmıştır.

Uzun Mehmet'in, Karadeniz Ereğlisi'nde ilk kez taş kömürü buluşunun üzerinden de 185 uzun yıl geçmiştir.

Köprünün altından çok sular akmıştır.

Geldiğimiz bu zaman zarfında, Türkiye'nin nüfus artışıyla beraber enerjiye olan bağımlılığı da katlanarak yükselmektedir.

Bu konuda kömür hâlâ en önemli enerji kaynağı olma özelliğini muhafaza etmektedir.

Fakat ısrarla iş kazalarının yaşanıyor olması, bu alanda dünyada ilk sırada yer alınması insanlıkla, medeni olmakla, uygarlığın ana temasıyla kesinlikle bağdaşmamaktadır.

Kabul edilmelidir ki Soma herkesin şapkasını önüne koyup düşüneceği olaylara sahne olmuştur.

Şimdi zaman, yasımızı tutmakla birlikte Soma'daki facianın içyüzünü, asıl sebeplerini detaylarıyla araştırmak, sorumlu ve suçluların hesap vermesini savsaklamadan sağlama zamanıdır.

13 Mayıs günü gerçekleşen maden felaketine devlet elbette anında müdahale etmiş, tüm imkân ve gücüyle seferber olmuştur.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı olayın başından sonuna kadar pozitif, olgun, sabırlı, anlayışlı, iyi niyetli, çatışmaya mesafeli tutumunu korumuştur.

Başta Enerji Bakanı olmak üzere, Soma'ya gelerek arama-kurtarma çalışmalarına fedakârca katılan, geceli gündüzlü can kurtarmak için çırpınan sivil toplum kuruluşlarının değerli temsilcilerine, uzman ekiplere, kamu görevlilerine buradan teşekkür ediyorum.

Soma'daki 301 işçimizin hayatını kaybetmesine neden olan maden sahasının Türkiye Kömür İşletmeleri tarafından Soma Kömür İşletmeleri isimli yüklenici firmaya rodövans usulüyle kiralandığı bilinmektedir.

Adı geçen özel firma ürettiği kömürleri ihalesiz ve protokol karşılığı Türkiye Kömür İşletmelerine satmaktadır.

Çıkarılan kömürlerin % 65'i elektrik üretiminde, % 35'i ise ısınma ve sanayide kullanılmaktadır.

Aslında hükûmet hukuken oldukça kuşkulu ve tartışmalı bir uygulamanın tarafı olmuştur.

Sırf siyasete kömür torbasıyla yön vermek, mağdur ve muhtaç vatandaşlarımızın aklını çelmek için mevzuata alenen aykırı işlemlere imza atılmış, toprak altında faaliyet gösteren işçilerimize ek külfetler yüklenmiştir.

Bunlar elbette bilinmesi gerekli olan ayrıntılardan bir kısmıdır.

Soma'daki ölümlü iş kazasının nasıl ve ne şekilde gerçekleştiği ise henüz tam manasıyla vuzuha kavuşmamıştır.

Maden ocağını işleten özel firma ve olay mahallindeki diğer yetkililer ilk başta trafo patlamasından çıkan yangının ağır kayıplara neden olduğunu ileri sürmüştür.

Ancak birkaç gün geçmeden kazın ayağının hiç de öyle olmadığı netleşmiştir.

En son, felakete sebep olarak kömürün oksitlenip ısındığı ve sonrasında yanmasıyla ortaya çıkan karbonmonoksit gazının ocağı kapladığı iddia edilmiştir.

Konuyla ilgili yorum yapan farklı uzman ve bilim insanları ise

- Kömür yanmasının aniden olmayacağını,
- Yaklaşık bir hafta on gün öncesinden madendeki sensörlerin gaz salınımını tespit edebileceğini belirtmişlerdir.

Eğer kömür aniden yanmıyorsa, belirli bir süre içinde gaz sensörleri alarm veriyorsa, aklımıza iki husus gelmektedir: Ya bu sensörler arızalıdır ya da işyerinde konuyla ilgili görevlendirilenler tehlikeyi hafife almıştır.

Bize göre bu iki seçenekte cinayettir ve hiyerarşik olarak sorumlu olan kimlerse baştan ayağa en ağır şekilde cezalandırılmalıdır.

İddia edilenin aksine denetim eksikliklerinin had safhada olduğu anlaşılmaktadır.

Âdeta mezara dönen maden ocağında düşük mekanizasyonla çalışılmış, üretim maliyetini azaltabilmek için iş güvenliği ve işçi sağlığı ilkelerinden ahlaksızca tavizler verilmiştir.

Yapılan tespit ve açıklamalardan anlaşılmıştır ki;

- Maden ocağında yaşam odalarının olmayışı,
- Vardiya değişimlerinin aynı anda gerçekleşmesi,
- Yanmaz kablo kullanılmayışı,
- Gaz maskelerinin eski ve yıpranmış olması,
- Yangından önce ikaz sisteminin çalışmayışı,
- Asansörlerin ve gaz ölçüm cihazındaki aksaklıkların varlığı,
- Yangın esnasında işçilerin tahliyesindeki yanlışlar zinciri çok ağır ve katlanılamaz bir fatura çıkarmıştır.

Maden ocağını işleten özel firmanın, "Biz denetledik, her şey iyiydi." demesi tam anlamıyla trajikomik bir beyan olarak akıllarda kalmıştır.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanının, ilgili madenin Mart ayındaki denetimlerinde herhangi bir sorunun belirlenmediğini söylemesi ise akla ziyan bir açıklamadır.

Madem müfettişler bir sorun bulamamıştır madem teftişlerde her şey normal çıkmıştır, o hâlde 301 işçimizin ölümüne neden olan hatalar yığını nasıl izah ve telafi edilecektir?

Ölüm madeninde çalışanların aleyhine olacak tüm olumsuzluklar varken bu madene uygundur raporu veren, herhangi bir sorun yoktur diye belge tanzim eden her kim ya da kimlerse teşhis edilip haklarında gerekli işlemler gecikmeksizin yapılmalıdır.

Geçtiğimiz pazar günü başlayan ve Soma Kömür İşletmelerinin yöneticilerini kapsamına alan adli soruşturma sürecinin şirketin sahibine ve ortaklarına kadar uzanması da mutlak anlamda zorunludur.

301 canımızın kaybında kimlerin doğrudan ya da dolaylı parmağı varsa gerekli yaptırımlar adım adım uygulanmalıdır.

Ortada 301 kişinin vebali vardır.

Başbakan ve hükûmeti de, yandaş medya vasıtasıyla suçu tamamen üzerinden atmaya kalkışmamalıdır.

Çünkü Soma faciasının sorumluluğu alınmayan güvenlik tedbirlerinden dolayı Soma Kömür İşletmelerinde, sağlıklı ve objektif yapılmayan denetimlerden dolayı hükûmette, çalışma hayatıyla

ilgili üzerine düşen görevleri yapmayan sendikalardan başkasında değildir.

Değerli Milletvekilleri,

Soma'daki madende umutlar sönmüştür.

Kamu kuruluşlarını verimsiz diyerek uzun süreli kiralama ve özelleştirme yöntemleriyle elden çıkarmak kardan başka gözü bir şey görmeyen aymazların ekmeğine yağ sürmüştür.

Taşeronlaşma ve vahşi emek sömürüsü üçüncü dünya ülkelerine özgü bir alışkanlıktır.

Bundan böyle maden işletmeciliğindeki zafiyetler, güvenlik sistemlerindeki şaibeler, işletmelerin çalışma esasları temelden sorgulanacaktır.

Bir tek insanın canı emniyette değilse bir tek işçimiz kendi kusuru dışında zarar görüyorsa orada, o iş yerinde apaçık bir eksiklik ve yanlışlık var demektir.

Önce güvenlik önce sağlık önce insanca çalışabilecek şartları inşa etmek asıl olmalıdır.

Bunu da temin edecek ve sağlayacak siyasi sorumluluk taşıyan hükûmetten başkası değildir.

Soma'daki iş kazası en küçük ayrıntısına kadar incelenmelidir.

Hiçbir ihmal gözardı edilmemelidir.

Biz de söz konusu facianın sebepleri ve sonuçları ile neden olduğu ekonomik ve sosyal sorunların giderilmesi için alınması gereken tedbirlerin ve kaza sonrası kamuoyunu rahatsız eden

gelişmelerin belirlenmesi maksadıyla Meclis Araştırması açılması için önerge vereceğiz.

Ayrıca Başbakan Erdoğan'ın yaşanan maden faciasıyla ilgili; "Bunlar olağan şeylerdir, bunun yapısında, fıtratında bunlar var, hiç kaza olmayacak diye bir şey madenlerde yok." demesi acımasız ve kalpsiz bir şahsiyetin zırvasıdır.

Başbakan benzer ifadeleri, 17 Mayıs 2010'da, Zonguldak'taki Türkiye Taşkömürü Kurumu Karadon Müesses Müdürlüğü'ne bağlı bir maden ocağında kaybettiğimiz 30 kardeşimizin arkasından da söylemişti.

Bu nasıl bir fıtrattır ki sürekli olarak madencilerimizi bulmaktadır?

Bu nasıl bir olağan şeydir ki sadece emeğiyle geçinen vatan evlatlarını vurmaktadır?

Başbakan'ın fıtratında hortumlayarak zenginleşmek; Somalı madencinin fıtratında toprak altında can vermek vardır.

Başbakan'ın fıtratında koruma ordusuyla gezmek, önüne gelene tokat atmak, suçsuz günahsız vatandaşlarımıza galiz küfürler savurmak; Somalı madencinin fıtratında kömürden rızkını çıkarırken zehirlenmek vardır.

Başbakan'ın fıtratında aşağılık müşavirlerinin yerde kıvranan insanlara tekme vurması; Somalı madencinin fıtratında ödenmeyen banka borçları ve hayat pahalılığı altında ezilmek vardır.

Başbakan'ın fıtratında milyarlarca lirayı götürmek; Somalı ve Zonguldaklı kardeşlerimizin fıtratında madene gömülmek vardır.

Bu nasıl bir fıtrattır?

Bu nasıl bir talihtir?

Bu nasıl bir düzendir?

Başbakan Erdoğan Soma'ya gitmiş ve terör estirmiştir.

Yaslı Somalılara meydan okumuş, tepkiler karşısında öfke nöbetleri geçirmiştir.

Neredeyse ulu orta vatandaşlarımızla yumruk yumruğa kavga etmeye bile niyetlenmiş, ringe çıkan boksörler gibi gardını almıştır.

Başbakan Erdoğan'da merhamet, anlayış, tolerans kalmamıştır.

Her tepkiyi hükûmetine ve kendisine darbe olarak gören ucube bir fıtrata mahkûm olmuştur.

Hükûmet ve yandaşları utanmasa Soma'daki maden felaketini paralel örgüte dahi havale edecek, iş kazasını sabotaj olarak yorumlamayı arttırarak sürdürecektir.

Başbakan Erdoğan manen bitmiş, aklen tükenmiş, kalben iflas etmiştir.

Başbakan Erdoğan Soma'daki kayıpları normal gösterebilmek için 1862, 1866, 1899'da İngiltere'de; 1906'da Fransa'da; 1914, 1963'de Japonya'da; 1942 ve 1960'da Çin'de; 1965 ve 1975'de Hindistan'da yaşanan maden kazalarıyla ilgili örnekler vermiştir.

Bu misallerin veriliş ve anlatılış şekli Türkiye'yi nasıl bir kafa yapısının yönettiğini göstermektedir.

Yani Başbakan'a göre 301 işçimizin ölümü sıradandır ve literatüre uygundur.

Allah'tan Başbakan 14'üncü yüzyılda Avrupa'yı inim inim inleten veba salgınından bahsetmemiştir.

Allah'tan, Birinci Dünya Savaşı'ndan hemen sonra dünyayı kasıp kavuran ve milyonlarca insanın ölümüne neden olan grip salgını aklına gelmemiştir.

Başbakan eğer dur durak bilmeseydi, eğer önüne koyulsaydı, Titanik isimli yolcu gemisinin 1912'de buz dağına çarpmasıyla denize gömülen binlerce kişiden bile örnekler verebilirdi.

Nasılsa saçmalamak moda ve maliyetsizdir.

Nasılsa Başbakan'ın yalan yanlış sözlerinden, ipe sapa gelmez konuşmalarından yandaş taife bir hikmet çıkaracaktır.

Yüreğimizi ateşe veren maden yıkımını Batı ülkelerinde yaşanan 19 ve 20'inci yüzyıllardaki kazalarla mukayese etmek; tekerleği bulan ilk insanla aya çıkan ilk insanı kıyaslamak veya atı evcilleştiren ilk insanla otomobili yapan ilk insanı karşılaştırmak kadar hezeyan ötesidir.

Başbakan hangi çağda, hangi yılda yaşadığını unutmuş, zamanda yolculuk yapayım derken yanlış butona basmış ve duvara toslamıştır.

Gelişmiş ülkelerde çok düşük seviyelerde olan iş kazaları artık bir övünç konusu değil, insani bir ödev ve mecburiyet olarak addedilmektedir.

Açıkça söylüyorum; Başbakan'ın fıtrat dediğine, gelişmiş ülkeler cinayet demektedir.

Tedbir olmadan tevekkülün yararı olmayacaktır.

İşte Başbakan'ın anlamadığı da budur.

Muhterem Arkadaşlarım,

Yaşanan acıyı istismar etmek için hazır kıta bekleyenler Somalıların hayatını zehir etmiştir.

Soma'nın karantinaya alınması, giriş ve çıkışların kontrollü yapılması ganimet avcısı fırsatçıların eseri, sonra da hükûmetin korkaklığıdır.

Maden felaketi henüz çok yeniyken görevli ve sokak müdavimi bazı marjinal unsurların Soma'yı mesken tutması ve fiilen olağanüstü hâle sebebiyet vermeleri vicdansızlıktır.

Türkiye'yi karıştırmak için el ovuşturanların faal hâle geçmesi ve kışkırtmalarına Somalı kardeşlerimizi alet etme niyetleri inşallah dikiş tutmayacaktır.

Soma'daki acıyı hep birlikte gidermek, dayanışma ve kardeşlik ruhundan ödün vermemek zorundayız.

Soma; şehidiyle ve yaşayanıyla bizlere çok şeyler öğretmiştir.

Ambulans sedyesinin kirlenmemesi için çizmesini çıkarmak isteyen madencinin,

Avucunda "Oğlum hakkını helal et." yazısı çıkan babanın,

Demir boruları ısırarak hayatta kalma mücadelesi veren işçilerin,

"Kara maden iki evladımı aldı." diyerek feryat eden Senem Anne'nin,

Ayaklarında yırtık çorapla ruhunu teslim eden, helal lokması için zehir soluyan, arkadaşını kaybettiğinden dolayı kurtulmasına sevinemeyen emekçilerin,

Oğluyla kucak kucağa ölüme yürüyen madenci babanın hatıra ve mirası asla unutulmayacaktır.

Bir avuç kömür için bir ömür verenlerin geride bıraktıkları millet vicdanına emanettir.

Beklentim odur ki bundan sonraki maden facialarının önlenmesi için tüm yasal ve idari tedbirler alınmalıdır.

Tehlike ve ölüm saçan madenler derhal kapatılmalı, işçi sağlığı ve iş güvenliğiyle ilgili yaptırımlar ağırlaştırılmalıdır.

Görevi başında vefat eden kardeşlerimin yetim çocukları, dul eşleri, ağıt yakan anne ve babaları mağdur edilmemeli, ihtiyaçları neyse karşılanmalıdır.

Ve işçilerin hayatına mal olan iş kazalarını kökten bitirmek veya en aza indirmek için modern çalışma yöntemleri acilen tatbik edilmelidir.

Milliyetçi Hareket Partisi, Soma'daki yaraların sarılmasına ve bu kapsamda alınacak tedbirlere ön şartsız katkı ve destek verecek, üzerine ne düşüyorsa yerine getirecektir.

Bundan hiç kimsenin şüphesi olmamalıdır.

Bu duygu ve düşüncelerle konuşmama son verirken hepinizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

03 Haziran 2014

Değerli Milletvekilleri,

Muhterem Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Sözlerime başlarken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Her yıl yerine getirdiğimiz manevi bir görevi ifa etmek amacıyla 27 Mayıs 2014 günü Kızılcahamam Ülkücü Şehitler Anıtı'nda toplanmış ve aziz şehitlerimizi dualarla anmıştık.

Bir kez daha davaları uğruna şehit düşen ülküdaşlarımıza ve bütün şehitlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet niyaz ediyorum.

Bu kapsamda olmak üzere, grup toplantımızı geçen hafta yapamamıştık.

Bir haftalık aradan sonra tekrar bir araya gelmiş bulunuyoruz.

1 Haziran 2014 tarihînde YSK tarafından iptal edilen; iki il, yedi ilçe ve beş belde de seçimler yenilenmiştir.

Kesin olmayan sonuçlara göre Milliyetçi Hareket Partisi, Bayburt'un Aydıntepe ilçesi, Çankırı'nın Şabanözü ilçesi ve Niğde'nin Bağlama beldesinde belediye başkanlığını kazanmıştır.

Aydın'ın Buharkent, Kastamonu'nun Çatalzeytin, Tokat'ın Yeşilyurt ilçelerinde; Yozgat'ın Eymir, Erzincan'ın Çadırkaya ve Afyonkarahisar'ın Gömü beldelerinde partimiz çok az farklarla ikinci sırada yer almıştır.

AKP'nin kamunun imkânlarını ölçüsüzce kullanmasına rağmen partimiz 1 Haziran'dan da çok şükür başarıyla çıkmıştır.

Belediye başkanı seçilen arkadaşlarımı bu vesileyle tebrik ediyorum.

MHP'ye destek veren muhterem vatandaşlarımıza şükranlarımı sunuyor, seçim sonuçlarının ülkemize, milletimize ve demokrasimize hayırlı olmasını diliyorum.

Çok çalışmasına çok mücadele vermesine ve aldığı sorumluluğu en iyi şekilde temsil etmesine rağmen, demokratik yarışta geriye düşen arkadaşlarıma da güveniyor, kendilerini kutluyorum.

Geçtiğimiz pazar günü de görülmüştür ki birçok seçim çevresinde, partimiz ya ilk ya da ikinci sıradadır.

Ne mutlu bizlere ki Milliyetçi Hareket Partisi, milletimizin ümidi olmuş, sevgisini kazanmıştır.

İktidarın onca istismarına, onca baskısına ve onca antidemokratik uygulamasına rağmen partimiz 30 Mart'tan başarıyla ve alnının akıyla çıkmıştır.

Milliyetçi Hareket Partisinin oy oranları kesinleşen halîyle; belediye meclis üyeliği seçiminde % 17,82; belediye başkanlığı seçiminde % 17,76; il genel meclis üyeliği seçiminde ise % 20,71 düzeyine ulaşmıştır.

Bu kapsamda en son 1 Haziran'ın da dâhil edilmesiyle üç büyükşehir, beş il, yüz altı ilçe ve elli sekiz belde belediyesini Milliyetçi Hareket Partisinden aday olan değerli arkadaşlarımız kazanmıştır.

Partimizin ivmesi sürekli yükselmekte, desteği devamlı artmaktadır.

Milliyetçi Hareket Partisinin başarı grafiği önümüzdeki dönem için hepimizi ümitlendirmektedir.

Mahallî İdareler Seçimleri bir kez daha göstermiştir ki Türkiye'nin gelecekteki iktidarı, AKP yıkımını onaracak, tahribatını giderecek yegâne gücü Milliyetçi Hareket Partisidir.

Başbakan'ın huysuzluğu, asabiyeti ve anormal boyutlara ulaşan öfkesi bundan kaynaklanmaktadır.

Başbakan Erdoğan AKP'deki düşüşü açıkça görmektedir.

AKP'ye oy veren kardeşlerimizin kitleler hâlînde MHP'ye yöneldiğini bilmektedir.

Bu itibarla hırçındır, kızgındır, korku içindedir.

Başbakan'ın muhalefet boşluğundan bahsetmesi, muhalefet eksiliğine vurgu yapması, yeni bir muhalefete ihtiyaç olduğunu iddia etmesi akılsızlığının, siyasi nezaketsizliğinin olduğu kadar telaş ve stresinin de bir sonucudur.

Biz başka muhalefet partilerini bilemeyiz, fakat Milliyetçi Hareket Partisinin varlığı bile başlı başına Başbakan'ı bunaltmakta, kâbuslar görmesine neden olmaktadır.

Çünkü MHP, haksızlığa, hukuksuzluğa ve hırsızlığa dur diyecek kudrettir.

Çünkü MHP, ihanete, rezalete, fitneye imkân tanımayacak kuvvettir.

Çünkü MHP, Başbakan'dan ve vicdanı kararmış millet hasmı ortaklarından hesap soracak, hepsinin üstesinden gelecek tek iradedir.

İktidar partisinden umduğunu bulamayan, istediğini alamayan vatandaşlarımız partimizi tercih etmeye, partimizde toplanmaya başlamışlardır.

Başbakan'ın aile boyu karıştığı yolsuzluklar, AKP'yi saran rüşvet ağı, bölücü teröre karşı gösterilen affedilemez acziyet, sosyal ve ekonomik şartların çarpıklığı iktidar değişimini zorunlu, hatta acil kılmaktadır.

Altını çizerek söylemek isterim ki Türkiye'de bir muhalefet sorunu değil, bir iktidar yıpranması, bir iktidar tükenmesi vardır.

Başbakan ve hükûmeti krediyi bitirmiş, yetkisini kötüye kullanmış ve makûs sona doğru inişe geçmiştir.

Kutuplaşmaya dayalı, gerginliğe bağlı, husumete ve ayrımcılığa havaleli siyaset tasarım ve zihniyeti artık iflas etmiştir.

Nitekim AKP ahlaken, aklen, fiilen ve vicdanen erimiştir.

Hükûmetin meşruiyeti sorgulanır ve tartışılır hâle gelmiştir.

Başbakan Erdoğan'ın yapacağı, sağlayacağı, vereceği hiçbir şey kalmamıştır.

Türkiye'mizin altından kalkamayacak kadar büyük badirelere savrulmaması için Başbakan Erdoğan'ın siyaseten tasfiye olması lazımdır.

Toplumsal kargaşanın daha fazla yayılmaması, anlaşmazlıkların geniş çaplı çatışmalara dönüşmemesi için AKP hükûmetinin demokratik yollardan gitmesi şarttır.

Bunu da yapacak adı, şanı ve anıları hayâsızca inkâr edilen büyük Türk milletidir.

Milletçe karşı karşıya olduğumuz sorunlar pansuman tedavilerle, günübirlik müdahalelerle telafi edilemeyecek boyuttadır.

Sokaklar kaynamaktadır.

Suçlular rahat ve emniyettedir.

Toplumsal kesimler birbirine husumet duymakta, en ufak kıvılcım, en küçük tahrik veya provokasyon ortalığı savaş alanına çevirmektedir.

Türkiye yönetilemez bir ülke hâlîne doğru hızla gitmektedir.

Siyaset Başbakan sayesinde düşmanlık üretmektedir.

Ruhsal ve duygusal kopuşlar alarm zilleri çalmaktadır.

Etnik ve mezhep temelli cepheleşmeler birliğimizi, dirliğimizi ve kardeşliğimizi hedef almaktadır.

Okmeydanı'nda iki vatandaşımızın ölümüne yol açan Vandallıklar, Alevi İslam inancına mensup kardeşlerimiz üzerinden yürütülen tahrik kampanyaları hepimizi endişelendirmektedir.

Gezi Parkı hadisesinin yıl dönümünde yaşanan ve yaşatılan ilkellikler her yönüyle rahatsız edicidir.

Başbakan henüz kabuk bağlamamış yaralarla oynamaktadır.

İnsanlarımızın birbirine düşmesi için kışkırtmalardan medet ummaktadır.

Dahası her sözü, her açıklaması, her konuşması nefret yüklüdür.

15 yaşındaki Berkin için "Ölmüştür, geçmiştir." derken Mısırlı Esma için aylardır neredeyse ağıt yakmadığı kalmıştır.

Böylesi bir kişinin Başbakanlık yapması mahzurlu, geleceğimiz açısından vahamet habercisidir.

Merkez Bankasına faiz-enflasyon ilişkisi üzerinden ders vermeye kalkan, döviz rezervi artınca kendisine yoran, faiz artırılınca Bankayı suçlayan, kumandayla faiz indirmeye niyetlenen ve faiz lobilerine hizmetkârlık yaptığını unutturmaya çalışan bir Başbakan'la ekonomide yeni ufuklar da hayaldir.

Demokrasinin ayakta kalabilmesi, millî varlığın bekası millî devletin istikbali için iktidarın sağ salim el değiştirmesi temin edilmelidir.

AKP'yle geçecek her gün sıkıntı getirecektir.

AKP'yle geçecek her gün huzursuzluğu tetikleyecek, umutsuzluğu tırmandıracaktır.

Başbakan yorgun, bitkin ve bezgindir.

Başbakan yozlaşmış ve değerlerine yabancılaşmıştır.

Başbakan vizyonsuz, hedefsiz ve mecalsizdir.

Önüne gelene hakaretler yağdırması, ona buna küfürler savurması, vatandaşlarımıza tekme tokat saldırması hiçbir vicdanın kabullenmeyeceği çürümüşlüktür.

Türk milleti 2002 yılında Başbakan ve partisini hizmet etsin, problemleri çözsün, beklentileri karşılasın diyerek yetki vermiştir.

Ancak 12 yıllık dönemde AKP hükûmeti, milletimize ancak ve ancak düşman unsurların, çetelerin, cinayet örgütlerinin ve küresel çıkar gruplarının verebileceği türden zarar ve ziyanları reva görmüştür.

Başbakan açısından 30 Mart Mahallî İdareler Seçimleri geri sayımın başlangıcıdır.

Bundan sonra hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktır.

Başbakan Erdoğan ikinci dersini 10 Ağustos'ta alacak, Çankaya'ya çıkayım derken yarı yolda soluksuz kalacaktır.

Üçüncü ve son aşama olan 25. Dönem Milletvekilliği Genel Seçimlerinde de nasıl geldiyse öyle gidecek, gittiği yerde de 17-25 Aralık'tan, açılım ve çözüm isimli ihanet süreçlerinden dolayı milletin hakemliğiyle bedel ödeyecektir.

Türkiye çok yakında belini doğrulatacaktır.

Türk milleti çok yakında kriz ve felaket lobilerine haddini bildirecektir.

Türk vatanı AKP'den ve Recep Tayyip Erdoğan'dan kurtulduğu gün selamete ve esenliğe kavuşacak, üzerimizde dolaşan musibetler böylelikle son bulacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Etnik bölünmeyi amaçlayan kanlı terörün, siyasi ayrılıkçılık heves ve tahrikleri önümüzdeki en büyük sorunlardan birisidir.

Bugün Türkiye'de iç huzur, kardeşlik ve dayanışma ruhu hançerlenmek istenmektedir.

Türkiye'nin varlığına ve millî birliğine kastetmeyi amaçlayan kanlı terör son dönemlerde yine azıtmış, yine azmış, yine kontrolden çıkmıştır.

Hükûmet yıllarca, teröristin insafa gelmesini bekleyerek zamanı boşa harcamıştır.

Hükûmet yıllarca teröristlere tavizler vererek, pazarlıklar yaparak sözüm ona terörün duracağını zannetmiştir.

Bu aymazlık, bu gaflet zayıflatmak bir yana PKK'nın cüret ve mevzi kazanmasına yol açmış ve bölücü lobinin elini güçlendirmiştir.

1 Ağustos 2009 tarihînde, 12 kötü adam nezaretinde başlatılan "Demokratik Açılım" isimli yıkım projesi Türkiye'yi PKK'ya ikram etmenin ilk etabı, ilk adımıdır.

Habur'dan güle oynaya sokulan, sanki zafer kazanmış bir ordunun neferleri gibi gövde gösterileri yapan, şehir şehir gezdirilerek sabırları zorlayan caniler yıkımın en karanlık güruhudur.

Hücresinde ömür boyu müebbet cezasını çeken İmralı canisinin müzakere masasına oturtularak bölücülük nefesiyle hayata döndürülmesi yıkımın en zillet tarafıdır.

Geçtiğimiz yıl çözüm ve barış adıyla başlatılan süreç ihaneti yıkımın, yıkılışın ve yok oluş mecrasının en kaygan durağıdır.

16 Kasım 2013 tarihînde, Diyarbakır'daki Barzani-Erdoğan buluşması, sözde Kürdistan'ın ilk kez bir Başbakanca telaffuzu yıkımın en gaddar kısmıdır.

Başbakan Erdoğan'ın İmralı canisi ve çetesine karşı özel bir hassasiyeti, özel bir ilgisi, azalmayan bir sempatisi vardır.

Zira Başbakan'ın Türk milletine kötü emeller taşıyan, saldırgan niyetler besleyen çevrelere karşı muhabbet ve sıcaklığı gözle görülür derecede fazladır.

Nerede bir Türk düşmanı varsa Başbakan'la can ciğer kuzu sarmasıdır.

Nerede Türkiye'ye kin duyan, tarihî mevcudiyetimize karşı ucu maziye kadar dayanan intikam heveslisi varsa Başbakan'ın kardeşlik çemberindedir.

Bu itibarla Başbakan'ın PKK'ya karşı müsamahakâr tavrı, bebek katiline dostane yaklaşımı kendi içinde tutarlı ve anlamlıdır.

Görüyorsunuz son günlerde PKK var gücüyle eylem yapmaktadır.

PKK'lılar "Diyarbakır/Hani ilçesi Gömeç köyü Çağıl Mahallesi mülki sınırları içerisinde yapılması planlanan sulama barajını" protesto etmek maksadıyla, Diyarbakır-Bingöl kara yolunu 24 Mayıs 2014 tarihînden itibaren kapatmıştır.

Militanlar araçları yakmış, yola hendekler kazarak ulaşımı engellemiştir.

Hükûmetin kahredici bir acziyet içinde seyrettiği olaylar esnasında bölücü alçaklar, güvenlik güçlerimize molotof kokteyli atmış, uzun namlulu silahlarla saldırmıştır.

Ağrı Doğubeyazıt Çiftlikköy'de 26 Mayıs günü, özel bir şirkete ait üç araç teröristlerce yakılmış ve altı vatandaşımız da kaçırılmıştır.

PKK'lı militanlar bir kez daha uzun namlulu silahlarla Mehmetçilere saldırmışlardır.

PKK'lı militanlar, 28 Mayıs günü Diyarbakır'da görev yapan üç işçiyi, 29 Mayıs 2014 günü de bir özel şirkette çalışan iki işçiyi adice kaçırmıştır.

30 Mayıs günü, Şırnak Beytüşşebap'ta, 2'inci Jandama Komando Tabur Komutanlığı hizmet binası inşaatına mermer taşıyan üç çekici araç, mermerleri karakola boşaltmayı müteakip, dönüş yolunda bir grup bölücü terör örgütü mensubu tarafından yakılmış, üç şoför de kaçırılmıştır.

30 Mayıs günü Diyarbakır Lice'de hainlerin saldırısı sonucunda; bir astsubay ve üç uzman çavuş yaralanmıştır.

Yine 30 Mayıs'ta Lice'de, görevli Jandarma Özel Harekât Birliği'ne uzun namlulu silahlarla saldırılmıştır.

Sayıları 400'e varan PKK'lı grup 30 Mayıs günü Muş-Varto, Bingöl-Karlıova, Bingöl-Erzurum kara yolunu trafiğe kapatmıştır.

Bu hazin ve düşündürücü bilanço son bir haftanın eseridir.

Teröristler, yollarımızı kesmekte, kimlik kontrolü yapmakta, araçları ateşe vermektedir.

Çıkan olaylarda onlarca güvenlik görevlimiz yaralanmıştır.

Maalesef ki 28 Mayıs 2014 günü, bölücü teröre karşı kahramanca mücadele veren korucumuz Mehmet Uğurtay Mardin'in Dargeçit ilçesinde şehit edilmiştir.

Şehidimize Cenab-ı Allah'tan rahmet dilerken, ailesine ve mesai arkadaşlarına başsağlığı temenni ediyorum.

Doğu ve Güneydoğu'da devlet yoktur.

Valiler ve kaymakamlar kayıptır.

Asker ve polisimiz ancak kendisini savunmaktadır.

AKP'li bazı valiler rezalette yarış hâlîndedir ve şuursuzluğun dibini boylamıştır.

Bazıları, PKK'lıları ricayla minnetle durdurmaya, kestikleri yolları yalvar yakar açtırmaya çalışmıştır.

Bazıları ise çözüm sürecinden dolayı Başbakan'la birlikte İmralı canisini takdirle karşıladığını yüzsüzce, edepsizce dile getirmiştir.

Ve bu vali müsveddesi hâlâ görevdedir.

Şayet PKK'lılar takdir ve taltif ediliyorsa, şehitlere ne denilecektir? Bu aziz vatan, bu necip millet can pahasına nasıl savunulacaktır?

Öcalan takdir alıyorsa Türk milletinden, Türk devletinden Türk bayrağından öç almak için kuyruğa girenlerle nasıl mücadele edilecektir?

Türkiye nereye gitmektedir?

Egemen ve bağımsız bir devletin yolları kesiliyor, insanları kaçırılıyor, hâkimiyeti aşındırılıyor, askeri ve polisine alenen kurşun sıkılıyorsa, orada devlet fiilen komaya girmiş demektir.

Türkiye'nin millî ve üniter devlet yapısı, vatan topraklarımızın bütünlüğü ve dokunulmazlığı ölümcül darbeler almaktadır.

Eşkıyalar dağdan şehirlere inmiştir.

PKK'nın korkusu kalmamıştır.

Her taraf Kandil Dağı'na çevrilmiştir.

Zira ortada hükûmet yoktur.

Zira ortada Türk gençliğiyle uğraşan, Gezi Parkı'nda kilitli kalan, 17-25 Aralık'tan kaçan ve mahkemede hesap vermekten ödü kopan bir Başbakan'ın teröre boyun eğme hâlî vardır.

Türk milleti çok açık çok ağır çok kesif bir tehdidin altındadır.

Bölücü terör örgütü, yurdumuzun dört bir yanına konuşlanmaktadır.

Türkiye kanlı bir bölünmeye, kardeşin kardeşe silah doğrulttuğu acımasız bir mecraya sürüklenmektedir.

Ne var ki Recep Tayyip Erdoğan gençlere, demokratik hakkını kullanan göstericilere su ve gaz sıkmakla, kurşun atmakla oyalanmakta, ağza alınmayacak galiz ifadelerle sataşmaktadır.

Gezi Parkı olaylarının yıl dönümünde, Taksim'e gelme ihtimali olanlara gözdağı veren ve "Güvenlik güçlerimiz kesin talimatı almıştır. Gereği neyse A'dan Z'ye o yapılacaktır." diyen Başbakan, konu PKK olunca anında ortalıktan kaybolmaktadır.

Başbakan PKK'ya niçin sessizdir?

Neyi vaatetmiş, hangi sözü almıştır?

Önce Cumhurbaşkanı olabilmek, sonra da Başkanlık sistemini kurabilmek için BDP-HDP-PKK ve İmralı canisinden icazet ve onay mı ummuştur?

Bunun için de PKK'nın eylemlerini görmezden, duymazdan, bilmezden mi gelmektedir?

İlaveten Barzani petrolüne taşıyıcılık yaparak destek mi aramaktadır?

Başbakan koltuk uğruna, Türkiye'ye ihanet ettiğinin ne zaman farkına varacaktır?

İstanbul'da polisin sabrını anlamadığını dile getiren ve buna hayret eden Başbakan, sıra PKK'nın küstahlıklarına gelince çıt çıkarmadan izlemektedir.

Bize göre bu sebepsiz değildir.

Gelişmelerden çıkardığımız kadarıyla, Başbakan Erdoğan Türkiye'nin bir parçasını, şehit emaneti bu kutsal vatanın bir bölümünü gözden çıkarmıştır.

Anlaşılan, pazarlıklarla vatan topraklarını teröristlere hibe etmeye, lütfetmeye, Başkanlık çeyizi karşılığında özerkliği vermeye karar vermiştir.

Eğer bu şüphemiz, bu izlenimimiz doğruysa Recep Tayyip Erdoğan nesillerinden bile çıkmayacak bir suça batmış ve ihanete ortak olmuş demektir.

İstanbul'da molotof atan ve nereden kumanda edildikleri muamma olan maskeli derin yapılanmalara bağıran çağıran Başbakan, bunun mislisini Doğu ve Güneydoğu'da yapanlara karşı suskun ve durgundur.

Bu ne perhiz bu ne lahana turşusudur?

Doğu'da devlet otoritesi sıfırlanmaktadır.

Başbakan siyasi hesaplara, siyasi çıkarlara Türkiye'yi feda etmektedir.

Cumhuriyet tarihînin hiçbir döneminde böyle bir iktidar, böyle bir Başbakan görülmemiştir.

Yakın çevresine yeni giren malum danışmanı haklıdır; çünkü Başbakan 20. yüzyıldaki Sadrazam Mahmud Nedim Paşa'ya, yani diğer namıyla Nedimof'a tıpa tıp benzemekte, ruh ikizi olduğunu icraatlarıyla ispatlamaktadır.

Muhterem Milletvekilleri,

Çözüm ve barış isimli ihanet süreci PKK'yı kendine getirmiş, militan açığını takviye etmesine yaramıştır.

PKK insan kaçırmakla kalmamış, dağa çocuk kaçırmaya kadar işi vardırmıştır.

Özellikle Diyarbakır'dan seslerini yükselten, itirazlarını seslendiren, evlatlarını geri isteyen anaların haklı ve meşru yakarışları ziyadesiyle saygıdeğerdir.

Ortaokul ve lise çağındaki çocuklar terör baronları tarafından ölüme çekilmekte, kullanılmak ve çatışmaya sokulmak üzere dağa götürülmektedir.

Hükûmetin neden olduğu boşluktan, hukuksuzluktan ve aymazlıktan istifade eden PKK, sözde nüfuz ve egemenlik sahalarını genişletmek maksadıyla terörist sayısını tahkim etmekle meşguldür.

Düşününüz ki 15 yaşındaki bir çocuk kandırılarak dağa çıkarılmakta, eline zorla silah tutuşturulmaktadır.

Terörden ekmek yiyen, bölücülükten rant devşiren omurgasız ve midesizler çocuklara kalem yerine silah vermekte, sevgi yerine nefret aşılamaktadır.

Kendi evlatlarını el bebek gül bebek büyüten terör elebaşları, mazlum annelerin, mağdur babaların çocuklarını kana ve bombaya kanalize etmekte, canlı bombaya çevirmektedir.

Henüz kendi hakkında karar veremeyecek bir yaşta olan çocukların akılları çelinmekte, hayatları sömürülmekte, ümitleri karartılmaktadır.

Mutlaka ki çocuklara Türk askeri düşman olarak gösterilmektedir.

Türkiye düşman olarak tanıtılmakta ve belletilmektedir.

Şurası kesindir ki Nijerya'da kız çocuklarını kaçıran, sonra da köle pazarında satacağını açıklayan Boko Haram örgütü neyse, PKK da aynısıdır.

Bu terör örgütleri küresel güçlerin kundağında büyütülen, sonra da verilen emirleri icra eden kiralık cinayet şebekeleridir.

Kimin işine geliyorsa kim daha çok para veriyorsa bu tip örgütlere tetik çektirmektedir.

Bunlarda ne din ne iman ne insanlık ne de merhamet vardır.

Küçücük çocuklara göz koyanların, anaların bağrını yakanların kuşku yok ki vicdanları mayın tarlasından, kalpleri mezar çukurundan farksızdır.

"Evladımı İstiyorum" eylemi yapan gözü yaşlı anneler haklı ve masumdur.

Onların feryatları, onların çığlıkları, onları sızlanışları karşılıksız bırakılmamalıdır.

Evlat özlemi çeken, evlat acısıyla ciğeri parçalanan her anne içten ve samimidir.

Biliyorsunuz, PKK bebek katleden bir örgüttür.

PKK çocuk kurşunlayan bir ölüm makinesidir.

Hainlerin çoluk çocuğu kaçırarak militan açığını kapatma planı, esasında köy basıp çocuk katletme barbarlığından, emzikli küçücük yavruları öldürme şerefsizliğinden anlam itibarıyla ayrı değildir.

En başta Başbakan ve hükûmeti konunun üzerine kararlıca eğilmeli, duygusal laflarla vaziyet kurtarmaya kalkışmamalıdır.

Başbakan Erdoğan geçen gaftaki grup toplantısında, Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi önünde seslerini duyuran anneleri, babaları selamlamıştır.

Buraya kadar diyeceğimiz bir şey yoktur.

Fakat ortada önemli bir sorun vardır.

O da Başbakan'ın âcizliği ve korkaklığıdır.

Başbakan dünya ve Türkiye medyasını hassas olmaya çağırmıştır.

Diyarbakır'daki annelerin görülmediğinden yakınmıştır.

Daha sonra PKK'nın siyasetteki yan kolu ve aşağı mahallesi olan BDP ve HDP'ye yönelik olarak şunları söylemiştir:

"Bunların da adreslerini gayet iyi biliyorsunuz, nerede neyin olduğunu gayet iyi biliyorsunuz. Alıp geleceksiniz, alıp gelmediğiniz takdirde bizim de B Planımız, C planımız devreye girer, bunu da çok açık söylüyorum."

Duyunca irkildiğimiz bu sözler, ayan beyan Türkiye Cumhuriyeti Başbakan'ın ağzından çıkmıştır.

Başbakan'ın villada para eriten zekâ abidesi evladı "Ya Hak" diyerek ok atarken garibanın, fukaranın çocuğu ya sabır çekmekte, Kürt kökenli kardeşimin çocuğu dağa, bayıra kandırılarak götürülmektedir.

Başbakan Erdoğan iki gözü iki çeşme olan anneleri PKK'nın siyasi şubesi olan tek yumurta ikizi partilere havale etmiştir.

BDP ve HDP'den medet ummak saflık değilse, kifayetsizliğin ta kendisidir.

Şu kadar ki dağ sevkiyat zincirinin üç halkası varsa ikisi bu partilerdir.

Başbakan Erdoğan PKK'nın kaçırdığı çocuklar için yine PKK'dan yardım dilenmektedir.

Anneleri Diyarbakır Büyükşehir Belediyesinin önünden kimlerin cebren ve baskıyla kaldırdığı meydandadır.

Hatırlasanız Başbakan 20 Mayıs 2014 tarihli Meclis grup konuşmasında aynen şöyle demişti:

"Dicle'nin kenarında kurdun kaptığı koyun bile bu ülkenin Başbakanı olarak benim mesuliyetim altındadır."

Klasikleşmiş, her devirde değişik isimlerden işitilmiş bu anlamlı sözler, ne kadar eski olsa da önemini yitirmemiştir.

Evet, normal şartlarda, Dicle'nin ya da Fırat'ın kenarında kaybolan koyun Başbakan'ın mesuliyeti altındadır.

Peki bu koyunu kapan ve çalan Başbakan olursa veya kapan ve çalanlarla Başbakan ortaklık içindeyse ne yapacağız, nereye başvuracağız?

Başbakan sanıyorum ki kafayı koyunun postuna ve piyasa fiyatına takmış olsa gerektir.

Yoksa Başbakan'a kalırsa bir koyun giderse bir başka koyun gelecektir.

Nasıl olsa Başbakan'ın ağılında çok koyun vardır.

Bize kalırsa Başbakan koyun metaforunu bir kenara bırakmalı, çocukların derdine düşmelidir.

Türkiye Cumhuriyeti Başbakan'ı onurluysa, izzetinefis taşıyorsa çocuklar neredeyse, nereye götürülmüşlerse elindeki

imkânları harekete geçirerek gidecek, arayacak, bulacak, sonra da getirip ailelerine teslim edecektir.

Bunun başka bir yolu yoktur.

Başbakan'ın B ve C Planları ise fostur, boştur, hikâyedir.

Şayet bir plan varsa şayet bir hazırlık varsa HDP veya BDP'den insaf beklenilmesi ayıptır, vebaldir.

PKK'nın kamplarının nerede olduğu bellidir.

Teröristlerin nereden girip çıktığı ortadadır.

Başbakan; yüreği varsa gücü yetiyorsa bir gece Kandil'de görünmeli, ne var ne yok temizlemeyip atmalıdır.

İşte o zaman B ve C plânları olduğuna kanaat getiririz.

İşte o zaman kendisinin inandırıcı olduğuna hükmedebiliriz.

Değerli Milletvekilleri,

Başbakan Erdoğan bu söylediklerimi yapacak seviyeye, vasfa ve cesarete sahip değildir.

Nitekim PKK'ya elini vermiş kolunu kaptırmıştır.

PKK terör örgütü etkinliğini artırmış, ideolojik, mali ve insan kaynağı havzasını genişletmiştir.

İşin kötüsü bunları AKP'nin himayesi altında yapmış, Başbakan'ın yardım ve yataklığıyla gerçekleştirmiştir.

Terör örgütünün bunca eylemine karşılık hükûmet hâlâ ihanet sürecinin aksamadığını ileri sürmektedir.

Bu devrin Ali Kemal'i, Sait Molla'sı, Yunan işgalinin başarısı için dua eden Ali Rüştü'sü olan yıkımdan sorumlu Başbakan Yardımcısı sürecin normal yürüdüğünü açıklamıştır.

Ayrıca hükûmetin kararlı olduğunu söyleyerek süreçte tıkanma olmadığını iddia etmiştir.

PKK; Doğu ve Güneydoğu'da "kontrol bende" mesaj ve imaları verirken Başbakan ve yardımcısı çözülme sürecinin akıntısında kütük gibi sürüklendiklerini görememektedir.

Tekrar söylüyorum, PKK süreçle canlanmıştır.

Çözüm sürecine yüklenen hangi anlam varsa çözüm sürecinden beklenen ne varsa havada kalmış, yalan çıkmıştır.

Gerçi bunlar bizim için sürpriz değildir.

Biz olacakları bir yıldır güçlü bir öngörüyle teşhis edip sürekli söyledik, sürekli hükûmeti uyardık.

Başbakan süreç ihanetiyle ilgili olarak; "Bu iş, niyet hayır olduğu için sonu da hayır olacaktır." derken biz Türkiye'nin çözülmeye gittiğini,

"Annelerin ağıdını durduracak, Allah'ın izniyle o annelerin hayır dualarıyla inşallah 2023'e çok farklı şekilde gireceğiz." derken biz analar ağlamasın tezinin sadece istismar olduğunu,

Başbakan "10 yıldır işte bu örselenmiş duyguları tamir etmenin mücadelesi içindeyiz.'' derken biz sürecin PKK'nın güçlenmesine neden olacağını,

''Çözüm süreci adını verdiğimiz bu süreç, çok büyük hassasiyetle, büyük dikkatle, yaralı duyguları tamir etme, karşılıklı güven tesis etme, kardeşlik hukukunu yüceltme süreci" derken, biz kardeşliğin ve birlikte yaşama iradesinin çözüleceğini değişik vesilelerle ifade ettik.

Başbakan "PKK silah bırakıyor." dedi, biz "Bırakmayacak." dedik.

Başbakan "PKK sınır ötesine çıkıyor." dedi, biz "Milleti kandırmayın, kimsenin çıktığı falan yok, bilakis iyice yerleşiyorlar." dedik.

Başbakan "Terör bitti." dedi, biz "PKK taleplerini almadan, hadi bitir şu terörü demekle hedeflerinden vazgeçmez." dedik.

Başbakan "baharın geldiğini, dağlardan çiçek toplanacağını" söyledi, biz "kışa hazırlanalım" dedik.

Başbakan süreç "Millî projedir." dedi, biz ise "ihanetin danikası" diyerek isabetle doğruları haykırdık.

Bugün ne kadar haklı olduğumuz yaşanılanlara bakılınca daha iyi anlaşılacaktır.

Başbakan ve hükûmeti PKK'nın yüzlerce çocuğu daha çıkarmasına bile mâni olamıyorken İmralı'nın izbeliklerinde hâlâ pazarlıkları sürdürmesi bağışlanması mümkün olmayan gayrimillîlik ve gayriinsaniliktir.

Millî değerlerden nasibini almayan zevatın, bebek katiliyle direkt müzakere aşamasına geçmesi PKK'ya fikren ve psikolojik olarak mağlup olması değildir de nedir?

Maalesef ki Genelkurmay Başkanlığı bile hükûmetin dümen suyuna girmiş, mücadelede ayak sürümeye başlamıştır.

Genelkurmay Başkanlığı terör eylemlerinin istatistiğini tutmaktan başka ne yapmaktadır doğrusu merak içindeyiz?

Terörle mücadele eden Mehmetçiklerimizin azimlerinin kırılmaması, yalnız bırakılmamaları asıldır.

Ne var ki Mehmetçik neredeyse savunmasız bir şekilde karakollara, taburlara sığınmış; PKK'lılar karşısında zor durumda bırakılmıştır.

Bu öncelikle hükûmetin bir suçuysa daha sonra da Genelkurmayın bir kusurudur.

Şu aralar Jandarmanın, İmralı canisinin istekleri doğrultusunda bölgeden çekileceği medyaya yansımıştır.

Hükûmet tüm dikkat ve enerjisini teröristbaşının hain taleplerine odaklamıştır.

Başbakan ve hükûmeti eylemlerini yoğunlaştıran ve yaygınlaştıran PKK'ya sus payı olarak yeni ödünleri arka arkaya sunmak için harekete geçmiştir.

Sefil hükûmet anlayışı, PKK'lıların yurt dışına çıkması ve affedilmesi için hazırlık içindedir.

Canibaşının dayattığı; sözde demokratik siyasetin önündeki engellerin kaldırılması, cezaevlerindeki PKK ve KCK'lı hasta mahkumların durumu ve Terörle Mücadele Yasası'nda yapılması planlanan değişiklikler bir takvime bağlanmıştır.

Nitekim açıklamalar bu yöndedir.

PKK terör örgütü Başbakan'ın zaafını görmüş ve yumuşak karnını anlamıştır

Bu yüzden de Cumhurbaşkanı seçim sürecini terörize ederek listelediği talepleri gerçekleştirmeye çabalamaktadır.

Ne üzücüdür ki PKK'yla gayrimeşru bir ilişki içinde bulunan kişi bu ülkede Başbakan'dır. Ama böylesi bir kişi ne yaparsa yapsın Cumhurbaşkanı olamayacaktır.

Muhterem Arkadaşlarım,

Cumhurbaşkanı seçimi önümüzdeki en önemli gündem konusudur.

Bu çerçevede, "Ortak Çatı Aday" teklifimiz kamuoyunda geniş bir yankı uyandırmıştır.

Malumlarınız olacağı üzere, 31 Mayıs 2014 tarihînde yapmış olduğumuz Yazılı Basın Açıklamasıyla bazı temaslarımız hakkında değerlendirmelerde bulunduk.

12. Cumhurbaşkanı'nın uzlaşmayla belirlenmesi amacıyla sivil toplum kuruluşlarına planladığımız ziyaretlerimizi sırasıyla bu hafta içinde gerçekleştireceğiz.

Türk milletinin üzerinde ittifak edeceği, mazisinde hiçbir şaibe bulunmayan; milliyetçi, muhafazakâr, manevi değerlere haiz, laik ve demokrat özellikleriyle tanınmış değerli bir isim konusunda mutabakat sağlanacağına yürekten inanıyorum.

Yeni Cumhurbaşkanı ayrımcı ve dışlayıcı olmamalıdır.

Yeni Cumhurbaşkanı tarafgirliğe uzak, subjektif yargılara mesafeli durmalı, milletin ortak duygu ve iradesini yansıtmalıdır.

Cumhura baş seçecekse bu kesinlikle geniş çaplı bir anlaşmayla, kararlı bir uzlaşmayla ve herkesin hem fikir olmasıyla sağlanacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi, 12.Cumhurbaşkanı'nın kucaklayıcı ve kardeşliğin teminatı olmasını arzulamaktadır.

Bu niteliklere sahip ve kanundaki özel şartları taşıyan Recep Tayyip Erdoğan dışındaki herkesin, her değerli şahsiyetin Cumhurbaşkanı olmaya hakkı vardır.

Görüyoruz ki Başbakan Erdoğan'ın adaylığı hemen hemen kesinleşmiştir.

Zira AKP yöneticilerinden gelen haberler bu yöndedir.

Fakat her nedense Başbakan adaylığını açıklamaktan çekinmektedir.

Buradan kendisine sesleniyorum: Sayın Başbakan, söyleyiniz; aday mısınız, değil misiniz?

Başbakan'ın Cumhurbaşkanı olmaktan ziyade Başkanlık hayalleri kurduğu, bunu da sözcüleri aracılığıyla kamuoyuna bildirdiği gelişmelerden anlaşılmıştır.

Türk milleti 10 Ağustos'ta Başkan seçmeyecektir.

Türk milleti 10 Ağustos'ta despot atamayacak, seçilmiş bir emir görevlendirmeyecektir.

Başbakan Erdoğan parti içi dengeleri hesaba katarak yeni başbakan ve yeni genel başkan üzerinde çalışma yaparken bir yandan da başkanlık sisteminin taşlarını döşüyorsa, bilsin ki yanlış hesap millî iradenin hisarlarında parçalanacaktır.

Bizim "Ortak Çatı" önerimiz milletimizin tüm güzellikleriyle örülmüş, tüm hasletleriyle güçlendirilmiş, tüm özlemleriyle inşa edilmiştir.

Merak etme Sayın Erdoğan; bizim çatımız akmaz, uçmaz, kokmaz, göçmez.

Sen bizim çatımıza değil, birlikte tüfek çattığın menfaat düşkünü muhteris yandaşlarına bak.

Sen bizim çatımızın ne olacağına değil, 10 Ağustos'ta düşecek süngünün şimdiden derdine yan.

Bizim "Ortak Çatı" tasavvurumuz, milletimizin ortaklaşa benimsediği, bağrına bastığı, geleceğe taşımaya azmettiği her değeri her emaneti her umudu her kanaati kapsamaktadır.

Bizim "Ortak Çatımız" Türk milletinin ta kendisi, cumhurun bizatihi yüksek fazilet ve ülküleridir.

Bunun için Sayın Başbakan, yanılır yenilir aday olursan, bilesin ki işin zordur ve "Ortak Çatı" senin zihniyetini önce kaynatacak, sonra da 17-25 formülüyle siyasi moleküllerine ayıracaktır.

Sözlerime son vermeden, ülkemizin değişik yörelerinde aşırı yağışlardan olumsuz etkilenen çiftçilerimizin ve üreticilerimizin yalnız bırakılmamasını ümit ediyorum.

Bilhassa Yozgat Sarıkaya ve Boğazlıyan arasındaki 130 bin dekarlık alanda büyük zararlar oluşmuştur.

Buradan tüm çiftçilerimize yardım elinin uzatılmasını ve zararlarının karşılanmasını hükûmetten bekliyor, hepinizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

10 Haziran 2014

Muhterem Milletvekilleri,

Değerli Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Aşırı yağışlar ülkemizi baştan başa etkilemektedir.

Oluşan sel baskınları ve su taşkınları günlük hayata olumsuz yansımakta, can ve mal kayıplarına yol açmaktadır.

Geçen hafta da kısmen değindiğim gibi, çiftçilerimiz doludan, şiddetli sağanaklardan dolayı mağdur olmuştur.

Meyve ve sebze bahçeleriyle birlikte, tarım arazilerini vuran doğal afet çiftçilerimizi ve tüm üreticilerimizi kara kara düşündürmektedir.

Hasat mevsiminin başladığını dikkate alırsak gerçekten de çiftçilerimizi sıkıntılı ve zor günler beklemektedir.

Görünen odur ki hububat, fındık, kayısı gibi ürünler başta olmak üzere, birçok üründe üretim kaybı yaşanacaktır.

Bazı riskler tarım sigortaları kapsamında olmasına rağmen, üreticilerimizin önemli bir bölümü çeşitli nedenlerle sigorta yaptıramamıştır.

Hükûmet bu gruptaki kardeşlerimizin taleplerini dikkate almalı, çiftçilerimize, mağduriyet yaşayan üreticilerimize muhakkak yardım eli uzatarak şefkat ve iyi niyet göstermelidir.

23 Ağustos 2013 tarihînden bu yılın sonuna kadar afetlerden zarar gören çiftçilerimizin Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankasıyla Tarım Kredi Kooperatiflerinde biriken ve can yakan borçlarını ertelemek doğru olsa da, eksik bir tedbirdir.

Ürünleri, hayvan varlıkları, tesis veya seraları en az % 30 oranında zarar gören, meydana gelen zararı da hasar tespit komisyonlarınca kayıt altına alınan çiftçilerimizin borçları % 3 faizle ertelenecektir.

Doğal afetten dolayı elde avuçta bir şeyi kalmayan çiftçilerimizin sahip oldukları borçlarına hâlâ faiz yükü bindirmek insafsızlıktır.

Merkez Bankasıyla faiz polemiğine giren, düşmeyen faizlerden yakınan, faiz politikasını beğenmediğini açıklayan Başbakan kendisiyle çelişmekte, çiftçilerimize hayatı zindan etmektedir.

Ambarı bomboş, cüzdanı tamtakır, umutları simsiyah olan çiftçi kardeşlerim, bu sene ne yiyecek, ne içecek, nasıl geçimini sağlayacaktır?

Bunları düşünen yoktur.

Şunu biliyor ve inanıyorum ki Başbakan Erdoğan'ın villasında eritemediği milyarlar çiftçilerimizin alın terinden, helal kazancından kırpılmış ve kesilmiştir.

Havuzda toplanan haraç ve rüşvetler tarlada, bağda, bahçede ve bostanda ömür tüketenlerin elinden alınmıştır.

Ayakkabı kutularına dizilen milyon dolarlar, yatak odalarındaki kasalardan çıkan servet boyutundaki paralar; borç zulmünün pençesinde olan kardeşlerimin sofrasından çalınmış, ekmeğinden bölünmüş, cebinden aşırılmıştır.

Türk çiftçisi yoksullukta boğulmuş, Başbakan ve bakan aileleri zenginlik ve debdebeyle gününü gün etmiş, vur patlasın çal oynasın havasında lükse gömülmüştür.

Şahsen, çiftçilerimizin adaletsizliğe, haksızlığa ve hak ihlallerine tahammül etmeyeceğini ümit ediyorum.

Beklentim hükûmetin çiftçilerimize hakkını ve emeğinin karşılığını mazeretsiz vermesidir.

Milliyetçi Hareket Partisi; işçinin, emeklinin, memurun, esnafın ve çiftçinin yanında kaya gibi durmaya devam edecek, her düzeyde üreten, çalışan, yatıran ve millî geliri büyüten kardeşlerimizin sözcüsü ve tercümanı olacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Toplumsal gerilim kaygı verici ölçüde artmaktadır.

Türkiye sanki cinnet geçirmektedir.

Şiddet, cinayet ve barbarlık ilim ve irfan ocağı üniversitelere kadar sıçramıştır.

Öyle ki akademik hayatta yer alan öğretim üyeleri dahi birbirlerini resmen doğramaktadır.

Toplumsal sağduyu, toplumsal ahenk, toplumsal denge kaybolmak üzeredir.

Kadına yönelik şiddet hız kesmeden devam etmektedir.

Başbakan ve hükûmeti ise fuzuli işler oyalanmakta, 17-25 Aralık'taki parmak izlerini karartmanın, delileri yok etmenin, adaleti kösteklemenin peşindedir.

Bu arada, 24 Şubat'ta sanal medyaya düşen Başbakan Erdoğan ile gıpta edilecek akıl sahibi olan mahdumu arasındaki para sıfırlama temalı konuşma TÜBİTAK tarafından incelenmiştir.

Sonuçta TÜBİTAK malum diyaloglara montaj demiştir.

Bilimin yüz karalığı klasmanında akademi unvanını alan bu kurum, Eski AB Bakanı'nın bir gazeteciyle yaptığı ve Bakara ayetimizle dalga geçen konuşmalarına da montaj teşhisi koymuştur.

TÜBİTAK gibi bir kurumun, 17-25'le kararması, emir komutayla rüşvetin, ahlaksızlığın ve hırsızlığın izlerini silmeye memur edilmesi büyük bir ayıptır.

İlgisiz yerlerden toplanarak TÜBİTAK'ta görevlendiril-miş AKP'li memurlar sadece kendilerine değil, sadece kurumlarına değil, milletimize ve ülkemize de yazık etmişlerdir.

Rüşvetin aparatları, rüşvetin kapakçıkları, rüşvet hattının nöbetçileri Başbakan talimatlı temizlik işine soyunmuşlar, menfaat karşılığında kararlarını satmışlardır.

TÜBİTAK da bu kadar ucuz bu kadar basit bu kadar ucube bir kurum olduktan sonra vay hâlîmize demek için her sebebimiz vardır.

İnternet'e düşen konuşmaları hece hece montaj diyerek aklamaya çalışanlar hece hece varsa vicdanlarını, kelime kelime varsa beyinlerini Başbakan'ın kullanımına devretmişlerdir.

Hisleriyle konuşan, hisleriyle tespitte bulunan Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı'na montaj daha önceden gaipten malum olmuştur.

Ve son hamleyi, son vuruşu TÜBİTAK yapmıştır.

"Hatırlarsanız, Başbakan parlak zekâlı oğluyla konuşmasını 'montaj, dublaj, piyes" diyerek inkâr etmişti.

"Kriptolu telefonlarımı dinlediler." diyerek kıyameti koparmıştı.

Akaracı makaracı ve rüşvet afyonu yutmuş Bakan da hakkındaki iddiaları reddetmiş, ne var ki telefonda konuştuğu gazeteci dostu olanlardan dolayı özürler dilemişti.

Yani TÜBİTAK'ın montaj dediğini taraflar doğrulamıştır.

Şüphe etmiyoruz ki gerçekler elbet bir gün bağımsız ve tarafsız mahkeme nezdinde ortaya çıkacak ve çıkarılacaktır.

İşte o zaman el mi yaman, bey mi yaman herkes anlayacaktır.

İşte o zaman rüşvete haram podyumunda modellik yapanların foyası ortaya çıkacaktır.

Başbakan'ı bakalım TÜBİTAK mı kurtaracak, bakalım havuza para yığarak üçüncü havalimanı ihalesini kelepirden kapan ve millete küfrederek hazineyi boşaltan dönemin iş adamları mı elinden tutacaktır?

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye'miz kapkaranlık bir çıkmazın tam göbeğindedir.

Türk vatanı çok tehlikeli bir sürecin ortasında can çekişmektedir.

Türk milleti sonu ve sonucu kanlı ve ağır maliyetli olacak bir dönemin tüm şartlarına peşinen mahkûm haldedir.

Başbakan ve hükûmeti ülkemizin millî güvenlik duvarlarını yıkmakta, saygınlığını, saadetini ve sağlam bünyesini deşmektedir.

Bölücülük kontrolsüz şekilde yayılmakta, devlete meydan okuyan, millete kafa tutan küstahlıklar pervasızca ivme ve cesaret kazanmaktadır.

Belediye başkanı seçilen mimli ve sicilli bölücüler, henüz göreve başlamadan tahriklerini sıralamaktadır.

Ağrı'da Millî Mücadele kahramanımız merhum Kâzım Karabekir'in isminin, verildiği caddeden silineceğini bölücülüğün sinsi ve köşesiz ismi peşinen duyurmuştur.

Bu zihniyet sanıyorum atalarının, mesela; Mıgırdıç Hirimyan veya Paul Terziyan'ın isimlerini Kâzım Karabekir'in yerine yazacaktır.

Güroymak'a Norşin, Aydınlar'a Tillo denilirse ve yerleşim yerleri isimleri birer birer değiştirilip T.C. ifadesi bile kamu kurum ve kuruluşlarından sökülürse, en sonunda sıra Kâzım Karabekir ve hatta Gazi Mustafa Kemal Atatürk'e kadar gelecektir.

AKP yol açmış, siyasi bölücüler bu yoldan yürümüştür.

Ne olursa olsun, Millî Mücadele yıllarında Ermeni çetelerine dünyayı dar eden kahraman komutanımız, devlet ve siyaset hayatımızın güzide ismi merhum Kâzım Karabekir'i hiç kimse Türk milletinin hafızasından silemeyecek, çıkaramayacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Hükûmetin tavizkâr tutumu PKK'yı yüreklendirmektedir.

Bu yüzden bölücü terör örgütü, eylem sahasını genişletmekte ve psikolojik üstünlüğünü sağlamlaştırmaktadır.

Geçtiğimiz yılın ilk aylarında başlatılan ihanet süreci PKK'ya silah vermiş, bomba sunmuş, ölüme ve öldürmeye teşvik etmiştir.

Bugün daha iyi anlaşılmıştır ki hükûmetin yanlış tercih ve teşhisleri maalesef ki vahim neticeler doğurmuştur.

Başbakan Erdoğan çözüm dedikçe, PKK Türkiye'yi çözmeye ve çökertmeye heveslenmiştir.

Süreç ihaneti Türk milletinin varlığını tartışmaya açmış, bin yıllık kardeşlik hukukunu hedef almıştır.

Süreç ihaneti Oslo-Kandil-İmralı ve AKP arasındaki temas trafiğini hızlandırmış, ihanet ve melaneti belgelemiştir.

Geçmişten bugüne kadar Başbakan'ın "Çözüm Süreci" isimli çözülme ve çürüme süreciyle ilgili tüm söz ve beyanları yalan çıkmıştır.

Başbakan Erdoğan, Türk milletini;

"Çözüm süreci, silahı aradan çıkarma, sözü, düşünceyi, siyaseti devreye alma sürecidir." demiş, aldatmıştır.

"Çözüm süreci, tavizlerin verildiği, pazarlıkların yapıldığı, teröre karşı geri adımların atıldığı bir süreç değildir." demiş, kandırmıştır.

"Şu anda biten şu anda sona eren, sadece 30 yıllık terör değil, çok daha uzun yıllara yayılmış bir sorunlar manzumesidir." sözleriyle de yanıltmış, yalancılıkta ve münafıklıkta zirve yapmıştır.

Yani Başbakan geçtiğimiz yılın 27 Nisan günü terörün bittiğini utanmadan, sıkılmadan, en ufak rahatsızlık duymadan açıklamıştır.

Hatta daha ileri gitmiş; Cudi Dağı'nda çiçek toplamaktan, Süphan'da, Ağrı'da piknik yapmaktan, Dicle'nin ve Fırat'ın sularında özgürce, korkusuzca serinlemekten bahsetmiştir.

Allah var ya, görüntüde dağa piknik yapmak için çıkanlar çok olmuştur.

Fakat işin garip yanı dağa gidenler çiçek toplamak yerine silaha sarılmış, gezmek ve eğlenmek yerine nefret ve şiddet akıntısına kapılmıştır.

Daha ilginci; dağ yolu öylesine kalabalıklaşmış, öylesine sıkışmıştır ki; ipini koparan, pusulasını kaybeden kim varsa; kâh gönüllü kâh zorla Kandil'e sürüklenmiştir.

Başbakan çiçek-böcekle uğraşırken, PKK yılan ve çıyanları mağaralara doldurmuş, kanlı planların yapıldığı kamplarda vampir imalatına girişmiştir.

Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramını kutladığımız 23 Nisan Günü, PKK çoluk çocuk demeden, insaf ve vicdan tanımadan dağa insan kaldırmıştır.

Çocukları dağa kaçırılan, anaları inim inim ağlayan bir ülkenin iyi yönetildiğini, iyi durumda olduğunu hiç kimse söyleyemeyecektir.

Yanılıp yenilip Başbakan'a baksak ve inansaydık;

Çözüm süreci umut yolculuğuydu.

Çözüm süreciyle boşalmış köylere dönüş oluyordu.

Terör sonlanıyor, dayanışmamız pekişiyordu.

Süreç denen ihanet yarışında, Türkiye kazanacak, demokrasi kazanacak, evlatlarımız, torunlarımız, annelerimiz, babalarımız kazançlı çıkacaktı.

Açık açık ifade ediyorum ki süreç ihanetinin tek kazanını, tek kazançlı çıkanı PKK olmuş, Başbakan'ın hanesine de boş kovanlar boş hayaller, israf edilmiş yıllar düşmüştür.

Analar ağlamasın tezi iflas etmiş, çözüm ve barış oltasına tutuşturulan yemler terörist piranaları yakalamak bir yana beslemiş ve irileştirmiştir.

Hükûmet sözcüsü Başbakan Yardımcısı'nın geçtiğimiz aylarda gerçekleştirdiği ABD ziyareti sırasında, katıldığı '"Türkiye'nin Demokratikleşme Süreci" isimli konferansta sarf ettiği bazı sözler Türkiye'nin geldiği aşamanın âdeta özetidir:

Şöyle diyor bu Başbakan Yardımcısı; "Sayın Öcalan demek suç olmaktan çıktı, PKK'nın kendine ait bayrağını elinde taşımak, Öcalan posterini taşımak suç olmaktan çıktı."

Evet, gözü yaşaran, fakat yüzü kızarmayan Başbakan Yardımcısı'nın hakkı vardır: Türk'üm demek suç oldu, milliyetçi ve vatansever olmak suçlandı, ama şehide kelle, katile sayın demek, PKK paçavralarına bayrak yakıştırması yapmak alkışlandı, aklandı, hatta çirkin ve rüküş bir moda halîne geldi.

Başbakan ve hükûmetinin Türkiye'yi getirdiği tablo budur.

PKK Başbakan'ı ve etrafındakileri kafeslemiş, İmralı canisi de kul köle yapmıştır.

İnlerine gireceğiz diyerek kendi kucağında büyüttüğü ve palazlandırdığı çevrelere hakaret eden, gözdağları veren Başbakan

çoktan Kandil'deki inlerde başsedire oturmuş, burayı siyasetinin ana karargâhı hâlîne getirmiştir.

Üzülerek söylemek isterim ki;

Türkiye Cumhuriyeti Başbakan'ın düşmanla aynı fikre aynı niyete ve aynı amaca sahip olması, üstelik bunu devlet politikası hâlîne getirmesi 1919'lu yıllardan beri görülmemiş bir hıyanet, duyulmamış bir rezalettir.

Başbakan'ın bölücü canilere Türkiye'yi peşkeş çekme arzusu, Türk milletini feda etme ısrarı ancak ve ancak yeminli bir Türk düşmanına has küçülme halîdir.

Son günlerde Diyarbakır başta olmak üzere, ülkemizin değişik il ve ilçelerinde baş gösteren terörist saldırılar, bölücülerin isyan teşebbüsleri Başbakan ve hükûmetinin sunduğu geniş imkânlardan ilham almaktadır.

Teröristler ülkemizi yakıp yıkmaktadır.

Özellikle Van'ın Çatak ilçesi Övecek köyü yakınlarında görüldüğü gibi, PKK tabela asmakta, yol ve kimlik kontrolü yapmakta, vergi adı altında haraç almaktadır.

İnsanlarımız kaçırılmakta, huzurumuz baltalanmaktadır.

Karakol, kalekol ve baraj inşaatlarına düzenli ve sistematik eylemler icra edilmektedir.

Hepsinden önemlisi, burası çok mühimdir, bağımsızlığımızın sembolü, millî şeref ve namusumuzun simgesi, kardeşliğimizin timsali ay yıldızlı al bayrağımız çekildiği gönderden indirilmektedir.

Diyarbakır'daki olaylarda ölen PKK'lıların ardından, yüzleri kapalı PKK'lı bir grup doğu hava sahamızı koruyan 2.Hava Kuvvet Komutanlığının etrafını sarmıştır.

Bu gruptan öne çıkan bir hain, komutanlığın tel örgülerle çevrili duvarını aşmış, sonra bahçesine girmiş ve ne acıdır ki orada bulunan bayrak direğine tırmanarak şehidimizin emanetini, varlığımızın nişanesini şerefsizce indirmiştir.

İnen bayrağımız eşkıya sürüsü tarafından yerlerde sürünmüştür.

17-25 Erdoğan soruyorum sana, bu olanlardan dünkü sözlerinden başka, en ufak rahatsızlık duydun mu?

"Asker, komutan bedel ödeyecek" diyorsun da asıl bedel ödemesi gerekenin sen olduğunu niçin itiraf etmiyor, edemiyorsun?

Bugün grup kürsüsüne çıkıp; eften püften konuşmaktan, atıp tutmaktan başka ne yapmayı planlıyorsun?

Yoksa oturduğun yerden sinsi sinsi gülümseyerek, "Hadi çocuklar hadi evlatlarım, biraz daha gayret edin, nasıl olsa finale yaklaşıyoruz." diyerek bayraksızlara, vatansızlara, millet nedir bilmeyen alçaklara sevgi ve sempati mi gösteriyorsun?

Lütfen dikkat ediniz, indirilen, yerlerde tekmelenen, çiğnenen bayrağımız 2.Hava Kuvvet Komutanlığının bahçesinden, güpegündüz gasbedilen sancağımızdır.

Ve sancak düşerse vatan düşecektir.

Bu oluyorken, 2.Hava Kuvvet Komutanlığında hiç mi duyarlı hiç mi helal lokma yemiş hiç mi kalbi vatan ve bayrak sevgisiyle çarpan bir asker çıkıp da şerefsize gününü gösterememiştir?

Türk bayrağını dahi korumaktan âciz bu komutanlık personeli o esnada nerededir, hangi mahzendedir, nöbetçiler neyle uğraşmaktadır, pilotlar nereye uçmuştur?

Böyle bir acziyet, böyle bir yenilmişlik, böylesi bir sinmişlik nasıl izah ve tevil edilecektir?

Farz edelim ki düşman saldırmış, her tarafı çevrelemiştir; bu durum da silahlar tek kurşun atmadan teslim mi edilecektir?

Bayrağını muhafaza edemeyenler, bilen varsa söylesin, hava sahamızın güvenliğini nasıl teminat altına alacaktır?

Hadi müzakereci Başbakanı geçtik diyelim; Genelkurmay Başkanlığı karargâhında terör örgütü mensuplarının ölüm haberlerini yayımlamakla meşgul omzu yıldızdan görülmeyen zevat acaba bu gelişmelerden hiç mi vicdan azabı duymamaktadır?

Millî namusumuzu temsil eden bayrağımızı korumaktan bihaber komutanlar, yarın makamlarına kadar gelerek silah çeken teröristler olduğunda ne yapacaktır?

O zaman da çözüm ziyan olmasın, kimse darılmasın kimse kırılmasın kimseler yanlış anlamasın diyerek pısırıklığı, pasifliği devam mı ettireceklerdir?

Diyarbakır'da görev yapan 2.Hava Kuvvet Komutanıyla Genelkurmay Başkanı istifa edecek kadar erdemli ve onurlu olmayı deneyecekler midir?

Genelkurmay Başkanlığının konuyla ilgili dün yaptığı açıklama ise özrün kabahatten ne denli büyük olduğunu gözler önüne seren "Çevir kazı yanmasın." türünden bir beyanattır.

Neymiş efendim, çocuklar ve kadınlar kullanılarak provakatif eylem yapılmış.

Neymiş efendim, tahammül sınırlarını zorlayan bu tür eylemlere karşı serikanlı davranılmaya gayret edilmiş.

Genelkurmay Başkanlığı açıklamasının sonunda mizah gibi, şaka gibi, milletimizin zekâsını hafife alan ve komedi dizilerine malzeme olacak bir ifade vardır ve aynen şöyledir: "Hiçbir kişi veya grubun şanlı Türk bayrağını dalgalandığı gönderinden indiremeyeceğinin bilinmesi kamuoyuna saygıyla duyurulur."

Teröristler bayrağımızı indirdikten yaklaşık 24 saat sonra aklı-başına gelen Genelkurmay Başkanlığı hâlâ ve ısrarla; hiç kimsenin bayrağımızı dalgalandığı gönderinden indiremeyeceğini söylemektedir.

Sayın Genelkurmay Başkanı geçiniz bunları; vaziyeti kurtarmak namına paylaştığınız görüşleri yazılı şekilde milletimize değil, Diyarbakır'daki hain direkteyken söyleyecek ve gereğini anında yapacak mertliği gösterecektiniz.

Sayın Paşa; sizler Ankara'da saltanat sürüp Başbakan'ın peşinden sürüklenirken, bayrak düşüyor, vatan elden gidiyor, farkında mısınız?

Bayrak inerken serinkanlı olabiliyorsanız, namus ve şeref elden giderken de herhâlde soğukkanlılığı elden bırakmazsınız.

Şayet devlet yaşayacaksa, şayet millet var olacaksa, bayrak direğine tırmanacak kadar cüretkâr olan bir sefilin, tam alnı çatından devrilmesi de haktır, helaldir, hukuktur, mahşerî vicdanının şaşmaz adaletidir.

14 Ağustos 1996 tarihînde, Kıbrıs'ta bayrağımızı indirmeye kalkışan "Solomon" isimli bedbahtın, şerefli Türk bayrağına el sürerken hak ettiği şekilde cezalandırıldığı hatırımızdadır.

Şunu biliniz ki bayrak iniyorsa bayrak düşüyorsa bayrak soluyorsa işgal var demektir.

Bayrak indirilirken seyreden varsa, sessizliğe gömülenler görülüyorsa korkaklar, namertler işbaşında demektir.

Bayrak hakaret görüyorsa bayrak küçümseniyor, alaya alınıyor, kanlı ellere terk ediliyorsa vatan esaret altına girmiş demektir.

Ey 17-25 rumuzlu haram elebaşısı, ey PKK şubesi, ey Oslo hayranı, ey Kandil âşığı, ey İmralı sevdalısı; senin çözümün, barışın, açılımın bu mudur?

Bayrak inerse çözüm olacak, vatan parçalanırsa çözüm gelecek, millet bölünürse çözüm gerçekleşecek, öyle mi?

Doğu ve Güneydoğu'da etnik temizlik olursa barış gülleri açacak, PKK affedilirse barış hâkim olacak, Kürdistan kurulursa barış amacına ulaşacak, öyle mi?

İmralı canisi serbest kalırsa demokrasi güçlenecek, teröristler siyasete taşınırsa özgürlük yaygınlaşacak, silahlar değil fikirler konuşursa Türkiye'yi kimse tutamayacak; öyle mi?

Batsın senin çözümün, batsın senin barışın, yerin dibine geçsin senin özgürlük ve barış anlayışın, kahrolsun sizin süreç fitneniz.

Muhterem Arkadaşlarım,

Bağımsız, millî ve üniter bir devlet olan Türkiye Cumhuriyeti'nin, bayrağının indirilmesi çok ama çok önemli bir tramva ve hazin bir durum olup lanetlenmesi gerekmektedir.

Acaba AKP'li malum danışman, ısmarlama mülakatlarına yenisini ekleyerek; bunu da lüzumsuz bir gerginlik, sıradan asayiş vakası olarak yorumlayacak, şafak sökerken vakitsiz vuku bulan sıradan bir sorun olarak değerlendirecek midir?

Başbakan 12 yılda devletin çivisini çıkarmış, her tarafını her kuralını her ilkesini her taahhüdünü her gayesini hurdaya çevirmiş ve çürütmüştür.

2.Hava Kuvvet Komutanlığının bahçesine kadar giren alçaklar bayrak indirmekle kalmamış, Diyarbakır'daki Şehit Jandarma Astsubay Üstçavuş Fatih Bülbül Kışlası'na taş ve molotof kokteylilerle saldırmışlar, kışlanın isminin yazılı olduğu tabelayı yakmışlardır.

Ne kadar elem ne kadar hüsran vericidir ki Mehmetçik kışlasına hapsedilmiş, koğuşlarına kapatılmıştır.

Yalnızca hikâyeden, iş olsun kabilinden havaya birkaç el uyarı ateşi açılmıştır.

Geçmişte Ermeni çeteleri ne yapmışsa, sömürgeci güçler hangi mütecaviz hareketlerin içinde olmuşsa aynısı bugün aralıklarla yaşanmaktadır.

Aman çözüme bir şey olmasın aman süreç bozulmasın aman PKK'lılar incinmesin, aman pazarlıklar zedelenmesin diye diye Türkiye'nin kalbine nişan alınmış, milletin bekasına namlu çevrilmiştir.

Aziz şehitlerimizin emaneti bu kutsal vatan soysuzların ittifakına sahne olmaktadır.

AKP hükûmeti devletin elini tutmuş, askerin ve polisin başına bizzat, kasten ve bile bile müzakere çuvalı geçirmiştir.

Görünen köyün kılavuz istemediği açıktır; vatanın bir bölümü fiilen terör örgütünün hâkimiyetine teslim edilmiştir.

Büyük milletimize ve AKP'ye oy vermiş muhterem vatandaşlarıma sesleniyorum; artık tehlikeyi görün, artık vahametin farkına varın.

Başbakan Erdoğan ve hükûmetinin Türkiye'yi uçuruma sürüklediğini görün ve tavır alın.

Ve bayrak düşmanlarıyla haşır neşir olan Recep Tayyip Erdoğan'dan Cumhurbaşkanı olmayacağını Allah için gösterin, haykırın.

Malazgirt Ovası'nda imha ettiklerimizin torunları bugün belini doğrultmaktadır.

Çanakkale'de denizin dibine gömdüklerimiz bugün mevki ve koltuk sahibidir.

Sakarya'da mağlup ettiklerimiz, Dumlupınar'da diz çöktürdüklerimiz ta İzmir'e kadar kovaladıklarımız bugün tekrar AKP'nin yanında hizalanmış, saldırı pozisyonuna geçmişlerdir.

Mondrosçular hortlamış, Sevrciler hırlamaya başlamıştır.

Türk ve Türkiye hasımları doğrulmuşlar, siperlerini yurdumuzun her köşesine taşımışlardır.

Yaşananlar, şahit olduklarımız bunu göstermektedir.

Lice'deki isyan ve müptezellikler aynısıyla, Hakkâri'de, Van'da, Mardin'de, Bingöl'de, Şırnak'ta, İstanbul'da, İzmir'de ve hatta Tokat'ta tekrarlanmıştır.

Terör Türkiye'nin her tarafına yuvalanmıştır.

Bölücülük Türkiye'nin üzerine kapaklanmıştır.

Süreç ihaneti Türkiye'nin kâbusu, ayak bağı, kelepçesi olmuştur.

Bugünkü şartlarda diyebiliriz ki PKK iktidardadır, PKK Bakanlar Kurulu sıralarındadır, PKK Başbakan'ın ruhunu, iradesini ve karar organlarını ele geçirmiştir.

Durum kritiktir.

Büyük Türk milleti çok ciddi bir musibet tufanıyla yüz yüzedir.

Etnik temelli bölücülüğün borusu ötmekte, PKK'nın sözü geçmekte, İmralı canisinin lafı dinlenmektedir.

Ülkemiz terörün kuşatması altındayken, hâlâ İmralı'da bakanlar düzeyinde pazarlıklar yapılması, hâlâ sözde çözüm süreciyle ilgili çalıştaylar düzenlenmesi milletimize küfürdür, en adi suçtur.

Şu isimlendirmeye bakınız; 7-8 Haziran 2014 tarihînde Diyarbakır'da; "Yeni Türkiye'nin Açılan Kilidi: Çözüm Süreci" isimli bir çalıştay gerçekleştirilmiştir.

Başbakan, sözüm ona yeni Türkiye'nin kilidini PKK çilingiriyle açmaya bir kez daha yeltenmiştir.

Türkiye'yi anahtar teslim PKK'nın ve bölücü mihrakların üzerine geçirmeye istekli ve iştahlı olan Başbakan, Diyarbakır'da yeni bir zillete imza atmış yeni bir zulmete çanak tutmuştur.

PKK ve müzahir odakları Diyarbakır'ı savaş alanına çevirirken, Başbakan kilit açmakla meşguldür.

Ancak; açmaya çalıştığı yeni Türkiye'nin kilidi değil, kardeşliğimizin kilididir.

Açmaya çalıştığı dirliğimizin, birliğimizin, esenliğimizin bin yıllık kilididir.

Açmaya çalıştığı, bölünmeye uzak ve kapalı Kürt kökenli kardeşlerimizin tertemiz duygularıyla yoğrulan millet kilididir.

Kör anahtarlarla yalamaya döndürülmek istenen Türk milletinin kimliği, Türklüğün yüzyılların imbiğinden damıttığı millî ve manevi değerleridir.

Diyarbakır'daki PKK çalıştayı bölünmenin, ayrışmanın ve etnik düşmanlık tohumlarının kirli ellerce, zalim ve zorba emellerce saçılmasına hizmet etmiştir.

PKK çalıştayına katılan ve konuşma yapan üç bakandan birisi olan yıkımdan sorumlu Başbakan Yardımcısı; tarihli, takvimli, somut ve sonuca götürücü yeni bir yol haritası üzerinde çalıştıklarını açıklamıştır.

Ayrıca; "Çözüme mecburuz. Hayata, eve, siyasete dönüşler, bütün hepsi değerlendiriliyor." diyerek PKK'ya tekrar umut aşılamış, teröristleri daha da şevklendirmiştir.

Bu yıkım müellifi, bu yıkım müteahhidi; İmralı canisini överek; "Mesajları bizim düşüncemizdir." diyecek kadar idrak, izan ve insaf parçalanmasının faili olmuştur.

Hükûmetteki PKK'lılardan birisi olan bu şahıs; madem İmralı canisinin düşüncelerini sahiplenmekte ve önemsemektedir, o hâlde kendisinin ahlakı ve tutarlılığı kalmışsa ya canibaşının hücre arkadaşlığına gönüllüce talip olmalı ya da mekap giyerek terörist kıyafeti kuşanarak doğruca Kandil'e sığınmalı, kaybettiği gerçek hüviyetini orada bulmalıdır.

On binlerce vatan evladının kanından ve canından mesul olan ve bu nedenle müebbet hapis cezasına mahkûm edilen bir teröristin düşünceleri hükûmetin düşünceleriyle aynıysa artık söz bitmiştir.

AKP'ye gönül veren kardeşlerim, bu sözleri işitmelidir, desteklerini Öcalan canisinin emrine sokan nankörleri iyi bilmelidir.

PKK çalıştayı AKP ile İmralı canisinin bir yanağın iki yüzü olduğunu ispatlamıştır.

Yıkımdan sorumlu Başbakan Yardımcısı içindeki kini çalıştay vesilesiyle iyice dökmüş, görevli ve sorumlu bir PKK havarisi olduğunu hiçbir tereddüde mahal bırakmadan açığa vurmuştur.

Bu terör piyonu diyor ki "Biz aslında devleti, kurumları kendisiyle hesaplaştırdık. Geçmişiyle, geçmişte yaptıklarıyla yüzleştirdik."

Ben de diyorum ki sen önce kendinle hesaplaş, sen önce karanlık geçmişine kafa yor, sen onu bunu bırak da PKK'ya tutsak düşmüş vicdanınla yüzleş.

Değerli Arkadaşlarım,

Vicdan kişinin kendi kendini gözden geçirmesi sonucu, niyet ve eylemlerinin ahlaki değerinin bilincine varmasını sağlar.

Niyet ise kişinin toplumsal ilişkiler ya da olaylar karşısında, ahlaki açıdan eylemlerine yön vermek üzere takındığı ve benimsediği düşünce mahsulüdür.

Gerçek niyetini gizleyen, saklayan ve bastıran kim olursa olsun sahteliğe, yüzeyselliğe ve takiyyeye açık kapı bırakmıştır.

Başbakan ve hükûmetinin en bariz özelliği en ayırt edici vasfı takiyyede sınır ve sinirleri zorlamasıdır.

Buna rağmen, Türk milletine psikolojik harekât yapan, algı operasyonlarıyla yalanın, yolsuzluğun ve ihanetin açığa çıkmasını önlemeye çalışan iktidarın bütün şifreleri çözülmüş, gerçek niyeti deşifre olmuştur.

Başbakan artık doğruları çarpıtamayacaktır.

Tezgâh altında sürdürdüğü karanlık iş ve ilişkileri öteleyemeyecek, örtemeyecektir.

Çünkü cambaz ipten düşmüş, takke uçmuş, maske inmiş, boya dökülmüştür.

Bugünkü şartlarda Başbakan, İmralı canisiyle doğrudan doğruya pazarlık yapmaktadır.

Geçmişte defalarca söylediğimiz gibi, bu ihanet görüşmeleri "Al-Ver" sürecidir.

Başbakan Erdoğan Cumhurbaşkanı olabilmek için İmralı canisine yanaşmış, başkanlık hayallerine ulaşabilmek için PKK'nın yaması, yancısı ve yandaşı olmaya karar vermiştir.

Başbakan İmralı canisi ve çetesine ilk etapta özerkliği vaadetmiş, affı müjdelemiş, vatan topraklarını parselleme sözü vermiştir.

Bunun karşılığında ise iktidarda kalmayı, Cumhurbaşkanı koltuğuna oturmayı istemiştir.

Yani kısaca AKP-PKK arasındaki ilişki şudur:

"Al Güneydoğuyu, ver Çankaya'yı." "Al Özerkliği, ver başkanlığı." "Al şerefi, ver şerefsizliği"

Şeref; üstün değerlere bağlı olarak sürdürülen ilkeli bir yaşamı ifade etmektedir.

Şeref; haysiyet, fazilet gibi kavramları da içerdiği gibi, gösterilen yararlılıklar sonucu kazanılan saygı ve kişisel değere verilen addır.

Şerefli bir kişi milletinin kimliğini, kültürünü, bayrağını ve millî çıkarlarını koruma, yüceltme ve zarar verilmesini önleme hususunda yüksek bir duyarlılık ve hassasiyete sahip olandır.

Başbakan Erdoğan, yakın geçmişte PKK'yla görüşmeleri defalarca yalanlamış ve inkâr etmiştir.

Bununla da kalmamış "Görüşen ve görüştü diyen şerefsizdir." diyerek üste çıkmaya çalışmıştır.

Daha sonra biz değil devlet görüşüyor sözleriyle farklı bir noktaya gelmiştir.

En sonunda gerek kendisi gerekse de AKP'li bazı şöhretli bölücüler pazarlıkları kabullenmek zorunda kalmıştır.

Başbakan sanıyorum, bundan sonra şereften bahsederken iki düşünüp bir söyleyecek, sırtındaki şeref yoksunluğu kamburuyla kalan ömrünü düşe kalka geçirecektir.

AKP, 2006 yılından beri PKK'yla harıl harıl görüşmektedir.

2008 yılının Eylül ayından itibaren pazarlıklar düzenli ve yoğun hâl almıştır.

Aziz milletimiz duysun, AKP'ye oy veren kardeşlerim bilsin ki; bu tarihte Başbakan ve hükûmeti, Erbil'den PKK'ya özel uçak tahsis etmiş, buradan yüklediği militanları Oslo'ya götürmüştür.

PKK terör örgütü, geçmişte oluk oluk şehit kanı dökerken Başbakan ve hükûmeti başta Oslo olmak üzere, bazı Avrupa ülkelerinde örgütle görüşmeleri sürdürmüştür.

Kısaca Mehmetçik vurulurken, AKP-PKK pazarlık yapmış, yanak yanağa, diz dize ihanet belgelerinin satırlarını doldurmuşlardır.

Evlatlar yetim, gelinler dul kalırken Başbakan peşmergeyle sıra geceleri düzenlemiş, aksırıncaya, tıksırıncaya kadar yemiş içmişlerdir.

Bayrağa sarılı tabutlar Anadolu'nun bağrına ateş topu gibi düşerken, Başbakan PKK'ya mühimmat vermiş, sırtını sıvazlamış, karamsarlığını dağıtmıştır.

Geldiğimiz bugünkü süreçte, BDP-HDP heyetleri 19 kez İmralı yollarını arşınlamış, 19 kez caninin buyruklarını doğrudan doğruya almışlardır.

PKK öyle bir noktaya gelmiştir ki İmralı'daki ihanet buluşmalarını bile yeterli görmemektedir.

Şimdi İmralı canisiyle AKP'li bakanlar doğrudan temas hâlîndedir.

Anlaşıldığı kadarıyla üç bakandan oluştuğu medyaya yansıyan pazarlık heyeti bazen HDP bazen de İmralı canisiyle masaya oturmaktadır.

Bize göre Sevr ihanetine imza atan ve beddualarla anılan 'Rıza Tevfik, Damat Ferit ve Hadi Paşa' üçlüsü neyse, PKK'yla görüşen üç bakan da tıpkısının aynısıyla odur.

Buradan herkese çok açık söylüyorum:

Türkiye Cumhuriyeti, Türk milletinin has bahçesidir; burada hiçbir ayrılıkçı, bölücü, yıkıcı emel barınamayacak, tutunamayacaktır.

Türk milliyetçiliği Türk milletinin yegâne gücü yegâne kurtuluş ümididir.

Türk milleti etnik ve mezhep farklılıklarını aşan, bunun üstünde ve üzerinde bin yıllık acı ve sevinç müktesebatıyla olan, oluşan ve olgunlaşan, dev bir kültür çınarıdır.

Anasının dili, yöresi, doğduğu ve doyduğu yer neresi olursa olsun tüm Türk vatandaşları ahlaken, hukuken, vicdanen, manen birdir, eşittir ve birbirinden farksızdır.

Bizim millet telakkimizde coğrafyaya göre, bölgelere göre, dile ve etnik kimliğe göre tasnif, sınıflandırma ve derecelendirme yoktur.

"Ne mutlu Türk'üm diyene!" sözüne bağlı olan ve ortak geçmişten gelip ortak gelecek idealine inanan herkes kardeşlikle

perçinlenmiş, vatandaşlık bilinciyle harmanlanmış büyük Türk milletinin özü, ta kendisidir.

Bu öz asla bölünme kabul etmeyecektir.

PKK ise çocuk kaçıran, bebek öldüren, cana ve insanlığa kasteden kanlı ve kiralık bir terör örgütüdür.

Ne İmralı'da yatan katil ne Kandil'deki kan tüccarları ne de Türk bayrağına el uzatan şerefsizler Kürt kökenli kardeşlerimizin temsilcisi değildir, olamayacaktır.

Kürt kökenli kardeşlerim AKP-PKK-HDP kıskacından kurtulmalı, özgür iradeleriyle teröre mesafe koymalıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi herkesi kucaklamaya, herkesle kaynaşmaya vardır, hazırdır ve buradadır.

Başbakan'a, PKK'ya, küresel merkezlere, Barzani'ye düşmemizi, tükenmemizi bekleyen kim varsa alayına sesleniyorum:

Bizim verecek insanımız, çizecek sınırımız, geri çekilecek toprağımız, kaybedecek vatanımız, yıkılacak devletimiz, sararıp solacak bayrağımız yoktur.

Bedeli kanla ödenen, her karışında şehitlerimizin izi, anısı ve kanı bulunan son vatanımızı can pahasına koruyacak Türk milleti hamdolsun diri ve ayaktadır.

Bu duygu ve düşüncelerle konuşmama son verirken, hafta sonunda LYS imtihanına girecek evlatlarımıza şimdiden üstün başarılar diliyor; hepinizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

17 Haziran 2014

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Saygıdeğer Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Haftalık olağan Meclis grup toplantımıza başlarken hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Sözlerimin başında açık yüreklilikle söylemek istiyorum ki sizlerle iyi şeyler paylaşmayı, güzel gelişmelerin müjdesini vermeyi çok isterdim.

Huzur ve istikrarımızın güvende olduğundan bahsetmeyi çok ama çok arzulardım.

Fakat ülkemizin gerçek ve yakıcı fotoğrafının hiç de böyle olmadığını en iyi bilen en iyi gören bizatihi Türk milletidir.

Türkiye su alan bir gemi gibi dibe gitmektedir.

Türkiye yokuş aşağı inerken freni patlayan bir kamyon gibi kontrolsüzdür.

Başbakan ve hükûmeti ehil, emin, liyakat, samimiyet, adalet ve cesaret sahibi olmadığı için ülkemizi iç ve dış kaynaklı tuzakların içine itmiştir.

Türkiye'miz kaldırılması çok zahmetli çok çaba isteyecek, yan tesir ve sonuçları çok külfetli olacak alacakaranlık sorun kuşağına sokulmuştur.

İç bünyemiz yanmakta, dış duvarlarımız yarılmakta, koruyucu değerlerimiz yozlaşmaktadır.

Maalesef ki kimliksizler, köksüzler, kindarlar, kemiksizler, kanında haram lokma gezenler mahvımıza hizmet etmektedir.

Kabul etmek lazım ki; Türkiye'nin hayati çıkarlarının, tarihî ve kültürel haklarının hiçbir dönemde olmadığı kadar tartışılıp tehdit altında bulunduğu bir süreçten geçiyoruz.

Jeopolitik riskler, bölgesel ve küresel dengelerdeki kayma ve oynamalar varlığımızı ve birliğimizi birinci dereceden tehlikeye atmaktadır.

Başbakan Erdoğan'ın gaflet, dalalet ve zilleti, acınası düzeyde millî his ve şuura yabancılaşması karşımıza felaket tablosunu çıkarmıştır.

Başbakan hangi ülkenin siyasi sorumluluğunu taşıdığını unutmuştur.

Başbakan kim olduğunu, yetki ve iradeyi kimden aldığını yabana atmıştır.

Peşinen ifade edeyim ki Türkiye'nin en ciddi sorun ve açmazı 17-25 Recep Tayyip Erdoğan'dır.

Türk milletinin en büyük talihsizliği, Türk tarihînin en tahammül edilemez kör noktası küresel cinayet ve ölüm projesine tıpış tıpış Eş başkanlık yapan bu şahıstır.

Artık hiç kuşkumuz kalmamıştır:

AKP hükûmeti; yıkıma, bölünmeye ve düşmanlığa memur edilmiş şer yuvasıdır.

AKP hükûmeti; millî tezleri havaya uçurmaya, millî hasletleri yok etmeye, Türkiye'nin kapısına kilit vurmaya görevlendirilmiş batıl hayranı, bölücülük meraklısı, fitne mihveri bir menfaat oluşumudur.

Yaşadıklarımız bu sözlerimizde ne kadar haklı olduğumuzu teyit etmektedir.

Muhatap kaldığımız tramvalar Başbakan ve hükûmetiyle ilgili tespitlerimizin, öngörülerimizin ne denli isabetli olduğuna ispattır.

Değerli Arkadaşlarım,

Günlerdir Irak'ta patlayan etnik ve mezhep volkanını konuşuyor, Irak Şam İslam Devleti isimli örgütün istilasını izliyoruz.

Bu komşu ülkenin 20 Mart 2003 tarihînde ABD'nin önderliğindeki koalisyon güçleri tarafından işgaliyle başlayan süreç Büyük Orta Doğu Projesi'nin ve ABD çıkarlarının öngördüğü sonuca doğru hızla ilerlemektedir.

Irak sancılı ve kanlı bir parçalanmayla karşı karşıyadır.

Irak barış ve istikrarını tümüyle kaybetmenin sınır hattındadır.

Ve Irak kardeşin kardeşe ölüm yağdırdığı, kardeşin kardeşe silah çektiği cehennem vadisine hapsolmuştur.

IŞİD örgütü; milattan sonra 4. yüzyıldan itibaren Avrupa'yı akın akın istila eden barbar kavimlerden öz itibarıyla farksızdır.

Bu defa da komşu coğrafyalar selefi ve Vehhabi gelenekten gelen, El-Kaide'nin kuluçkasından çıkan radikal ve acımasız bir terör örgütünün saldırılarına sahne olmaktadır.

5 ila 10 bin arası militanı bulunan IŞİD, Irak'ı yakıp yıkmakta, ezip geçmektedir.

Musul, Tikrit, Anbar, Telafer ve Felluce IŞİD kontrolüne geçmiştir.

Musul'dan başlayarak Bağdat'a uzanan 150 km'lik bölgeyi bu terör örgütü ele geçirmiştir.

IŞİD'in Suriye'nin doğusunda, Irak sınırına mücavir bölgelerden sonra, Musul ve güney kısmını ele geçirmesiyle, işgali altında bulunan Suriye ve Irak toprakları birbirine eklemlenmiştir.

Buna karşılık Irak ordusu çil yavrusu gibi dağılmaktadır.

Irak askerleri âdeta tek kurşun atmadan üniformayı çıkararak IŞİD'in önü sıra kaçmaktadır.

Musul'un düşmesi de böyle olmuştur.

IŞİD teröristleri, Suriye'nin Rakka vilayetinden Bağdat'a uzanan ve içine Sünni coğrafyayı alan bir hat üzerinde devletleşmenin, devlet kurmanın niyetindedir.

Bu durum şüphesiz uluslararası hukuka ağır bir darbe, bölgesel dinamiklere, Irak'ın egemenlik haklarına kesif bir saldırıdır.

Eli silahlı IŞİD örgütünün mezhepçi bir motivasyonla hareket ederek Irak topraklarına ve insan unsuruna ilişmesi en hafif deyimle canilik ve eşkıyalığın mevzi kazanmasıdır.

Sınırlarımızın hemen dibinde konuşlanan, Suriye'deki boşluktan ve otorite eksikliğinden azami ölçüde yararlanan, emperyal güçlerin gölge ve himayesinde varlığını tahkim eden IŞİD, şimdi Orta Doğu'nun yeni bir baş belasıdır.

Bir ara Esad muhalifliğine soyunan IŞİD'e yardım ve yataklık yapanlar, imkân ve kolaylık sunanlar bugünlerde dökülen kanlardan, alınan canlardan doğal olarak bir numaralı sorumludur.

IŞİD'i besleyip palazlandıran, yedip içiren, giydirip silahlandıran yerel ve küresel odaklar Orta Doğu'nun ölüm coğrafyası halîne dönüşmesini projelendiren zalimlerden başkası değildir.

Maalesef ki AKP de bu işin içindedir ve IŞİD canavarını azdıran, kışkırtan karanlık elin, kapkara emelin küflü bir halkasıdır.

2011 yılında Suriye'yi saran iç savaş, IŞİD ve benzeri terör örgütlerinin yeşerip zemin bulduğu uygun bir iklim yaratmıştır.

AKP'nin sırf Esad düşmanlığına bağlanan Suriye politikası sınırlarımızın radikal ve vahşi unsurlarla dolup taşmasına neden olmuştur.

Halihazırda, Türkiye ile Suriye sınırındaki iki geçiş kapısı IŞİD'in kontrolündedir.

Değişik ülkelerden kopup Suriye'de çatışmaya sürüklenen, işsiz, yarınsız ve vicdansız yığınlar en başta El-Kaide, El-Nusra ve IŞİD gibi terör çetelerini diri ve zinde tutmuştur.

AKP'nin zamanla ve Batı'nın bastırmasıyla bu terör gruplarıyla arasına belli belirsiz mesafe koyması bir türlü somut ve kalıcı sonuçlar doğurmamıştır.

Fikren, ruhen ve siyaseten iflas eden ve stratejik sığlığın mimarı olan Dışişleri Bakanı'nın bu yılın Şubat ayında, katıldığı bir televizyon programında Suriye'yi kastederek; "IŞİD denilen suç yapılanması doğrudan rejimle birlikte çalışan yapılanma" sözleri ise gecikmiş bir pişmanlık itirafının eseri olarak yorumlanmalıdır.

IŞİD militanlarının Suriye'deki hangi hapishaneden ve ne zaman bırakıldığına kadar bilgi sahibi olmakla övünen bu hükûmet üyesinin, muhtemel riskleri öngörememesi, tehlikeleri fark edememesi içine düştüğü stratejik çaresizliğin hazin bir neticesidir.

AKP'nin düne kadar biberonla beslediği IŞİD, ayakları üstünde durduktan sonra sahibine dirsek vurmuş, kendi ikbal ve geleceği açısından yeni efendilerinin eteğinden tutmuştur.

Ve pek tabiidir ki IŞİD, BOP'un kanlı bir tetikçisi, ölüm ve ceset üzerine plan yapan vicdansız ve kiralık bir örgütüdür.

Dışişleri Bakanı, her ne kadar IŞİD'i Esad hesabına çalışan suç oluşumu olarak tanımlasa da, bazı emareler, bazı bağlantılar, bazı deliller AKP'nin hâlâ vahşi örgütlerle aynı potada olduğunu işaret etmektedir.

Şöyle ki;

11 Haziran 2014 günü sabah saatlerinde, Türkiye'nin Musul Başkonsolosluğu IŞİD militanları tarafından kuşatılmış, aralarında bebek ve kadınların da bulunduğu 49 kişi rehin alınmıştır.

Bu esnada hiçbir çatışma yaşanmamıştır. Bu durum bizce manidardır.

Konsolosluğun emniyetini sağlayan özel hareket unsurları tek kurşun dahi atmamıştır.

Anlaşıldığı kadarıyla, AKP'den Musul'a giden emir de bu yöndedir.

Burada üzerinde durmamız gereken önemli bir konu vardır.

Türkiye'nin Musul Başkonsolosluğu, yurt dışındaki diplomatik misyonlarımızdan birisidir.

'18 Nisan 1961 tarihli Diplomatik İlişkiler Hakkındaki Viyana Sözleşmesi'ne göre, Konsolosluğumuzun dokunulmazlığı vardır ve bu kesindir.

Kaldı ki uluslararası hukuka göre, Konsolosluğumuzun bulunduğu alan Türkiye topraklarıdır.

Yani IŞİD, aynı zamanda Türkiye'ye saldırmıştır.

Yani IŞİD, vatan topraklarına kast etmiştir.

Bunun yanında Türk bayrağını alçakça indirmiştir.

Sayın Başbakan, soruyorum sana, bunlar senin için bir anlam ifade ediyor mu?

Bayrak inmiş, vatan işgal edilmiş, insanımız rehin düşmüş; bunlar sana bir şeyi çağrıştırıyor mu?

Sayın Erdoğan sana diyorum sana sesleniyorum; iradeni kime ipotek ettirdin, vicdanını kime devrettin, siyasetini kimlere peşkeş çektin?

Musul düşerken, Türkmenlerin kanı sel gibi akarken sen para mı sayıyordun, para mı sıfırlıyordun, evladının bir türlü anlamadığı lisanla rüşveti mi gizliyordun?

Hayret ediyoruz ki dünyayı kurtarma tantanası altında villayı parayla, cebini haramla dolduran aslan parçası Recep Tayyip Erdoğan'dan IŞİD'e en ufak bir tepki gelmemiş, haysiyetli bir itiraz yükselmemiştir.

Başbakan, Obama'dan medet beklemiş, fakat yüz bulamayınca Irak dosyası koltuğunda dolaşan Başkan Yardımcısı'ndan telefon trafiğiyle icazet ummuştur.

Türkiye'nin toprakları işgal edilmiş, bayrağı tıpkı Diyarbakır'daki gibi indirilmiş, insanları rehin alınmıştır; ne var ki Başbakan muhalefete nasıl kara çalarım nasıl yüklenirim nasıl iftira atarım derdindedir.

Bu ne utanmazlık, bu ne kendini bilmezliktir?

Başbakan Erdoğan Irak'taki güvenlik sorunları bahanesiyle IŞİD'in Musul Başkonsolosluğumuzu işgal ettiğini söylemiştir.

Rehin alınan vatandaşlarımızın, sağ salim, emniyet içinde evlerine ulaştırmak için çalışmaların devam ettiğini ifade etmiştir.

Ne bitmez, ne sonlanmaz çalışmadır ki bir haftadır Konsolosluğumuzdan silah zoruyla çıkarılan 49 vatandaşımız hâlâ kurtarılamamıştır.

Bunun yanında Musul'un Geyara ilçesindeki elektrik santralinde aynı grup tarafından rehin alınan 31 vatandaşımızın akıbeti ise meçhuldür.

Tereyağından kıl çekmekle uğraşan Başbakan, göle yoğurt çaldığının, pişmiş aşa su kattığının, çamurda patinaj yaptığının farkında ve şuurunda bile değildir.

Başbakan Erdoğan IŞİD'e terörist diyememiş, dememiştir.

Çünkü Başbakan'ın IŞİD'e karşı geçmişten gelen gönül borcu, hoşgörülü ve sıcak bir ilgisi vardır ve her şey ortadadır.

Başbakan'ın işitme zorlukları varsa, kendisine yardımcı olayım; IŞİD, BOP'un kundağında gözlerini açan bir terör örgütüdür ve Irak'ın yanında Türkiye'ye de saldırmıştır.

Yıllardır kurusıkı atan, yalan üstüne siyaset kuran Sayın Erdoğan neredesin?

2003 yılı Temmuz ayında, Süleymaniye'de askerimizin başına çuval geçirilmesi karşısında; ABD'ye nota ver dediğimizde, "Ne notası, müzik notası mı?" diyen korkak Başbakan yine nereye sıvıştın, nereye kaçtın?

Şu hazin ve hüsran verici duruma bakınız ki IŞİD Türkiye'ye kafa tutmaktadır.

IŞİD, Türkiye'yle aracılar vasıtasıyla pazarlık yapmanın peşindedir.

Başbakan bunlara kafa yormak yerine, bizim IŞİD'i tahrik ettiğimizi yüzsüzce iddia etmektedir.

Başlı başına tahrik ve provokasyon olan bu terör örgütünün bizim tarafımızdan kışkırtıldığını söyleyebilmek için bir insanının gizli IŞİD militanı, gizli IŞİD sempatizanı olması yeterlidir.

Başbakan'ın bu akılsız ve ahlaksız sözlerinin bizim nezdimizde hiçbir karşılığı yoktur.

Sayın Başbakan, namertliğin yakana yapışmasını istemiyorsan, neme lazımcılığın alnına kazınmasını dilemiyorsan; sindiğin delikten çık, masaya yumruğunu vur, dosdoğru bir şekilde IŞİD'e terörist diyecek sağlam duruşu göster.

İşte fırsat sana, hodri meydan.

Türk devleti ona buna pabuç bırakmaz, bırakamaz.

Şu an IŞİD'in elindeki Türk vatandaşlarımızı kurtarmak AKP'nin siyasi şeref ve namus borcudur.

Başbakan ilk olarak sayıları 80'e varan Türk vatandaşını sağ olarak ya kurtaracak ya da kurtaracaktır; bunun başka bir yolu yoktur.

İkinci olarak Türkiye'ye meydan okumanın bedelini IŞİD'e ödetecek, bölgesel sahadaki oldubittilere, meşru sınırlar dâhilinde izin ve fırsat vermeyecektir.

Üçüncü olarak Türkiye'nin millî varlık ve güvenliğinin komşu coğrafyaların toprak ve insan bütünlüğünden geçtiğini hesaba katarak Irak ve Suriye'nin bölünmesine hiçbir şart altında rıza göstermeyecektir.

Dördüncü olarak da Türkmenlerin ve Türkmeneli'nin feryadına tarihî ve kültürel bağlar kapsamında kulak tıkamayacak, üç maymunu oynamayacaktır.

Biz Başbakan'a bir haftadır korkma, tehditlere aldırma dedik.

Biz Başbakan'a bir haftadır, dirayetli ve cesur olursan, millî bekamızı savunursan Türk milletinin hükûmetini yalnız bırakmayacağını, desteğini esirgemeyeceğini söyledik.

Ve askeri müdahale öncelikli olmak üzere, tüm seçeneklerin planlanıp etap etap icrasını tavsiye ettik.

Muhterem Arkadaşlarım,

Peki, Başbakan bize ne dedi?

"Bunların dünyadan haberi yok." dedi.

Rehin alınan vatandaşlarımızın başına bir şey geldiği zaman bunu neyle izah edeceğimizi neyle izah edeceklerini sordu, bu suallerle kendisini avuttu.

Başbakan ya anlama özürlüdür ya da kasten sözlerimizi çarpıtmaktadır.

Başbakan ya IŞİD taraftarıdır ya IŞİD sevdalısıdır ya da âcizdir terör karşısında diz çökmüş müflis bir siyasetçidir.

Biz "Teröristler vatandaşlarımızı rehin almıştır ve derhâl kurtarılmalıdır." diyoruz, Başbakan "Musul'daki gelişmeleri anbean ve dikkatle takip ediyoruz." diyerek laf ebeliği yapmıştır.

Biz, "Türk devletinin gücünü göster, boyun eğme, ürkme, çekinme' diyoruz; Başbakan "Onların sırtında yumurta küfesi yok, onlar rahatlar." diyerek bize laf yetiştirmiştir.

IŞİD kapımıza dayanmış, bayrağımızı indirmiş, topraklarımızı kirletmiştir; Başbakan hâlâ sünepe bir siyasetçi gibi, "Soğukkanlı şekilde gereken adımları atacağız." sözleriyle zaman kazanmakla meşguldür.

"Türkiye'nin itibarı kayboluyor, sözü yere düşüyor, ciddiye alınmıyor, Orta Doğu'da şamar oğlanına dönüyor." diye uyarıyoruz; Başbakan ısrarla "Sağduyulu olacağız, ama vakur olacağız, büyük bir devlet, millete yakışan neyse onu yapacağız." ezberleriyle âdeta saklambaç oynamıştır.

İşte bu gerçekler gayrimillî bir siyasetçi portresinin hüsran verici yansımalarıdır.

İşte bunlar millî menfaatleri umursamayan bir Başbakan'ın hezeyanlarıdır.

Güçlü bir devlet, kudretli bir ülke, kararlı ve millî bir hükûmet eli silahlı teröristlerden insaf beklemez, keyfine göre hareket etmez.

Gerekirse Musul'u ve mücavir alanları havadan ve karadan ablukaya alır, oradaki iki tugayımızı harekete geçirir; hem vatandaşlarımızı hem de Türkmenleri ölüm kapanından çekip çıkarır.

Sayın Erdoğan, çok iyi öğren ki tereyağından kıl çekmek işte budur.

Seni ve zihniyetini bilmeyiz ama, bizim devlet anlayışımız, sahip olduğumuz devlet geleneği de böylesi bir asalet ve yürekliliği şart koşmaktadır.

Orta Doğu'da ricayla, minnetle, yalvar yakarla, aman dilenmekle hiçbir yere varılamaz, hiçbir kötü ve hain niyetin üstesinden gelinemez.

Başbakan madem diplomasiye inanıyordu madem uluslararası camiadan himmet bekliyordu; o hâlde yıllardır Suriye'de sürdürülen asimetrik mücadeleye ne hakla taraf olmuştur?

Katillerin elinden neden tutmuş, onlarla niçin iş birliği yapmıştır?

Elbette AKP'nin bugüne kadar, terör örgütleriyle ne fırıldaklar çevirdiğini, hangi mide bulandırıcı ilişki ve irtibatlar kurduğunu cümle âlem duymuş ve öğrenmiştir.

Başbakan'ın sicili bu konuda katrana dönmüş, kimyası bozulmuştur.

Bu yüzden IŞİD karşısında AKP'nin atıllığı ve durgunluğu fıtratı gereğidir.

Çünkü Başbakan terörist görür görmez, hemen pazarlık masası aramakta, yoksa anında kurmakta ve şakır şakır tavizler vermek için iradesinin kapaklarını ardına kadar açmaktadır.

Şu garip ve tuhaf duruma bakınız ki; Recep Tayyip Erdoğan radar gibi teröristi her yerde bulmakta, bağrına basmakta ve dişine kıstırmaktadır.

Başbakan'ın tebessüm etmesi ve geceleri huzurla başını yastığa koyması için, eminim ki kendi kendisine, bugün Allah için ne yaptın sorusu yerine; bugün PKK için veya bugün IŞİD için ne yaptın sorusunu sormaktadır.

Başbakan ve bazı hükûmet üyeleri, rehin alınan vatandaşlarımızın güvende olduklarını haber vermektedir.

Emeklilik günleri yaklaştıkça kıvranan her an ağlama modundaki Başbakan Yardımcısı IŞİD'in hedefinde Türkiye'nin olmadığını açıklamıştır.

Ayrıca AKP'li Dışişleri Bakan Yardımcısı da benzer telden çalmakta, hatta daha ileri giderek 49 vatandaşımızın rehin olmadığını iddia etmektir.

Bu sözlerin neresinden tutalım, neresini onaralım, nesine itimat edelim?

Yaşamadığımız rezalet, karşılaşmadığımız musibet kalmamışken, bu zevat bize ne anlatmaya çalışmaktadır?

IŞİD, 49 vatandaşımızla birlikte 31 şoförümüz için Musul civarında sörvayvır (survivor) yarışması düzenlemiştir de biz mi kaçırdık?

Yoksa 'biri bizi gözetliyor, bugün ne pişirsem, bugün ne giysem, gelinler kaynanalar, ben bilmem eşim bilir" türünden yarışma programları tertip etmiştir de biz mi anlayamadık?

Bunun için de katılımı artırabilmek için insan kaçırmaktan başka çareleri olmamıştır da biz mi bunu fark edemedik?

Başbakan ve hükûmeti milletimizle alay mı etmektedir?

Bal gibi rehin alınan, can güvenliği tehdit altında bulunan Türk vatandaşlarının gerçek durumlarını saklamaktan, örtbas etmekten ne çıkar beklenmektedir?

Rehin alınan vatandaşlarımız güvenli ise güven ve güvenlik nedir, nasıl tanımlanacaktır?

Başbakan IŞİD'e göz kırpmakta, el sallamakta, gülücükler saçmakta, masa altından dayatmalarını kabullenmektedir.

Yakın vadede İŞİD rehineleri serbest bırakacaktır.

Çünkü başka çıkar yolu yoktur.

Ancak AKP'nin teslimiyetçiliğiyle olan Türk devletinin ve Türk milletinin saygınlığına olacak; bir kez daha terörist heves ve talepler mevzi ve imkân elde edecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Şunu çok kesin bir dille belirtmeliyim ki hükûmetin Suriye politikası çökmüştür.

Irak politikası Arap saçına dönmüştür.

Orta Doğu politikası maskara ve imha olmuştur.

AKP hükûmeti komşu coğrafyalardaki hiçbir gelişmeye müdahale edememiş, ön alamamış, yön ve istikamet verememiştir.

İstihbarat akışı kurumuştur.

Dışişleri Bakanı'nın temelsiz atışları, boyundan büyük lafları kendisini ve hükûmetini hem mahcup etmiş hem şaşkına çevirmiştir.

Bu bakan ne diyordu, lütfen hatırlayınız:

- “Bizden habersiz Orta Doğu’da yaprak kımıldamaz.”
- “Geleneksel bekle gör politikası bitmiştir.”
- “Büyük güçlerin peşinden sürüklenmek, başkalarının dublörü olmak devri kapanmıştır.”
- ‘’Tarihîn akışında, doğru safta, inandığımız insanlık değerleri adına doğru yerde durduğumuz açısından bir an bile tereddüt duymadık.
- “Biz insanlığın ve bölge halkının vicdanı olmaya devam edeceğiz.”
- “Zihnimizde nasıl yeni bir Türkiye iddiası varsa, yeni bir Orta Doğu iddiası da var.”
- ‘’Katledilen bir masumun hakkını aramak, zulme karşı gür bir sesle, “Yeter, dur.” demek, insanlık vicdanı ve inandığımız değerlerin gereğidir.”
- “Hedefimiz, Türkiye'nin etrafında bir barış, istikrar ve refah kuşağı oluşturmaktır.”
- “Türkiye olarak bundan sonra da Orta Doğu’da değişim dalgasını yöneteceğiz. Bu değişim dalgasının öncüsü olmaya devam edeceğiz.”

Diyeceksiniz ki yalandan kim ölmüş ama unutmayınız yalandan insan ölmez belki ama iktidarlar biter, tükenir, insan içine çıkacak itibarları kalmaz.

Yalan ve riyayla hemhâl olan ve yolları kesişen Sayın Erdoğan ve bakanları şu söylediklerimi kaytarmadan, sululuk ve haşarılık yapmadan can kulağıyla dinlemeli, ders almalıdır:

Yalan;

- Dereyi tersinden akıttım diyerek sular altında kalan;
- Dağı devirdim, göğe merdiven dayadım, denize kapak yaptım diyerek insan zekâsıyla oynayan,
- Cumhurbaşkanı seçileyim, başkan olayım, parayı hamutuyla götüreyim derken kendi sonunu hazırlayıp, kendi sebep olduğu aldatma ummanında boğulmasına az kalmış densizlerin insanlık tarihîyle yaşıt ayıbıdır.

Yalandan Pinokyo'nun burnu uzuyor, onurlu insanın yanakları kızarıyordu fakat bunlar da ne uzayacak burun ne de kızaracak yüz vardır.

Çünkü hükûmette ahlak ve fazilet kalmamıştır.

Çünkü Başbakan nefsine teslim olmuş, hırslarına yenilmiş, açgözlülüğe tutsak düşmüş, yalanın boyunduruğuna girmiştir.

Bugün AKP'nin dış politikası yoktur.

Bugün AKP'ye her konuda politikasızlık hâkimdir.

Dikkatlerinizi çekiyorum ki Orta Doğu alarm vermektedir.

Mezhepsel bölünmeler, etnik anlaşmazlıklar telafisi olmayan kayıplara davetiye çıkarmaktadır.

Orta Doğu haritası yaklaşık yüz yıl sonra yeniden masaya yatırılmış, sömürge cetvel ve cellatları işbaşı yapmışlardır.

Suriye'den sonra Irak topun ağzındadır.

Irak'ın üçe bölünmesi için tüm şartlar oluşmaktadır.

IŞİD sadece maşadır, sadece ihale alan, sadece zaman ayarlı bombanın düğmesine basan iblis uşağıdır.

Irak'ın; peşmerge, Sünni ve Şii blok arasında paylaşılması an meselesidir ve geri sayım hızla sürmektedir.

Jeopolitik gerçeklerimize ve millî çıkarlarımıza göre gelişmeler okunamaz ve gerekli tedbirler alınamazsa; Orta Doğu'nun etnik ve mezhep şarapnelleri Türkiye'yi çok yönlü etkileyecektir.

Millet ve devlet bekamız ateş çemberindedir.

Türkiye büyük bir kriz ve kaos ortamının stratejik düzeyde çok yüksek riski altındadır.

Türk milleti, bölgesel kilitlenmeden kaynaklı olmak üzere, millî varlığına ve haklarına yönelik tehditlerle karşı karşıyadır.

Kürdistan'ın kurulması, Kerkük'ün ve Türkmenlerin kaybedilmesi söz konusudur.

Kurulacak peşmerge devletinin Türkiye'yi de kapsayan bir ayaklanma veya ayrılışın tetikleyicisi olma ihtimali göz ardı edilmemelidir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucu felsefesi olan millî devlet, üniter devlet, laik devlet yapısı ile millî dil, millî kimlik, millî kültür ağır bir parçalanma ile karşı karşıyadır.

Türkiye, coğrafyasını kaybetmemek uğruna özerk, federatif veya konfederatif bir yapılanmayı kabul etme seçeneksizliği ile karşı karşıya bırakılabilecektir.

BOP kılavuzluğunda adım adım hedefine giden küresel vahşilik;

Irak enerji kaynakları ve boru hattı taşıma güzergahları üzerinde kontrol sağlamak,

Petrol ithalatına bağımlılıktan kaynaklanan mali yükü ve arz kesinti riskini azaltmak,

Doğu-batı arasındaki enerji ve ulaştırma koridorlarını egemenlik altına almak,

Çin, Hindistan ve Güneydoğu Asya pazarlarına satılan petrol üzerinde söz sahibi olmak,

Rusya'nın bölgesel direncini kırmak için daha etkin şekilde atağa ve faaliyete geçmiştir.

Bugünkü ortamda Irak Türkmenleri büyük bir tehdit ve belirsizlikle yüz yüzedir.

Soydaşlarımız Barzani peşmergeleriyle IŞİD arasında sıkışmıştır.

Musul, Kerkük, Telafer ve Tuzhurmatu'da Türkmenlerin can ve mal güvenliği neredeyse kalmamıştır.

IŞİD mezhepçi bir körlükle Musul ve özellikle Telafer ve Tuzhurmatu'da Şii Türkmenlere kan kusturmaktadır.

Irak Türkmenleri çaresiz, savunmasız ve sahipsizdir.

Kan gölüne dönen Irak'tan her gün Türkmenlerle ilgili korkunç katliam haberleri gelmektedir.

IŞİD'in Telafer'i ele geçirdiği gün, Irak polisinin 60 Türkmen'i acımasızca öldürmesi hepimizin yüreğini dağlamıştır.

Irak Türkmenleri; “Bizi asıl öldüren düşman kurşunu değil Türkiye’nin sükûtudur.” diyerek isyan etmektedir.

Karşımızdaki bölge manzarası; “Türkiye’nin sabrını kimse test etmeye kalkmasın.” gibi içi boş sözlerle geçiştirilmeyecek kadar vahimdir.

Merhum şairimiz Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu’nun şu dizeleri esasen Türkmenleri ve Türkmeneli’nin çığlığını aynısıyla yansıtmaktadır:

“Yer, gök, deniz tükenir,

Oğuzda er tükenmez,

Oğuzda er tükense,

Âlemde şer tükenmez...”

Türkmenler yıllarca hor görülmüşler, her fırsatta katliam ve sürgünle karşı karşıya gelmişler, yok edilmek istenmişlerdir.

Türkmeneli sürekli mağdur ve mazlum olmuştur.

Türkmenler vicdansızca, alçakça canından olurken, Başbakan suya sabuna dokunmayan açıklamalarla oyalanmaktadır.

Biliniz ki Türkmeneli’nde yaşanan insanlıkla bağdaşmayan gelişmelerin yarısı Filistin’de olmuş olsaydı Başbakan şimdiye kıyameti koparmıştı.

Sayın Başbakan; söyler misin bize; Türkmenlerin suçu Gazze’de, Ramallah’ta yaşamıyor olması mıdır?

Türkmen kızlarının ismi Esma, Türkmen erkeklerinin ismi Mursi olmadığı ve bunlar topluca Rabia yapmadığı için mi sen Türkmeneli’ne duyarsız ve kayıtsızsın?

Son olaylar göstermiştir ki Irak ve Suriye'deki Türkmen varlığı yavaş yavaş ortadan kaldırılmaktadır, Türkmenler soykırıma maruz kalmaktadır.

IŞİD'i, Erdoğan'ı, BOP'çusu, çuvalcısı, pazarlıkçısı, peşmergesi bilmelidir ki asil Türkmenler Türk milleti için onur, şeref ve namus meselesidir.

Şerefini parçalar hâlînde; Barzani'nin odasında, İmralı'nın izbeliklerinde, Kandil'in mağara kovuklarında, Oslo'nun loş odalarında düşürenler bunu asla anlamayacaktır.

Türkmeneli Türk'tür, Türklüğün düşmeyecek, düşürülemeyecek kalesidir.

Recep Tayyip Erdoğan bunu anlamaya, bunu böyle kabullenmeye mecburdur.

Bu itibarla, Başbakan ve hükûmeti, kararlı bir tutum izlemeli, Türkiye'nin fiilî askerî gücüne de dayanan etkili bir caydırıcılık stratejisini tümüyle hayata geçirmelidir

Uluslararası camia ve Irak merkezi yönetimi ile yapılacak temas ve girişimlerin zaman kaybına yol açmadan yürütülmesi ve sonuç vermesi acil bir ihtiyaçtır.

Birleşmiş Milletler Teşkilatı, Irak'taki gelişmeleri ilk gündem olarak ele almalı, teröristlerle mücadelede uluslararası karar ve ilkelere göre hareket etmelidir.

İç ve bölgesel olaylar birlikte değerlendirildiğinde, Sevr'de çizilip BOP'ta revize edilen parçalanma senaryosu fiilen devreye sokulmuştur.

Kısaca Türkiye içeriden bölünmekte, dışarıdan kuşatılmaktadır.

Orta Doğu ve Anadolu'da Türk'e hayat hakkı tanımayan asırlık emperyalist azgınlık yeniden harekete geçmiştir.

Açılan yüzyıllık yıkım parantezi kapanmak üzeredir.

Bu nedenle Türk milleti bu oyunu yeniden bozmalıdır ve bilmeyenlere söylüyorum ki bozacak ve darmadağın edecek gücü de vardır.

Dost ve kardeş ülke Irak'ın toprak bütünlüğüne saygı gösterilmeli ve savunulmalıdır.

Türkmenlerin ve Türkmeneli'nin arkasında durulmalı, şuna buna yem edilmemelidir.

AKP hükûmeti, Türkmenlerin hak ve hukukunu teminat altına almak amacıyla Musul başta olmak üzere, Türkmeneli'nin imdat çağrısını karşılıksız bırakmamalıdır.

Türk askeri bugünler için vardır.

Türk milleti her şartta kollarını açacak, soydaşlarını kanlı çarktan kurtaracaktır.

Şimdi söz ve hareket sırası Başbakan Erdoğan ve hükûmetindedir.

Başbakan çok önem arz eden önerilerimizi dikkate alıp millî sorumluluğun gereğini yaparsa alkışlarız, iftihar ederiz.

Yok, yapamazsa Milliyetçi Hareket Partisinin, Türkmeneli'nin ve Türkmenlerin tertemiz elleri hem bu dünyada hem de mahşerde Başbakan'ın yakasına yapışacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Türk milleti ilk defa Cumhurbaşkanı'nı doğrudan doğruya seçecektir.

Bu demokrasimiz adına çok ciddi bir imtihan sahasıdır.

Milletimiz Cumhurbaşkanı seçecek olgunluğu gösterecek, iradesini tam olarak yansıtacaktır.

Bize göre, Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı'nın toplumun her kesimine hitap etmesi, herkesin üzerinde ittifak edeceği değerli bir şahıs olması Türkiye'nin hayrınadır.

Cumhurbaşkanı seçimleri her zaman tartışmalı, gerilimli, krizli ve sıkıntılı geçmiştir.

Özellikle 12 Eylül 1980 öncesi, bu kapsamda en uç ve sıra dışı örneklerin yaşandığı bir döneme tekabül ve tesadüf etmektedir.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin en yüksek mevkiisine yapılacak seçimin demokratik usuller, demokratik nezaket, demokratik sabır ve geniş kapsamlı mutabakatla sağlanması ülke ve millet menfaati açısından şarttır.

Bu itibarla 12. Cumhurbaşkanı seçiminin kriz ve karmaşadan uzak bir şekilde icrası, demokrasinin anlam ve ruhuna sadakatle ifası hayatidir.

Çatışma kültüründen beslenen aktörlerin, gerginlikten çıkar bekleyen kesim ve odakların Cumhurbaşkanı seçimine gölge düşürmesine mani olmak herkesin sorumluluğundadır.

Milliyetçi Hareket Partisi öteden beri, Cumhurbaşkanı makamına oturacak şahsiyetin kucaklayıcı, kapsayıcı, kuşatıcı ve kuruluş ilkelerine bağlı olması gerektiğini savunmuştur.

Partimizin dünden bugüne gerek Cumhurbaşkanı'na gerekse de Cumhurbaşkanı, Seçimi süreçlerine bakışında herhangi bir çelişki ve tutarsızlık olmamıştır.

Bilhassa 12. Cumhurbaşkanı'nın Türkiye ve Türk milletiyle aynı hassasiyetleri taşıyan değerli bir isim olması bizim sürekli vurguladığımız bir husustur.

Cumhurbaş seçeceğimize göre, her fırsatta uzlaşmanın önem ve ayrıcalığına değindik.

Cumhurbaşkanı herkesi temsil etsin dedik.

Cumhurbaşkanı; milliyetçi, muhafazakâr, manevi değerlere sahip, laik ve demokrat olsun diye görüş bildirdik.

Bu maksatla 16 Mayıs'tan beri çok yoğun temas ve ziyaretlerde bulunduk.

Daha önce görev yapmış Cumhurbaşkanlarının düşüncelerini aldık, hâlen görev yapan Cumhurbaşkanı'yla değerlendirmelerde bulunduk.

TBMM Başkanı'yla, siyasi partilerimiz ve sivil toplum kuruluşlarıyla belirli bir plan ve program dâhilinde görüşmeler yaptık, fikirlerimizi ve kanaatlerimizi paylaştık.

Sonunda uzlaşma arayışlarımız meyvesini vermiştir.

Dün, CHP'nin Sayın Genel Başkanı ve çalışma arkadaşları partimize bir aday teklifiyle gelmişlerdir.

CHP'nin önerisi bizi memnun etmiş, uzlaşmaya dayalı sorumlu siyaset anlayışı umutlandırmıştır.

MHP bu teklifi benimsemiş, makul ve yerinde bulmuştur.

Son derece olumlu geçen görüşmenin ardından 12. Cumhurbaşkanı adayı olarak Sayın Prof.Dr. Ekmeleddin İhsanoğlu'nun ismi üzerinden mutabakat sağladığımızı tekraren ifade etmek isterim.

Daha evvel görüştüğümüz siyasi partilerimizin bu gelişmeye sıcak yaklaşacaklarını ümit ediyoruz.

Bu sonuç; MHP-CHP ittifakından ziyade, siyasetin ve toplumsal kesimlerin geniş bir yelpazede buluşmasıyla şekillenen demokratik bir kararın tezahürü olacaktır.

Sayın İhsanoğlu'nun adaylığı; farklı toplumsal kesimlerin, değişik siyasi aktörlerin fikir birliğiyle, kurulan diyaloglarla, çok derinlikli sürdürülen görüşmelerle somutlaşmış olup milletimizin eseridir.

Herhangi bir siyasi bunalıma düşmeden, çalkantı ve kör dövüşüne kapı aralamadan Cumhurbaşkanı seçiminin olgunluk ve yüksek katılımla gerçekleşmesi en samimi dileğimizdir.

Öncelikle bilgili, birikimli bu saygın ismin adaylığının milletimize, devletimize ve Türk demokrasisine hayırlı olmasını Cenab-ı Allah'tan niyaz ediyorum.

Siyasetteki bu uzlaşma ve anlaşma çabasının gelecek için umut verdiğini özellikle belirtmeyi yararlı görüyorum.

Sayın İhsanoğlu son derece mütevazı, alicenap ve çelebi ruhlu bir bilim insanı olarak temayüz etmiş, bölgesel ve küresel meseleleri çok yakından bilen yetişmiş ve donanımlı bir değerimizdir.

10 yıla yakın sürdürdüğü İslam İşbirliği Kalkınma Teşkilatı Genel Sekreterliği görevinde çok başarılı olmuş ve milletimizi layıkıyla temsil etmiştir.

Sayın İhsanoğlu'nun bugüne kadar siyasetle organik bir bağının olmadığı, milletine ve devletine uluslararası görevlerde ve üniversitede hizmet ettiği hepimizin malumudur.

Orta Doğu ve İslam ülkelerini çok iyi tanıyan, bu alanda uzmanlaşan Sayın İhsanoğlu'nun; bölgesel sorunların inanılmaz oranda fazlalaştığı bir dönemde Cumhurbaşkanı olması Türkiye için bir şans olup hepimizi sevindirecektir.

12. Cumhurbaşkanı adayımızın mutabakata dayalı olarak belirlenmesi demokrasi kültürümüzü olduğu kadar millî birlik ve kardeşliğimizi de güçlendirecektir.

Sayın Prof. Dr. Ekmeleddin İhsanoğlu'nun adaylığının tekrar hayırlı uğurlu olmasını temenni ediyorum.

Cenab-ı Allah Türk milletinin yâr ve yardımcısı olsun diyorum.

Konuşmama son verirken sizleri bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, Rabb'ime emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

24 Haziran 2014

Değerli Milletvekilleri,

Saygıdeğer Misafirler,

Kıymetli Basın Mensupları,

Bu haftaki Meclis grup toplantımıza başlarken hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Sözlerimin başında 21.Dönem İstanbul Milletvekilimiz Sayın Murat Sökmenoğlu'nun vefatından duyduğum derin üzüntüyü özellikle ifade etmek istiyorum.

Merhum Sökmenoğlu Hatay'ın yetiştirdiği güzide devlet ve siyaset adamlarından birisiydi.

Türk siyasetine değer, seviye, nezaket ve renk katan saygın bir isimdi.

TBMM'de görev aldığı dönemlerde ilkeli çizgisinden, olgun duruşundan, şahsiyetli ve ölçülü davranışından hiç ödün vermedi, hiç ayrılmadı.

Yakalandığı amansız hastalıktan kurtulamayarak aramızdan ayrılan merhum Murat Sökmenoğlu'na Cenab-ı Allah'tan rahmet

diliyor, ailesine, sevenlerine ve aziz dava arkadaşlarıma başsağlığı temennilerimi iletiyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Siyaset değerlerle çatışır, ahlaki ve hukuki normlarla ters düşerse tıpkı bugünkü gibi büyük sorunların yaşanması kaçınılmazdır.

On yıllardır, halka hizmet yerine; koltuk, makam ve para hırsıyla çıkarlarının kölesi olan sorumsuz siyasetçiler Türkiye'ye çok zaman kaybettirmiştir.

Uzlaşma kanallarındaki tıkanıklık, diyalog ve iş birliği zeminindeki kayganlık siyasetin çözüm ve iş bitirme ufkunu daraltmış ve hatta kapatmıştır.

Dünyanın kendi etrafında döndüğü zehabına kapılan, her şeyin merkezine bizatihi kendisini koyan küçücük kafalar siyasetin anlam ve değer aşınmasında önemli pay sahibi olmuşlardır.

Bunlar, toplumsal bünyeyi kutuplaştırmaktan özel bir haz almışlar, hassasiyetleri kaşımaktan farklı bir zevk duymuşlardır.

Siyaseti cepheleşmeye hapseden, savaş ve saldırı mantığıyla demokrasiyi yaralayan, demokratik kültürü yozlaştıran çapsız ve vizyonsuz siyaset işportacıları gerçekten de milletimizden çok şeyler götürmüştür.

Önemle belirtmeliyim ki 91 yıllık Cumhuriyet tarihîmizin son 68 yılına tekabül eden çok partili siyasi hayat kazanımlarının

yanında; çok sayıda badirenin yaşandığı tarihsel bir sürece de işaret etmektedir.

Ülkemizde belirli aralıklarla yaşanan siyasal kilitlenme hâlî, ideolojik tansiyondaki yükselme gerçeği, toplumsal karşıtlıklardaki keskinleşme tablosu vahim tramvalara ortam açmıştır.

Ara rejim dönemleri bunlardan en belirgini ve göze çarpan örneğidir.

Şüphe etmiyoruz ki askerî müdahaleler demokrasiden, temel hak ve özgürlüklerden, medeniyet kulvarından, gelişme ve kalkınma istikametinden taviz ve sapmadır.

Son yarım asırlık süre içinde Türk demokrasisi Türk siyaseti ve hepsinden de önemlisi millî irade farklı aralıklarla silahların gölgesinde kalmıştır.

Her darbe sosyal ve ekonomik gerilemeyi hızlandırmış, uluslararası zemindeki iddia ve itibarımızı aşındırmıştır.

Her darbe toplumsal istikrarı zedelemiş, güven ve huzuru baltalamıştır.

Her ne sebeple yapılırsa yapılsın, hiçbir askerî müdahale veya telkin doğru ve meşru değildir.

Darbe ne kadar tehlikeli ne kadar gayrimeşru bir hareket tarzı ise sözde darbe davaları icat edip siyaseti terbiye, devlet kurumlarını ve TSK'yi dizayn emeli taşımak bir o kadar tehlikelidir.

Başbakan Erdoğan ve hükûmeti topluma korku enjekte etmiş, millet ordusunu sürekli töhmet altında bırakmıştır.

28 Şubat'ın ürünü ve doğal bir sonucu olan Recep Tayyip Erdoğan içi boş ve samimiyetsiz demokrasi söylemleriyle, darbelere karşı muvazaalı tutumuyla yıllardır huzursuzluk kaynağı hâlîne gelmiştir.

Bilhassa 12 Eylül darbecilerinden hâlen hayatta olanların yargılanması sürecinde buna fazlasıyla tesadüf edilmiştir.

Bildiğiniz gibi, 12 Eylül 2010 tarihînde yapılan referandumla, Anayasa'nın geçici 15. maddesi kaldırılmıştır.

Müteakip zaman içinde 12 Eylül mağdurları ve mağdur yakınları darbecilerle ilgili şikâyetlerini Cumhuriyet Başsavcılıklarına intikal ettirmişlerdir.

Sonuçta, 7 Nisan 2011 tarihînde soruşturma başlatılmış, 4 Nisan 2012'de de 12 Eylül darbecilerinin yargılanma safhasına geçilmiştir.

Ahmet Kenan Evren ile Ali Tahsin Şahinkaya'nın iki yılı aşkın süredir devam eden yargılanmaları, temyiz yolu açık olmak kaydıyla geçtiğimiz hafta tamamlanmıştır.

Ankara 10. Ağır Ceza Mahkemesi bu iki ismi TCK'nin 146. maddesi uyarınca müebbet hapse mahkum etmiştir.

Parti olarak 12 Eylül'ün acısını ve cefasını çok fazla çektiğimiz için davaya başından itibaren müdahil olduk.

Ve cezalar kesinleşmese de çıkan netice bizleri nispeten memnun etmiştir.

Fakat her defasında bu dava sürecinin siyasi istismar malzemesi yapıldığını, esasen 12 Eylül'le hesaplaşma gayesi gütmediğini net olarak vurguladık.

Referandum sürecinde partimizle ilgili kafa karışıklığı yaratmak için Anayasa'nın geçici 15. maddesinin değişiklik paketine sokulduğunu, bunun bir kılıf olduğunu sürekli ifade ettik.

Aslında hukuken bile tartışmalı olan bir soruşturma ve kovuşturma neticesinde; birisi 89, diğeri 97 yaşında olan iki darbeci generalin cezalandırılmasıyla 12 Eylül aklanmayacak, temize çıkmayacaktır.

Algısı kapanmış Kenan Evren'le, yataktan çıkamayan Tahsin Şahinkaya'nın müebbet hapse mahkûm olmasını 12 Eylül'le hesaplaşmak şeklinde yorumlamak çok ucuz çok sorunlu ve çok temelsiz bir yaklaşımdır.

Kuşku yok ki bu iki darbeci general 12 Eylül 1980'den sonra yapılan zulümlerin, kötü muamelelerin elebaşları arasındadır.

Fakat 12 Eylül Darbesini sorgulayacaksak darbecilerin yakasından tutacaksak sadece iki yaşlı darbeciye güç gösterisi yapmanın akıl karı olmadığını da bilmemiz gerekmektedir.

Sorgulamak lazımdır ki 12 Eylül 1980'den sonra çıkarılan yasaları, alınan kararları, ülke yönetiminde bulunan kişi ya da kişileri ne yapacağız, nereye koyacağız?

34 yıldır süren, 34 yıldır devlet ve toplum hayatının en ücra köşelerine kadar sinen 12 Eylül düzenini, hak kayıplarını, mağduriyetleri nasıl yorumlayacağız?

Kenan Evren ve Tahsin Şahinkaya'yı cezalandırınca geçmişin acıları bir çırpıda dinecek, çekilen çileler bir anda sıfırlanacak mıdır?

Milliyetçi-Ülkücü Hareket 12 Eylül'ün en ağır, en olumsuz şartlarına maruz kalmış, her anlamda kayba uğramıştır.

Muhterem dava arkadaşlarım 12 Eylül zindanlarında insanlık dışı işkencelerden geçmiş, ölümle sınanmış, yağlı urganlarla imtihan edilmiştir.

Şimdi herkes Kenan Evren ve Tahsin Şahinkaya'ya odaklanmıştır ama Milliyetçi-Ülkücü Harekete kin kusan, öfke yağdıran, eziyet eden 12 Eylül cellatlarını her nedense kimseler konuşmamaktadır.

Ankara Mamak Askeri Cezaevinde C-5 adı verilen bir barakada Ülkücülere reva görülen zalimlikleri; akıl almaz, yürek dayanmaz azapları Başbakan nereden bilecektir, nereden ruhunda hissedecektir?

Mamak'ta, cehennemi aratmayan kafeste, işkenceci alçakların Ülkücülere en adi muamelelerini Başbakan'ın anlayabilmesi ve vicdanında hissetmesi için önce adam olması, önce kalbi vatan ve bayrak aşkıyla çarpması gerekecektir.

Bu da olmayacağına göre, 12 Eylül üzerinden planlanan ve kurgulanan siyaset tasarımı darbenin ağır yükünü ve bedelini ödemiş mazlum kardeşlerimi aldatmaktan, şehitlerimizin kemiklerini sızlatmaktan başka hiçbir şeye yaramayacaktır.

Bugünlerde demokrasi şampiyonu kesilen bazı yazar çizer takımının; o tarihlerde 12 Eylülcülere nasıl methiyeler düzdüğünü, nasıl sırnaşıp alkışladıklarını çok iyi biliyoruz.

Ankara'da Bekir Bağ'ın, Malatya'da Aydın Demirkol ve Mehmet Kazgan'ın, tutuklu bulundukları sırada ağır işkencelere dayanamayarak asil ruhlarını teslim etmelerini hiç ama hiç unutmadık.

Suçsuz günahsız 9 ülküdaşımızı idam sehpasına çıkaranlardan, boğazlarına 12 Eylül urganını bağlayanlardan, çırpına çırpına şehit olmalarını tebessümle izleyen alçaklardan ezelden ebede kadar alacaklıyız, davacıyız.

İman ediyoruz ki bu hesap değil bu dünyada, Mahkemeyikübraya kalsa bile görülecektir.

Sayın Başbakan, Milliyetçi-Ülkücü Hareket senin ayak oyunlarına, senaryolarına, tuzaklarına, kandırmalarına karşı şerbetli ve deneyimlidir.

Bu itibarla yürümekten dahi âciz iki yaşlı insanın yargılanmasıyla 12 Eylül'ün kara defteri kapanmaz, diyeti ödenmez.

Parti olarak 12 Eylül'ün hem öncesinde hem de sonrasında feleğin çemberinden geçtik.

Şehit verdik ama taviz vermedik.

12 Eylül damlarını taş medrese yaptık ama kurnazlık yapmadık.

Her ülküdaşımız zindanlardan, hücrelerden, demir parmaklıklardan yüzleri Hz. Yusuf nuruyla bezenmiş hâlde çıktı.

Kanımız aktı, bedenlerimize kurşunlar yağdı, bombalar yanı başımızda patladı ama hak bildiğimiz yoldan, doğru gördüğümüz ülkülerimizden vazgeçmedik.

Kula kulluk etmedik, zulme boyun eğmedik, 12 Eylül'ün tehditlerine teslim olmadık.

Çünkü biz, hakkımız yense de tarih ve millet huzurunda haklıydık.

Çünkü biz ihlas sahibi, ülkü sahibi, ahlak ve edep mihveri, millet ve vatan sevdalısı Milliyetçi-Ülkücü Harekettik.

Bunun için Başbakan Erdoğan'dan 12 Eylül ile ilgili öğreneceğimiz hiçbir şey yoktur.

34 yıldır zehir içtik, kızılcık şerbeti dedik.

34 yıldır yaralarımızı sardık, kayıplarımızın yasını tuttuk, içten içe öfkemizi biledik.

Belki doğru belki yanlış, fakat bu devlet bizim, bu ülke hepimizin dedik, sesimizi çıkarmadık, mağduriyetlerimizi seslendirmedik.

"Ne yapalım, buna da dayanacağız." dedik, ızdırabımızı içimize gömdük, derinlerimize kilitledik.

Şu hayret edilecek işe bakınız ki şimdilerde Recep Tayyip Erdoğan bize 12 Eylül'le ilgili ahkâm kesmekte, 12 Eylül'le ilgili parmak sallamaktadır.

Sayın Erdoğan sen ki Kenan Evren'in ve 12 Eylül cuntasının kucağında pışpışlanan, muhtıralardan süt emen, demokrasi karşıtı

cepheden gıdalanan, 12 yıldır Türkiye'ye kan ağlatan bildik bir despotsun.

Sen 12 Eylül'ü bırak da 28 Şubat'ın, 27 Nisan'ın derdine ve peşine düş.

Konuşmamın bu aşamasında şunu da önemle belirtmek istiyorum ki 1980'den 34 yıl sonra darbeciler şeklen cezalandırılıyorsa, yıllar alsa da on yıllar geçse de bir gün gelecek 17-25 Aralık'tan dolayı Başbakan adaletin önüne çıkacak ve yaptıklarının bedelini ödeyecektir.

Başbakan, Pınarhisar'daki üç beş ayını bile mumla arayacaktır.

Bu bizim için siyasi namus meselesidir.

Gün ola harman ola; inşallah 12 yıldır süren sivil ara dönemin, rüşvet ve yolsuzluk iktidarının kökünü kazımak bizlere nasip olacaktır.

Muhterem Arkadaşlarım,

AKP hükûmeti vesayeti sonlandırıyorum, statükoyu bitiriyorum diyerek Türk Silahlı Kuvvetlerini hedef almıştır.

Sözde darbe davalarıyla suçlu suçsuz ayrımına gitmeden, doğru yanlış tefrikine aldırmadan Türk askerini darbeci göstermiştir.

Türkiye'nin yakın tarihî hukuk cinayetleriyle doludur.

Türkiye'nin yakın tarihî siyasallaşmış, bağımsızlığını yitirmiş, objektifliğini elden çıkarmış yargı operasyonlarından geçilmemektedir.

Haksızlık, adaletsizlik ve usulsüzlük AKP'yle derinleşmiş ve genelleşmiştir.

Darbe niyeti taşıyan, darbe fırsatı gözleyen, darbe teşebbüsünde bulunan asıl failler ayıklanmadan Türk ordusu suçlanmış, mensupları itham edilmiştir.

Bugün geldiğimiz bu aşamada yıllarca yürütülen darbe davaları birer birer çökmüştür.

En son olarak Balyoz Davası, AKP'nin başında paralanmış, başında patlamıştır.

20 Ocak 2010 tarihînde, tetikçi bir gazetenin manşetlerinden çıkan haberler sonucunda Türk askeri yeni bir takibata ve suçlamaya maruz kalmıştır.

Sözüm ona, 2003 tarihli Çarşaf, Sakal, Suga, Oraj kodlu eylem planlarına göre, darbe ortamı yaratmak amacıyla Fatih ve Beyazıt Camilerine bombalı saldırı düzenlenmesi kararlaştırılmıştır.

Yine sözüm ona, Balyoz Darbe Planı; Ayışığı, Sarıkız, Yakamoz ve Eldiven gibi isimlerle tanımlanan darbe girişimlerinden ayrı olarak bütün aşamaları en ince ayrıntılarına kadar düşünülmüştür.

O tarihlerde, çarşaf çarşaf yapılan yayınlar aracılığıyla, mezkûr darbe planının her veçhesinin bilgisayar ortamında belgelendiği yazılmıştır.

Biz göre, Peygamber Ocağı'nın mensuplarına camileri bombalama hazırlığı yapıp darbe şartları oluşturdukları iddiasında bulunmak iftiraların en şerefsizi olarak tarihe geçmiştir.

16 Aralık 2010 tarihînde İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesinde başlayan Balyoz Güvenlik Hareket Planı Davası 21 Eylül 2012'de sonuçlanmış ve 9 Ekim 2013 tarihînde Yargıtayda onanmıştır.

Bu kapsamda yüzlerce kişi ceza almıştır.

AKP'nin suflörlüğünde hukuku linç eden, haklı-haksız gözetmeden, önüne gelene yağmur gibi ceza yağdıran görevli hâkim ve savcılar tarihe kara bir leke olarak geçmişlerdir.

Uydurulmuş ve üretilmiş CD'ler, savunma hakkının gasbedilmesi, tanık olarak gösterilen bazı emekli askerlerin dinlenme-mesi gibi çok sayıda usul hataları Balyoz Davası'nın omurgasını çökertmiştir.

Özel yetkili mahkemeler efendilerinden aldıkları emirlerle suçlu-suçsuz dinlemeden Türk askerini cezaevine koymuştur.

En sonunda Anayasa Mahkemesine geçtiğimiz yılın Kasım ayında yapılan bireysel başvurular sonuç doğurmuş ve Yüksek Mahkeme hak ihlallerini tespit ederek gecikmiş tahliyelerin kapısını geçen hafta açmıştır.

Bu çerçevede Balyoz Darbe Planı Davasından dolayı yıllardır içeride tutulan muvazzaf ve emekli askerler yeniden yargılanma şartıyla özgürlüklerine kavuşmuştur.

Merak ediyoruz ki uyduruk delilerle hüküm ihdas eden, tanık dinleme konusunda ayak sürüyen, hukuku mahveden yanlı ve tarafgir hâkim ve savcılar şimdi ne yapacaklar, nereye sığınacaklardır?

İnsan hak ve özgürlüklerini hiçe sayan sözde hukukçular ne zaman hak ettikleri yaptırımla tanışacaklardır?

Yüzlerce askerimizin kaybolan ve esaret altında geçen yıllarının hesabını kim verecektir?

Dahası cezaevlerinde vefat edenleri kim geri getirebilecektir?

Ailelerin dramını, yıllarca akan gözyaşlarını, her gün büyüyen özlemlerini Başbakan Erdoğan ve kolkola TSK'ye kumpas kurduğu ahlaksızlar nasıl telafi edecektir?

İyi ki Anayasa Mahkemesi vardır iyi ki hâlâ vicdanını satmayan yargıçlar bu ülkede görev başındadır.

Başbakan Erdoğan henüz tahliyeleri içine sindirebilmiş, benimseyebilmiş ve kabullenebilmiş değildir.

Bu çerçevede, hafta sonunda, halîç Kongre Merkezinde partisinin İl Danışma Meclisi Toplantısında yaptığı konuşması gerçekten de kendisi adına yüz karasıdır.

Başbakan buradaki değerlendirmesinde; "2010 Referandumunda 'evet' oyları % 58 ile sandıklardan çıkmasaydı bugün bunlar çıkabilecek miydi?" sorusunu sanıyorum şuursuzca sormuştur.

Peki diyelim 12 Eylül Referandumunda evet değil de bizim savunduğumuz ve hâlâ arkasında durduğumuz hayır kararı çıksaydı, adaletsizlik sürecek, kuklaya dönmüş yandaş mahkemelerin zulmü devam edecek miydi?

Başbakan'ın düz mantığına bakarsak evet, devam edecektir.

Madem durum böyledir madem 12 Eylül 2010 Referandumu tahliyelere neden olmuştur, bu hâlde Erdoğan 13 Aralık 2002'de kendisi için özel olarak yapılan Anayasa değişikliği olmasaydı, milletvekili, dolayısıyla Başbakan olamayacağını da tutarlılık gereği kabullenmek zorundadır.

Önünü açan, yasağını kaldıran, daha doğrusu başımıza bela eden Anayasa değişikliğini hiç hatırlamayan bu zihniyet; sıra bireysel başvuru hakkından yararlanan mağdurlara gelince mi, bize dua edin, biz minnet duyun demek istemektedir?

Başbakan Erdoğan ne söylemekte ne saçmalamaktadır?

Recep Tayyip Erdoğan Başbakan olabilmek için ABD'ye yalvarmış, küresel çıkar şebekelerine yakarmış, AB'den destek istemiş, CHP'nin kapısında umut aramıştır.

2010 yılının 12 Eylül'ünde Başbakan'a birileri, sözde darbe davalarının bir zaman sonra Anayasa Mahkemesinden döneceğini söylemiş olsaydı, emin olunuz ki söz konusu Anayasa değişikliği asla yapılmaz, yapılamazdı.

Nitekim Başbakan'ın tahliye edilen 236 kişiyle ilgili şu sözleri kendisini ve hastalıklı ruh hâlîni ele vermektedir:

"Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine gitseydiler, oradan böyle bir netice alabilirler miydi? Hayır. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi lehlerine bile karar verse biz Türkiye olarak belli bir bedel öderiz, yine orada kalmaya devam ederler. Yani içeriden çıkamazlardı."

Başbakan'ın bu ifadeleri klasik, duyan herkesin bileceği rüşvetçi bir bakıştır.

Hukuku parayla, adaleti rüşvetle karartmayı aklından geçiren birisinin bu ülkede Başbakanlık koltuğunu işgal etmesi hepimiz adına ibretlik ve utanç kaynağıdır.

Allah'ın izniyle de bu utançtan kurtulmamız çok zaman almayacaktır.

Biz Anayasa Mahkemesinin verdiği kararla tahliye olan herkesin sevincini içtenlikle paylaşıyoruz.

Daha da önemli bir mutluluğumuzu yeri ve zamanı gelmişken dile getirmek istiyorum.

24. Dönem Milletvekilliği Genel Seçimleri 12 Haziran 2011 tarihînde yapılmıştı.

Seçimden sonraki ilk grup toplantımızı da 4 Temmuz 2011 tarihînde sizlerin heyecanlı katılımlarınızla gerçekleştirmiştik.

Ancak grup salonumuzda, grup sıralarımızda hep bir eksik hep bir boşluk vardı.

Aklımızın bir köşesinde o tarihlerde aramızda olmayan çok değerli bir arkadaşımız bulunuyordu.

Kendisi hedef seçilmiş, terörle mücadeledeki üstün başarı ve gayretleri birilerini aşırı derecede rahatsız etmiş, kıvrandırmıştı.

Bizler hep birlikte sabrettik.

Adaletin tecelli edeceğine ve bu ülkede hâlâ şerefli hukuk insanlarının bulunduğuna inandık.

"Hükümlü ve hükmü kesinleşmiş milletvekillerini" konu edinen kanun teklifleriyle PKK'lıları affetme kurnazlıklarına aldanmadık, bu oyuna düşmedik.

Hassasiyetlerimizi kullanmak ve çarpıtmak isteyenlere aldırış etmedik, vakarımızdan milim de olsa ayrılmadık.

Biz AKP'ye rağmen, Başbakan'a rağmen doğrunun, haklının ve masumiyetin kazanacağına hep güvendik.

18 yıl ceza almış arkadaşımızın suçsuzluğuna, komploya kurban gittiğine yürekten itimat ettik.

Hatırlarsanız, Başbakan Erdoğan 18 Mayıs 2011 tarihînde Ankara Ticaret Odasında içindeki kini dökmüş, komployu deşifre etmiş, hangi gerekçelerle mahkemelerin işlediğini açıklamıştır.

Başbakan demişti ki:

"Bu ülkenin başbakanı, soruyorum sizlere, bir anma törenine gider de bir korgeneral orada ayağa kalkmaz mı? Kalkması gerekir. Kalkmadığı anda da tabii bedelini öder o ayrı mesele. Zaten de bedeli ödedi. Ama şimdi bakın gideceği yeri o da buldu."

Sayın Başbakan, bizler bedeli ödeme konusunda sırayı savdık. Ancak bedel ödeme sırası sana geçtiğinden adaletin karşısında ayakta uzun uzun dikileceğin günler bilesin ki çok yakındır.

Evet, tam üç yıldır Meclis grup toplantılarımız bir milletvekilimizden yoksun olarak yapılmıştır.

Çok şükür, son tahliyelerden sonra hasretimiz dinmiş, eksiğimiz tamamlanmış, grubumuz değerli üyesine kavuşmuştur.

Bu duygularla, zor ve zahmetli olsa da İstanbul Milletvekilimiz Sayın Engin Alan'a huzurlarınızda geçmiş olsun dileklerimle birlikte aramıza hoş geldiniz diyorum.

Değerli arkadaşımızın bugün gerçekleştireceği "Milletvekili yemini"nin hayırlı uğurlu olmasını temenni ediyor, kendisine üstün başarılar diliyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Türk milleti 12.Cumhurbaşkanı'nı, ilk turu 10 Ağustos 2014 tarihînde yapılacak seçimle belirleyecektir.

48 gün sonra sandık milletimizin önüne gelecektir.

Cumhurbaşkanı seçimi Türkiye'nin kaderini etkileyecek, gelecek yılların siyaset ve yönetim yapısını şekillendirecektir.

Cumhur, yani halk, ilk kez aracısız devreye girecek; doğrudan doğruya Çankaya Köşkü'nü ehline ve layığına 5 yıllığına teslim edecektir.

Biz bu demokratik imkân ve fırsatı çok önemsediğimizi çok değerli bulduğumuzu tekraren söylemek istiyorum.

Cumhurbaşkanı devletin başı, Türk milletinin birliğini temsil eden en üst makamdır.

Bunu bilen, bunu özümseyen, buna saygı duyan birisi Cumhurbaşkanı olmaya hak kazanmalıdır.

Ne mutlu bizlere ki Türk siyasetinin güzide partileri geçen hafta CHP'nin gündeme getirdiği Sayın Prof.Dr. Ekmeleddin İhsanoğlu etrafında toplanmaya başlamıştır.

Nihayetinde Cumhurbaşkanı seçimine katılacak "Ortak Aday" üzerinde ittifak sağlanmış; çatıdan Çankaya'ya gidecek yol millî iradenin kılavuzluğuyla açılmıştır.

Bu hepimiz adına bahtiyarlıktır.

Şimdiye kadar desteklerini açık bir şekilde veren Demokrat Parti Genel Başkanı Sayın Gültekin Uysal'a, Demokratik Sol Parti Genel Başkanı Sayın Masum Türker'e ve çalışma arkadaşlarına şükranlarımı sunuyorum.

Cumhurbaşkanı adayının uzlaşmayla belirlenmesi fikrimize sıcak yaklaşan, yetkili kurullarında görüştükten sonra açık desteklerini vereceğini umduğumuz Büyük Birlik Partisi Genel Başkanı Sayın Mustafa Destici'ye, Saadet Partisi Genel Başkanı Sayın Mustafa Kamalak'a ve çalışma arkadaşlarına teşekkür ediyorum.

Ekmel Bey'in Cumhurbaşkanı adaylığı geniş çevrelerde yankı bulmuş, takdir ve ilgi görmüştür.

Çünkü Ekmel Bey inançlı, manevi değerlere sahip, millî ve birikimli bir Cumhuriyet aydını, millet değeridir.

Uzlaşmanın önemi, kucaklaşmanın güzelliği, ideolojik saplantılarla hareket etmemenin erdemi semeresini vermeye başlamıştır.

Ne var ki Ekmel Bey'in adaylığından korku duyanların, telaş yapanların varlığı az olmakla birlikte kendisini göstermiştir.

Bunlar kriz taciri, kavga meraklısıdır.

Bunlar Türkiye'nin varlığına kördüğüm atılmasını, huzurumuzun felç olmasını düşleyen zavallılardır.

Daha vahimi bunlar arasında azımsanmayacak kadar Recep Tayyip Erdoğan tetikçisi, gizli havarisi gizli destekçisi vardır.

Sayın Prof.Dr.Ekmeleddin İhsanoğlu ismi üzerinde uzlaşı sağlandıktan sonra, gazete köşelerinde, televizyon ekranlarında, kulislerde, değişik platformlarda 17-25 Erdoğan'a çalışan, tezlerini savunan ve hizmetkârlığına soyunan her görüşten insan suretleri harekete geçmiştir.

Bazıları, "Ülkenin çatısı küresel diyalogculara emanet edildi." demiş,

Bazıları, "çatı adayı eski Türkiye kokusu taşıyor diye", zırvalamış,

Bazıları, "İhsanoğlu ismi hayal kırıklığı yarattı." diyerek suya yazı yazmıştır.

Küresel komplonun, yabancı hayranlığının, uluslararası senaryoların uşaklığına gönüllü olarak iştirak eden ne kadar dili ve zihniyeti bozuk varsa "Çatı Adayı"mıza kulp takmaya kalkışmıştır.

Biz hepsini elbette yakinen biliyor ve niyetlerini tanıyoruz.

Her şey bununla da kalmamıştır.

Çatı Adayımızı;

Pensilvanya projesi yakıştırmasıyla küçültmeye çalışan omurgasızlar çıkmıştır.

Beykoz konaklarının projesi olarak göstermeye çalışan yüzsüzler görülmüştür.

Abdestli monşer, İstanbul baronlarının dayatması, teslim bayrağı, beyaz Türklerin adayı şeklinde itibarsızlaştırmaya yeltenen müfteriler gözlenmiştir.

Tabii bu çevreler, icazeti ve ilhamı Recep Tayyip Erdoğan'dan almışlar, sonra da vaat edilen para ve mevki çıkarlarının hakkını vermek için sırayla bulanık suda balık avlamaya girişmişlerdir.

Sayın Ekmeleddin İhsanoğlu ne Pensilvanya imalatı, ne Vashington kurgusu, ne de bir başka yabancı ve gayri meşru oluşumun eseri olmayıp yalnızca ve yalnızca büyük Türk milletinin adayıdır.

Esasen Başbakan'ın gelişmelerden dolayı keyfî kaçmış, havası inmiş, yürüyüşü yalpalamıştır.

Zira Cumhurbaşkanı olamayacağının farkına varmaya, kurduğu hayallerin kâbusa döneceğini anlamaya başlamıştır.

Başbakan Erdoğan sıklıkla temeli olmayanın çatısı olmaz sözleriyle "Ortak Çatı Aday" fikrini dinamitlemeye çabalamıştır.

Başbakan çok nadir de olsa doğru sözlerine yenisini eklemiştir.

Doğrudur; temeli olmayanın çatısı olmayacaktır.

Hamdolsun bizim çatımızın temeli de vardır, binası da vardır ve ortadadır.

Anlayamadığımız, bir türlü de çözemediğimiz muamma; eğer varsa Başbakan'ın temelinde nelerin olduğu, nelerin bulunduğudur.

Bizim temelimizde; haram lokma yoktur, ayakkabı kutuları yoktur, soygun yoktur, yolsuzluk betonu yoktur, papaz cübbesi giyip sırıtmak, bölücülerle kan sofrasında bağdaş kurup pazarlık kabına kaşık sallamak olmamıştır.

Türklüğü inkâr etmek, milliyetçiliği ayaklar altına almak, yol için cami yıkmak, keyif için gönül kırmak, evlat için hazine arazisi yağmalamak, iktidar koltuğu için iradesini ipotek ettirmek bizim temelimizde, fıtratımızda görülmeyecek bir yozlaşma hâlîdir.

Başbakan bizim çatımızı ve temelimizi bırakmalı, kendi köksüzlüğüne, kendi kimliksizliğine kafa yormalıdır.

Anlaşılıyor ki Başbakan, bizim Cumhurbaşkanında aranacak vasıfları dile getirmemizden gocunmuş olacak ki ortak çatı arayışını vasıfsızlığımıza delil olarak sunmuştur.

Başbakan'ın penceresinden bakarsak gerçekten de biz de vasıf yoktur, olmaması da bizim için bir nimettir.

Çünkü biz de 17-25 Aralık gibi bir kambur, rüşvet ve yolsuzluk gibi bir ahlaki düşüklük hiç olmamıştır.

Şunları Başbakan Erdoğan'a önemle duyurmak istiyorum ki;

Sayın İhsanoğlunu'nun temelinde Türk ve İslam'a ait tüm değerler vardır.

Sayın İhsanoğlu'nun temelinde bizatihi Türk milleti, mayasında millet aşkı vardır.

Aziz şehitlerimizin manevi hatıraları, aziz ceddimizin muhterem emanetleri, yaşanmış Türk asırlarının kutlu mirası "Ortak Çatı Adayı"mızın ruhunda somutlaşmış, şahsında temerküz etmiştir.

Bizim çatımızın kökü tarih kadar eskidir.

Bizim çatımızın vizyonu Türkiye'miz kadar büyüktür.

Bizim çatımız birliğin ve kardeşliğin üzerinden yükselmiştir.

Ve bizim çatımız Gazi Mustafa Kemal'in eserleriyle güçlenmiş, Türk milletinin hasletleriyle örülmüş, Millî Mücadeleyle Pekişmiş, maziden istikbale kadar uzanan Türk-İslam medeniyetinin umutlarıyla anlam kazanmıştır.

Milletimizin ortak çatısı; teröristlerin kanlı çadırına, Başbakan'ın çıkar çetesine, hainlerin yıllardır tuttuğu kirli çeteleye asla benzemeyecektir.

Damarlarında rüşvet ve ihanetin kol gezdiği BOP'çular, açılımcılar, mandacılar, bölücüler bizi anlamayacak, bizimle beraber olamayacaktır.

Türk milleti 10 Ağustos'ta sözünü söyleyecek, kararını verecektir.

Avrupa turuna çıkan, Almanya'da, Avusturya'da, Fransa'da gurbetçilerimize, sıla özlemi çeken gönül ve kültür elçilerimize düzinelerce yalan söyleyen, duygularını istismar eden Başbakan'ın sonu yakındır.

Başbakan'ın fiilen başlattığı Cumhurbaşkanı kampanyasında, Avrupa Türklüğünün arasına nifak sokması, dedikodu ve gıybetine ortak etmesi hiçbir vicdan sahibinin kabullenmeyeceği bir çirkinliktir.

Başbakan Türkiye'yi Avrupa nezdinde rezil etmiş, kutuplaşmayı sınır ötesine yaymıştır.

Hatta Almanya'da; şarlatan İranlının rüşvet bağımlısı yaptığı akaracı makaracı Eski AB Bakanı'nı alkışlatması görülmemiş, duyulmamış bir pişkinliktir.

Biz, AKP'ye oy veren kardeşlerimize saygı duyuyor, hepsinin kararına hürmet ediyoruz.

Ancak Allah korkusu taşıyan, kul hakkına riayet eden, vatan ve millet sevgisinden şüphe etmediğim AKP'li kardeşlerimin, gurbetteki çolpanlarımızın Başbakan'ı ve hırsızları tezahüratlarla karşılamalarını da kendilerine yakıştıramıyor, kendilerine konduramıyorum.

Görülüyor ki Başbakan adaylığını açıklamaktan çekinmekte, kılı kırk yarmakta, bireysel kariyer planlamasıyla ilgili araştırmalarını hâlen sürdürmektedir.

Buradan Başbakan'a diyorum ki senin Cumhurbaşkanı adayı olman hem partine hem de Türkiye'ye yazık etmek demektir.

Sayın Başbakan şunu iyi anla ki senden Cumhurbaşkanı asla olmaz, olamaz, olmayacaktır.

Sayın Erdoğan gel bu sevdadan vazgeç gel bu yoldan geri dön gel inat etme ve milletimize aday olmayacağını hemen açıkla.

Eğer ki Başbakanlıktan sıkıldıysan, yorulduysan, bunaldıysan biraz daha sabret biraz daha dayan biraz daha sık dişini; Allah'ın izniyle bir seneye kalmaz seni oradan sandıkla indirip defterini düreceğimizden de ziyadesiyle emin ol.

Değerli Arkadaşlarım,

Komşu ülke Irak'ın içine savrulduğu kaos hâlî gittikçe şiddetlenmektedir.

Mezhep düşmanlığı aşırı şekilde tahrik edilmektedir.

IŞİD terörü ilerlemeye ve işgallerine devam etmektedir.

Tutsak alınan vatandaşlarımız hâlâ kurtarılamamıştır.

Irak kan revan içindedir.

Yüce dinimiz İslam'ı diline dolayan katiller; tekbirlerle kafa kesmekte, insan canına kıymaktadır.

Bu arada IŞİD, İstanbul'u hedef aldığını ilan etmiş, Hatay'a göz koyduğunu değişik vasıtalarla açığa vurmuştur.

Bir terör örgütünün, göz bebeğimiz İstanbul ve Hatay'la ilgili hayale kapılması bile Başbakan ve hükûmetinin Türkiye'yi ne hallere sürüklediğinin ispatıdır.

IŞİD militanları İstanbul'a ancak iki şartla gelebileceklerdir; o da ya toprak olmak ya da cezaevlerinde çürüyüp kokmaktır.

Bu arada Türkmeneli çok zor durumdadır.

Soydaşlarımız sistematik olarak katledilmektedir.

Türkmen şehirleri birer birer düşmektedir.

Peşmerge, Kerkük'ü ele geçirmiş, buranın Kürdistan'ın bir parçası olduğunu uydurmuştur.

Başbakan Erdoğan'ın da bir şey olmamış gibi, Barzani'ye mektup yazarak şükran ve teşekkürlerini bildirmesi tam anlamıyla skandal tam anlamıyla teslimiyettir.

Herkes duysun ki Kerkük dün Türk'tü, bugün Türk'tür, yarın da Türk kalacaktır.

Türkmeneli'nin tarihî ve kültürel haklarını hiç kimse yok sayamayacaktır.

Türkmen kardeşlerimiz çok ağır çok ciddi taarruz altındadır.

Kardeşlerimiz yoksullukla boğuşmakta, ölümle pençeleşmektedir.

Bizler Türkmeneli'nin göz göre göre kayıp gitmesine, eriyip yok olmasına sessiz kalamayız, tepkisiz duramayız.

Ümidim odur ki Türk milleti soydaşlarının imdat çağrısına ilgisizlik ve duyarsızlık göstermeyecektir.

Bu maksatla Türkmen kardeşlerimize yardım kampanyası başlattığımızı 21 Haziran 2014 tarihînde yaptığımız yazılı basın açıklamasıyla ilan etmiştik.

"Sen de doyur, sen de giydir." temalı yardımlarımızın Türkmenlere çok anlamlı bir katkı olacağını düşünüyorum.

Bu hafta karşılayacağımız ramazanışerif'in mübarek iklimin-de Türkmen kardeşlerimize el uzatalım, ellerinden tutalım.

Başbakan Erdoğan'ın korkaklığı, Türkmen alerjisi tedavi edilmeyecek boyutlara ulaşsa da Türk milleti soydaşlarımızı yalnız bırakmayacaktır.

İsrail'e petrol akıtan, peşmergeye para kazandıran, IŞİD'e yumuşak ve munis davranan, komşu coğrafyalarda Türkiye'nin caydırıcılığını hezimete çeviren Başbakan'ın Türkmenleri kaderine terk etmesi günahlarına yeni bir halka ekleyecektir.

Bu nankörlük bu vefasızlık bu Türk düşmanlığı Başbakan'ı gölge gibi takip edecek, eninde sonunda ayağına dolanacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Bugün, 24. Dönem 4.Yasama yılının son grup toplantısını yapıyoruz.

Siz değerli milletvekili arkadaşlarımın TBMM'nin tatili esnasında çalışmalarınızı aynı hız ve heyecanla sürdüreceğinizi biliyor ve böyle olmasını istiyorum.

Önümüzdeki Cumhurbaşkanı seçiminde Sayın Prof.Dr. Ekmeleddin İhsanoğlu'nun 12.Cumhurbaşkanı olması için tüm gücünüzle mücadele vereceğinizden en ufak şüphe duymuyorum.

Bu yasama yılında, gerek genel kurul çalışmalarında gerekse de diğer siyasi faaliyetlerde üstün bir vazife şuuruyla hareket etmenizden dolayı hepinizi kutluyor, ayrı ayrı teşekkür ediyorum.

Yaz aylarını boş geçirmeyeceğinize, teşkilatlarımızla tam bir uyum hâlînde ilke, politika ve hedeflerimizi vatandaşlarımıza aktaracağınıza yürekten inanıyorum.

Bu düşüncelerle aziz milletimizin ve sizlerin mübarek ramazan ayını şimdiden kutluyorum. Yapacağımız duaların, tutacağımız oruçların kabul olmasını niyaz ediyorum.

Bu rahmet ve bereket ayının Türkiye'miz ve Türk dünyası için huzur, barış ve sükûnete vesile olmasını; İslam âleminin oluk oluk

akan kan ve gözyaşının dinmesi için de yeni bir umut doğurmasını Cenab-ı Allah'tan diliyorum.

Yeni yasama yılında görüşmek ve buluşmak dileğiyle hepinizi saygılarımla selamlıyor, Rabb'ime emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.